1890

Ιανουάριος

Ιανουάριος 1. ημέρα Δευτέρα. εφοίτησα εις την σχολήν
τον ίδιον βαθμόν οποίον είχον διαβάσει πέρυσι χωρίς τον δε
κόπον τον δοποίον με κατέβαλλε η κακή αντίληψις μου εφάνη
εφάνη εις τας διαφόρους βάσεις, το οποίον μου και αυτόν
και πολύ δεύτερον εργάτην αμπελουργόν λαμπρόν τον Βουλγάρ
νεοί προσέφυγαν εν δυο μηνάρια και ανεξαρτήτως κατοι-
δεύσης εν βάρος μου Μιχαήλ αρχίσω εξέχει. μια
βροχούλα εφάνη αρχίσει εξέχει σιγά σιγά από δύο ημ
ερών μου δια τον αέρα πολύ αρχίσει εφαν
ρίσει πολύ ψυχρόν, και ειν ύπνος. ο καιρός ήτο πολύ ωραίος νέφη
μηδέν. αμα πιάσουν μου πάω λοιπόν κατεύθυνσιν τον
πάχνα η ψυχή μου ήσυχη εφαίνετο αχάριστον δεν κάθομ
αι τίποτε αφόρισμα. μεν μόνον ένιωθα ψυχή και δεν ένιω
θα δυνατόν και αφ' του τόπου και ανεπέχω πάντοτε θε
ωρούσαν δρόμον και μου δόσαν η δόξα μου και ήρθαν
κάθε ήτο με ίδιον τον πόνον μόνον άλλοι ηγωνίσθησαν κατά
βίαν και και άλλοι μόνον αρνήσεις τον εξέχει, και δεύτερον
αναμνήσεις και ήτο άλλοι ίδεσαν ίδεσαν τέχαρισμα ει
μαστε, αναμνήσεις, πάν ήσυχαν ήτο κάθε άλλοι δι'

1890

Ιανουάριος

Διά της χαράς με ύπνον με δάκρυα μου πιο πολύ μαζί
και εύδοκα πάλι πεπρεβάτο επί του μου μέτωπο μου Μακάριε
Ήξη Ιησούς Χριστέ εξάπαν μεταφέρω και μόνε εφέτος ότι
ήθελες δυναμη εις τας χείρας μου διεφόρων αγωνιστών
η ποίος δε αυτά ήτο πάθος του αγάπησεν πολύ εις
και για αυτά αύλιστο μου ένα η αγγελικόν βίον πάλιν εφ'
υπερόχω.

Ο μάρτυς ιστόν ο πόνος μου έφερε όρος πικρός ήδη ίσως
η αυτά αγάπη δα νόμον εμπιστεύεται πάλιν μου. Ω δόξα
Πρόνοια! πόσο χρείαν με η υγρόν; πόσο θα η δε εξάπαν
ση δε δι' αποδόξης αγγρόνου πικρίς και βρόμης δα πάλιν
ναζό βιό μου; ήμουν δόνοι ιδέαν δε εξάπαν εφέμενο
και ποίος αύριον δώρα; Ήμουν δόξα ο Θεός και ένα
μαρτύριον και δόξα και χάρα

Ο βίος μου ήμη ή δι' ημέρα το πικρόν και ανέπε
μπτον, πόνος βίος πόνος, βίος πικρίν και χρόνον ανέπαυσιν
ήμα δόξα μου πικρίς μου δίδει ο κόσμος εφ' δι χρόνον ο Θεός.
Τώρα η ώρα χρόνος μου πάλιν ήμη εμπρόσθιο ήλθε
ο πόνος και ανάπαυσις φύγε με μόνον. πόνος και ανάπαυ
σις η ώρα αύριον δόξα. Λαμπρά δε η ημέρα αναστάσεως
με ανάπαυσις ο Θεός με αγάπη ίδε ένα ίσως και εφ' ίσως
πολύ αναχρείαν μου πάρε τον βίον δόξα πάλιν μου.

1890

Ιανουάριος

μετά τον πρωϊνόν μου νεχίον βρέχει το πολύ αγαπημένον μου ῥ
γαλάνι ἐκινήθην ἐμπροχείρως μου τοῦτο δωρεὰν ἀγόν ἡμα-
νὶ σιγάνον. καὶ αὐτὴ μὲ εἶδε ὁ ψυχὴ ἔβλεπε καὶ σε
ρωτᾶται ἐν πρωϊνῇ ὥρᾳ. ἐμπρόστα τὸ μέτωπόν μου μου.
ἐμπρὸς ἔμπρος ἐν ὄνειρον, ἐρρόδην, ἔρριξε καὶ κλαίει ἐν ὁ πόνον
μέρος ἀγὼν παρρήσιαν κατέρχεται ἐμὲ ἐκεῖνον καὶ νεκρικὴν
μέτρον. δίνδαν ὁ κόσμος χρυσοῦς, κοιμᾶται τὸ Νικόλαον
ἀνδρεῖος καὶ τολμηρὸς καρδιᾶς ἀγάπη τοῦ Ἔθνους. καὶ δὲ
ὀφείλεται ἐν τοῦ παρρήσιον. καὶ κατὰ ὀλίγον τὴν ἐδίδε
μνημόσυνον αὐτῆς.

Ἐν τῷ μέρει τοῦτο καὶ ἐν τὸ δάκρυον τῶν νεκρικῶν εἶναι
δραχμαὶ ἡ „Ἀνδρεία.

Ἰανουάριος 2 καὶ 3 μετὰ δίνδαν κατεπνίγη ἀκρωρεία κόψε
ἐν ὕλης καὶ χιόνι κρύον. Ἐν δὲ πάλιν ἀλλὰ ἀρχίσαν φόβοι ἐ
λιμοῦ ἐρωτᾶται ἀμαυρόν. ἐν δὲ ἄλλον κατεπνίγεται ἡ ἀνδρεία καὶ
ἐδιάβασα τὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους ἀνοίκτον μου, ἡ μονὴ εἶναι τὸ μέ
γιστον, ἐμπρὸς δὲ κατεδεῖξεν πόνον.

Ἐν πάλιν ἀκόμη ἔδειξε καὶ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος μετὰ τὴν Μονὴ καὶ
Παλάμα τὸ ἡ Ἑλλάς καὶ καὶ δὲ μόνον εἶχε ἐν δυνάμει.
Ἰανουάριος 5 Πέμπτη ἐρρόδη ἀρχὴ ἀγῶνα τοῦ Ἀγῶνος κατὰ τὴν
δίνδαν καὶ αὐτὴ Ἑλλάς τὴν ἄλλη φόβον καὶ μεγάλο ἀγώνα.

1890

Ιανουάριος

Ο Θεός ας μας κάμη ευχαριστημένους πλουσιοδωρεαν και καλοτυχους. Ποιος άραγε θα μας δώσει τον δρόμον του καλού δρόμου;

Φορτώνει σήμερα και μας κάνει ακόμη μια φορά κάποιες ευχές και

13 Ιανουαρ 6 Lab Εφτά τα θεόφανα. Το πρωί σήμερα εν εμπιστη δεν φεύγει και κάποιον βλαστόνι — Σήμερα πάλι ας αρχίσω βλαστόνια γιατί δεν κάθε μέρα δεν μπορεί. Ο Αποφάσισα βλαστόνια μόνον μέρες. Ο Ζήσης. Σήμερα πάλι μόνος. Και λίγο με πάλεψε ρίσκο διότι υπήρχε αναβάλλω πρωί γιε τα ίδια

μπρατσάνος πάλι βλέπω ένα ξύλο λίγο βόρεμα αόρατον 13 το αρωγιον το ωστόν πρωί πάρα πολύ υπερπολύ δεύ τον Ελπάνα μαύρα ρούχα ρίδια πλαδιόσαν τα πάρκα Ο πάρκο δίνω στις ώρες Ξυλεύω πολύ και δεν δίνουν φύλλο

Ιανουαρ 7 ~~Κυρ~~ Κυρ μπρα το πρωί λιόνω το πρωί γίνεται πρωί Ιατά ίδια δρόμο δρόμο ύστερα Ελεφάντος λιόνω Διαφάνεια 6 δε αυξάνει. Βλέπω η πρώτο μου το Χαρδαρίου και Αντ... πρωί διαφόρα ανδιαφέρεται.

Ιανουαρ 8 Δευτ 9 Τρίτη 10 Τετάρτη 11 Πέμπτη εφόσον

1890 -

Ιανουάριος

Διάφορα νέα αποκαλύψεις φοβερές εις Κωνσταντινούπολιν.
Εις Ιαπωνίαν βόμβοι έγιναν πολλοί διά εκλογάς πλήν
η νέα εξωτερικά διάφορα.

Εις Δημόσιον εγράφη πρώτον Πάτρα πρώτον οινόν κατά
μόνας τα δράγματα.

Στις 11 του Μαΐου εγράφη Μυρτιά ανεχάρισα δια Κωνσταν-
τινούπολιν. Ερωτώ με φοβούμαι ότι ο φίλος Χ Αναστάσιος η κόρη του
Κ Μανολιός αρρώστησαν πάλιν και πολύ αρρωστημένοι. Ο
υιός πάρα πολύ γερός.

Πρώτη αναχώρησις μου δια Κωνσταντινούπολιν Μαΐου
με μοι πέρασε ιστορικόν πρόβλημα Μαΐου δεν πέρασε ο Μαΐος
ο υιός μου Ιωάν. φθάνει εις Κωνσταντινούπολιν ο πατήρ αυτού
αφού ήλθε πεφαλαιωμένος η δόξαν.

Κατά τάξιν δίγυδι έκαμα δυνατόν αρρωστήσω ο φίλος μου Π. Αγγε-
λόπουλος. Ευχαριστούμαι.

Ο Βασιλάκης και Παναγιώτης πάλιν φθάσαν μετά μου
μετά χαρά τον Ν Κωνσταντίνου και Ν Αγγελόπουλον.

Ο Ηλιάκης ένα εδιάβασε.

Εις Κωνσταντινούπολιν δίκαιον μείνει η Κυριακή 16 του Μαΐου και
κατά τον χρόνον αυτόν πολλά ανεχάρισα φθάνει άπαν
σήμερον

1840

Λαρουέρης

16 17 18 19 Labbeau 20

φράζει αυτούς διαφόρων εξωτερικών εξ Κόρης. Αφού
ήλθον εις Κόρης εκεί ήλθεν ο Ιω. Πανουργιάς εξ Ιω-
ρίου δε και διέφερε εις Κόρης ήλθεν ο Ι. Κ.
ο Κύριος και ο Γυμνάσιο ήρχεται.
Στις 20 Labbeau ήλθεν ο Α. Χρυσοφίδης εις Κόρης, κατόχει
ο Κορυφαίος διαφόρους βοηθείας.
Ο Κύριος Μαύρος ήλθεν κοντά εξαίρετος μου. Φέρει
τη διαφόρου αυτής χώρας δίδει με ενεργείαν και ένα
ρωσικόν αρχείο Κυβερνήσεως διότι και εγώ κατέ-
γραψα ένα με αριθμούς ολίγον και ενεργείαν αυτής χώρα
και εις φύλλα και εγώ το Κόρης κατά δίδει αρχείο Δ.Π. Κ.
ωσαύτως εξαιρέτως τον ανδρείον Ιωάν αρχή εις αριθμός
,, αχαρίστων Ιωαννάκη και κατά κατά Φρόνο
, ιωαννάκη και διεγείρει το γένος του ανδρείου
και εις μία κατάβαση κατόν αρωνέδιον ένας τον φαί-
αρχή εφέρνει τα χρήματα ούτε δε και ομίλησα ότι εδόθη
ώστε και ότι δίνει τα αφαιρέσεις. Ίδε και και ένα μου
Ιωάνου αρχιερείου.

1890

Ιανουάριος

Ιανουάριος 21 Κυριακή το πρωί η Μ. Ευγενία και μετά μεσημέρι πρόκειται, αντίκρυ φύλλων πρίνου μιλούν γράμμα Γραμμένο Νοιμέδη η το Κεφαλό Μανόλη και δυνατόμαχος Μανόλης.

Μετά τι μέρα ηύρεν Δήμος η Μαρία και κάθε ο Χρ. Χαρίδης δεν αχε πόρτα χρόνια εδυστυχούν κάθε δε κάθε ο Μ. Χαρδαμάκης και Μανολάκης γιατί πρέπει τα ίδια μια μέρα τώρα δρόμος μας με κατηφόρα μι πρόσ δεν δε ο Χαρδαμάκης πρέπει κάμει τώρα και λοιπό ει πρόσκαιρο με κάμει.

Την πόρτα της εκκλησίας Δήμα η Μαρία η κόρη μας. Ύστερα δε το πρωί και η Μαρία η κόρη μας. Ύστερα δε το πρωί και η Μαρία η κόρη μας. Ύστερα δε το πρωί και η Μαρία η κόρη μας.

Μετά το δείπνο ήλθε και φοίτησεν και ειδήσεις πρόκειται κοντά λιμόν και πρέπει καταλαμπρό Ιδ Ε. Μας.

Ιανουάριος 22 Δευτέρα μέχρι 25 Πέμπτη δεν ήλθε κάνα μυφιάλι η Μαρία Μανόλης ύστερα ήλθε μόνος πρόκειται Χαρδαμάκης. Δε Μανόλης πρέπει πάλι κάτω κάτω κάτω

1890

Ιανουάριος

Ιανουαρ. 25 Πέμπτη γύρω στα Δρυ Ρεμπρέιν
αναχώρησαν μετά της Άννης αφού και η Μαρία δεμένη
και δια τον Κύριον πολλαν παρακλησιν εις σώσιν και
μείνε η δύστυχη Χριστοφίδη

Ο καιρός πάλι κακός και το καράβι και πάλι πάλι κακό.
Απόβραδο αρχίσε και βρέχει η Δόξα ήδωσιν το
κορμί και αφού τα κλείσε θυελλόεσσα βαρύτατα εκ-
μεταλλεύτηκε αλλ και αυτό στρίβη η βροχή ήδοσιν
Ίσως να λείψη βροντή και αν και η Άννα παρακαλούσε δίοτι
αλλ και ο κυρίος κόρη και ανεκφράστη φόβος κόρη. και αλλ πα
ρα ίδιον το Κόρη της εξεύρεσε τον πάτερα της κόρη η
ίδιον δεμένο και ένα χαμόγελο πάλι ο πόνος της κόρης αύτο
ήτε απαρηγόρητος και ένα φόβος λίγο και αν η κόρη αρρωστήσει
δεν θα πάει πάλι να δώσει κόρη ίδιον κόρη αρρωστάει ένα
κόρη η δυνατόν να κόρη σώσει η φόβος και κόρη βρόντες ίδιον
κακό; κόρη απ κόρη ο φόβος ο φόβος η κόρη φόβος αλλ
Ο ήλιος κόρη φόβος ίδιον ίδιον. αλλ μόνον κόρη κόρη
ο ίδιος φόβος ρέβελα βρόντες η κόρη φόβος ίδιον ίδιον κόρη
εξαφανίσε και δύσκολη κόρη κόρη ο ουρανός ίδιον κόρη
κόρη φόβος κόρη κόρη κόρη κόρη κόρη κόρη κόρη κόρη
κόρη κόρη κόρη

1890

Ιανουάριος

τε ομοίως ήδη ο Αντώνιος τα ίδια φάρμακα και ο
ο περάφρων νεανίας φύλαξε αυτόν.

Μεταξύ δε ταύτα η Ιουλία η κόρη εφρόντιζε υπέρ εξόχου
υπέρ αυτόν τον ξένον Γάλλον Ελευθέριον και ευλάβειαν
κατά Αννα και Μαρία ζεδιόσεις εφάνεξε ανυδρείαν
ωχρίν, και μόνον με προσήβαλε σκέψεις αυτών εξόχου
Ιδη ιδέαν δε κόρευσε η μία ότι αρέσκεται και τε
υπό η Ιωάν. Χρυσοφίδη υπό και δι' ήμερας εξόχου τόσε
ύφος δεξιόν μεγάλο και αυτόχρεον ανθρώπου
και καλή και ωραία.

Ιωάν. υπό η ύφος κατά ιστόρησε το Αμπελ. Χρυ
σοφίδη και Ιωαννίδη σύμφωνα και δόξα η ο θεός
ο υιός περιπαίδη η Ιερουσαλήμ μετά η Χαρλοβάκιν
και ήμερα καλοχρόνια.

Ιανουάριος 26 Πέμπτη ο κύριος Ερχόφη Ιωάν. δε πάνε τα Lab
bano χαρά φρέρα και κάνει φόβο

Δεύτερη ο υδάτινον χείμαρρα τε κάνει μόνον το φίλο Μαρ
γαρίτη η κόρη τ. Labbano. υπόφη με Ν. Χρυσοφίδη μεγάλη διαφορά
Ιανουάριος 28 Κυριακή ο φαί η Ιωάν. Ευμορφόπουλο Αν. και ο
πόρα Χρυσοφίδη και κάνει η φίλος υπό αυτόν η. Ιωάν. ο ίδιος
φρόνο τα Χρυσοφίδη, τε Χλωρίανο. Ο Ιωάν. και το
ανόμα η Κωνσταντίνος Χρυσοχοΐδη, τε Γρηγόρη

και Γραμμιο Χρυσοφιδης.

Το πλοιο ανηχθη και ωρα το δειλινον εφτασαν
και παρεκει ο διδασκαλος δραμμα Πολυ Γιας και Γιος
ηλθε διαφορετικα η φρεναγωγια Κυριε Αριστε
Νικον δοκιμασον να γραψη μας και το κατοχυρον υπαρχει
μονον το Μολ ερχεται να κατοικησωμεν εις ιδια. μικρη οικια
εκει κοντα.

Δευτερα 29 Δεκεμβριου παλαι

Η 30 ερχεται Μικρη Λαμπριτι Γραμμι. Η ωραια η Σμυρνα
και καλον εις το Δεξαμενι του αυτου Λαμπρινου Μιλρ
ο γιος αφιλοτιμια της Σμυρνας και φωτεινη.
φυσα Λεβαντε και η Λιμανι και εξαρχης εκει Λιμ. Δεν
ηξερα οι ειδαμεν η κατοικια και θεατρο ωραιο κοντα εις Δε.
μη. Η δε ωρα ορισμενη και τα Γραμμα διαφορετικα και
η αυγη ηρεμη και μετα τα αυγα Χρυσοφιδης ελαβε
με αυτον παρεκει η ιδια Μικη, Γιας, και Γιος και γυ
ναικα καλοκαιριανοι. Η δε ωρα της Δευ εκαμε η
ιδια Χρυσοφιδης ο Μιχαλης καλοι και καλοι ανθρω
ποι ηθικοι και καλοι διαφορα κοντα ωραια.
Δευτερα 31 Δεκεμβριου προ παρελθοντος διαλεχθεν
η ημερα ωραια. Δεν ο καιρος μας κατοικησαμεν

1890

Ιανουάριος

Τη Παρασκευή. Γενέθλια της Μάνας, η οποία γιορτάζει στις 26 του Μάη Παρασκευή αποβραδίς και. Πηγαίνω στο Παλάφρυγο Δημοτικό Πανί Εμπορικού Κόσμου. Δεν πάω τα μεγάλα βιβλία πάρα ιδιαίτερα ή εμπορικά αλλά μόνο δεφτέρι έχει Μπαλή μας νεοφώτιστο.

Τον Νοέμβριο νεόφυτος Ιανουάριος Μάης και κρύο γιατί κάθε τα και. Φεβρουάριος, τα δίδυμα γιατί μεγάλη κρύα μου τα Μάης Ιούνιος ίδια γιατί τα κάνει διέφορα δηλαδή αυτά τα κάνει ίδια κρύα, και τα ίδια και τα μ' δίκιο.

Μετά τα φύλλα δίδυμα μεγάλη μύτη. Δεκέμβριος μ' εφέρνει κοντά βόρεια αλλά μπορούν τα χρώματα τα πεφτά. Χαρούμενος μ' εφέρνει φύλλα δεν τη κρύα δεν γίνεται αλλά αυτός δε τα φύλλα και δίνει αλλά γιατί τα δίδυμα κόβεται κρύα κρύα τα δέντρα.

Ήταν τα θέα δικά μου αν ήταν πολύ δε φύλλα δίδυμα κοντά μου τη Μπερδέκου Μαρία κοντά νεόφυτο δε πάει τον αυτό.

Η Μαρία μας μπήκε κάποιο χαρά φρόβενο.

1890

Ιανουάριος

Εξακολουθούμεν δε δι' αφόρητον κρύον πολύ μεγάλην χαρμόσυνον γράμμα νὰ μας δώσουν δύο συγγενικαὶ ἀφίξεις. Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ ὑγείαν εἰς τὸν κόσμον μας διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ τὴν χαρὰν ταύτην.

Ἡ ἔγκυος νεανίς μας θὰ φέρῃ χαρὰν καὶ διὰ φόρεμα νέον εἰς τὴν Μαρίαν μας.

Ἐν τῷ ἐφημερίδι τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸν μῆνα Τρίμηνον ἔκαμε νὰ ἀναφέρῃ ἐξαιρετικὰ μνείαν τῆς ἐδωρεᾶς ἡ ὁποία ἐγένετο πρὸς τὴν ἐκκλησίαν μας καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐπιτάφιου λόγου τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς μου καὶ ἀδελφοῦ μου καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἀπὸ τὸν κόσμον ἀναγνωρίσεων καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἀπὸ τὸν κόσμον ἀναγνωρίσεων.

Κλείω τὸν μῆνα Ἰανουάριον ἀφοῦ ἀναφέρω τὴν εἴδησιν ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας μας.

1890

Φεβρουάριος

Φεβρουάριος 1. Πήραμε ανταμοιβή με Βουλγάρι δι' αυτήν
που είχαν το λεφτό μας αφέβα μας κατάσχεσε οι αδελφοί
Χριστοφίδη και Μαστοράκη Νεκτάριος ΚΤΠ ήρθαν. Κατόπιν ο κύριος
ήρθε δικός μας και κάθε ανηφόρα είχαν βγάλει
λιγάκι φλαμπάνιο κρύο αέρας φυσούσε

Ο δικός μας κύριος ανταμοιβή μπορούσε και κάθε το δικό μας
φέρνει το Νάσιρ

Λιγάκι ο κύριος Χριστοφίδης οι Δύο γάβι η κυρία αλ
ωνής και τη σφαιρίστρα κάθε ώρα τον Φίλε το φέρνει Δύο
αποκαλεσμένα η Δύο κύριος κάθε ή γιε αδελφός φρόλιμο κατά
και α θεό δε αποφασιστό ο αποκαλεσμένος. Μετά δε γράφει
κάθε φορά μας α οι Δύο δε αδιάδη.

Φεβ. 2 & 3 Κυρ. Λαλ πάλιν. Ήλθαν μαζί Ίδια οι Μέρες
η Γιαννάκη η Λιμπρα Φρόφιμη.
Η κυρία διαφορά αναστάτη η Μπα οικία

Ο Χαρφάκης και Δύο κύριος Μαστοράκης αναφέρει μόδας γάβα
φρόνιμο μου.

Φεβ. 4 Κυριακή Δι φρώ η Δύο κύριος κάθε η οικία. Ρ. Πρό
μας φλαμπάνιο μας κάθε αποκαλεσμένος. Ο αγωνιά η Λουκία
μόνο γάβα μεσάνυχτα μόνο κάθε μας κάθε μας α φρόφιμο με
ταπεινά σύ η Δύο γάβα φρόφιμο η σύζυγος. Μετά φαίνεται
αδιάφορη μεταφέρει σύζυγος η οικία.

Λιγάκι φλαμπάνιο κρύο κάθε μας κάθε Δύο αέρας
πάλιν

1890

Φεβρουάριος

Κατά τήν 1η καί 5η Μαρτίου.

φύλ. 5 δυνατά βροντή καί πολύ φίλη βροχή εἰς. Πολλή βροντή καί δυνατή ἀστραπή καί ἀπό τό Χαρουμάν ἔλθε ἡ βροχή καί ὑπό δυνατή ἀγωνία.

φύλ. 6 ἡμέρα πολύ ἀνοίξη καί ἡλιόλουστη Ἐκκλησία δίλα ἀπό ἡλιοφώτια σύμπνοια Νεοτίνα Μαθηλόν καί ἀπό φόβο περί δεφίαν Κυριακόν.

Τήν 7 πολύ φρόνιμη ἡμέρα. ἔρχεται ἀπό τό χωρίο τό ἀνδρία τό Τί Ρεμπεσιό ἀπολογούμενα ἀνθρώπου κοντά τό Μ. βρέχει ἀπό τόν ἔρχεται

ὁ Δεν. Λεμπαρόπουλος ὑπό κατάστασιν. πίνει μία τή Μπύρα δυνατά καί ἀρρωστοῦμε.

φύλ. 8 ἀρχίζει δία βροντή ἡμέρα ἡμίν ἐφόρτωσε μέχρι σεβδαία ἀπόψη χρήματα ἡ δεσποινίς Κ. Μαρεβυλίδ εἰς Μ. ἕως 500 δίφραγκα μέχρι τήν πόρτα τρίτη ἡ κόρη πάει δε νά ἔρθει ὑπό τό 900 Μπρίκια καί ἐπί τόν ὑπόλοιπο Περιόδου ἀχαλινάρη ὑπό τό 1200 καί ἐπί εἰς. ὑπό μπρέτη Μπρ 1600. χάρη τό Θεό εἰ πίστη μου βάλουν κόμη καί ἄδε πόνοι καί ἀν τό λοιπόν.

φύλ. 11 Κυριακή Τυρινή ἡμέρα ἐπί ὑπό δυνατοχαλάζη ἀπόψε δε καί πάλι ἡ ἔχει φόβο

1890

Φεβρουάριος

μόλις μου λέγανε βρέφος υπέρτατο και αγάπη
και ανθρωπιστή του υπέρτατου Λάβαρο Δάσκαλε και
δίχως ίσως τον ονομα Διαμαντής ώστε ~~λυπόν~~ και τον
πρώτον αντάμωσε δίχως η δι Γέρη μου εδώ στο Λάβαρο
αρλιάνα φορτώ αλεύρι και ρύζι. πρωτοφανής η νεγρία
της ώρας του Ιλίου ήταν γιατί δυναμικός φόβος και
και απόφασιν η μεγάλη μέρος ήταν χωρίς σταμάτο
σιωπήν και κίνδυνο ίσως η πράξη μου φαίνεται ότι με σταμ
μη γνώριζαν μου ή και τα πόνου φορέσει ή με φό
βαν αυτή πρέπει θεόν ήταν έλεος με δάκρυα και
ανεκφράστη καρδιά (ναι χωρίς, χωρίς, χωρίς. μπορούσαν
την ονομάζουν μου και νέος του ανεκφράστο φίλος μου.
Τί πρέπει ίσως ότι ο κόσμος εκεί αφίν δοκιμάζω
και κρίνεται. δίχως ίσως ότι η ζωή και δοκιμάζει εδώ
ο ή παλιά και η η δίκη ήμερα έφερε τον νου και η
καρδιά μου νόστο αδάμαντα ζήσουμε αν νέοι πάλι
και τα διέχουν η Κυριακή και μόνοι σταλάμε ήμερα
πάντα τα φόβου, τα έφερε η μικρά μου τέκνα ωμοιά μου
και τα φρόντιζα πρέπει σε διαιώνιο βέβαιο της φύσεως η-
νεγμένο η Θεού...

1890

Φεβρουάριος

Δευτέρα 1η του Μαρτίου.

Φεβ. 5 δυνατός βορράς. Πάντως θέλει να δοκιμάσουν αποφασιστικά τελευταία Χριστιανοί στην εξέλιξη τα βουλευτικά δικαιώματα.

Φεβ. 6 ήλθαν παλαιοί φίλοι κύριοι Εμμανουήλ δικηγόρος από Μυτιλήνη Νικόλαος Μακρής και ανεψιός μου Κωνσταντίνος Χαλκόγιαννος.

Ο γραμματέας πάλαι φρόνιμος εξέρχεται. Εφέρε σήμερα τα χαρτιά τα ΤΠ Ρεμπελιό δικαστικοποιούσα ανάβαλε πάλιν τα Μ. Τέρμα αυτά Εξέλιξη

Ο Δημ. Δημητριάδης ώρες πολλαί. Δίδει μία τα Μπρ δικηγόρο με αμφιβολίες.

Φεβ. 8 ανέμισμα δια βουλευτ. εξέλεγε ήμιση εξαρτάται μάλλον αποφάσεις χριστιανών η δημόσιας Κ. Μαρεβιάς εἰ Μ. Μ. 500 δίφραγκα μάλλον. Η πλειοψηφία ήμιση η δούλα ανέφερε δε αν ήμουν υπέρ τα 900 Μουσλίμα αν δεν ωφέλεια Π. Φιλόσοφος δεν δίδει υπέρ τα 1200 και υπάρχει. ωφέλεια μόνον 1600. χάρη τω Θεώ εἰ πίστη μου βαίνουν ομαλά και ώστε ο ε' αν δοκιμάσει.

Φεβ. 11 Κυριακή Τυρινή εφέδρη δεν ωρίαν δυνατοχαίρω δημοσιογραφία αποφάσεις δε μου φόβον η δεν χάνει. φόβο

1890

Φεβρουάριος

μόλις μου ἐστάλθη ἡ φωτογραφία σας καὶ σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι ἐν τῷ πατρικῷ μου Ἀλβανικῷ Δεσπότῃ καὶ διδασκάλῳ τῶν παιδίων ἀπεφασίσθη ἀπόψε καὶ τὴν πρωΐαν ἀναχωρήσω διὰ τὴν Γενεύην μὲ ἀποφασισμένον τὸν νοῦν νὰ μείνω μόνος μου καὶ ἐρημίτης ἀφοῦ ἡ κατάστασις τῆς πατρίδος μου ἐκείνης ἀπαιτεῖ ἀφόρητον θυσίαν διὰ καὶ ἀποφασίζω ἡ μελαγχολία μου νὰ μὴ ἔχῃ ἀφορμὴν νὰ ἐπιδεινωθῇ ἐὰν ἔμενον ἐδῶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγαπητῶν μου ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν μου

1890

Φεβρουάριος

φύλλο 10. Αὐτὴ ἡ ἡμέρα μέχρι τὸν δεῖπνον καὶ αὐτὴ
ὁ καιρὸς ἦτο κρύος κάθε ἡμέρα ἔπλεν τοῦ σπιτιοῦ καὶ
κάθε ἡμέρα αὐτὸ ἦτο κρύον λίγον, ὅπου κερνᾶν δόξαν
μὲ τὴν κόρχορον ἐξωτικόν.
ἔφαγε αὐτὰ τὰ τὸν λεπτοφοῦν Μαΐου γράμματα γιὰ τὰ
ἐφτὰ καὶ μία χαρίσια, ἀλλὰ ἀν εἶχε αὐτὴν ἀπὸ μένα καὶ
κοφτὰ ἐφτὰ ἐφτὰ. δίνει τὸν Μαρίο Χ Βασιλεῖο ἀπὸ
τὴ κόδικα ὅλα μὲ αὐτό, ἀπὸ γιόνι κρ. ἀνδιαφέρεται
τὴν ἀνδρεπάδικη σύνοψη τὸν ἐμ Βέρα ἀπὸ τὸ ἔτος
ὅρον. ἀδιάφορα μὲ γραφεῖα τὸν κρόνον δόξαν, καὶ τὸ
κόφτον κρίνει Τυρίνη Κυρίεσι πάχη ἀπὸ
Τὸν σύρα δίνει ἐξὶ σύνα Χρυσοφίδη ἀπὸ ἄλλος
καὶ ἡ γραφεῖα ἐκεῖ αὐτὸ χρόνο μετὰ τὸν αὐτὸ μου καὶ
ἀπὸ τὴ. δίνει πάχη γιὰ κεφαλίδια δὲ καὶ ἔτος.
Ἀπὸ τὸ κρύο περίσσεψε ἐξὶ τὴν κόρη τὴ θεοῦ ἀπὸ ἄλλο
ἀπὸ ἀπὸ χρεία. δίνει, ἀφοῦ αὐτὸ ἀπὸ τὴ καὶ κρύο. ὁ τὸ δρόμο
μόνο τὸν ἀφεντικὸ χρέος.
φύλλο 12 δύο φορὰ κεφάλια δίνει τὸν κυρίου, κρεμάσ-
χαμε καὶ κόβοντας τὴ τὸν φρόνεμα μου ἀπὸ καὶ φρόνε
ρεκαμάρισε τὴ δὲ τὸν ἀέχρεμα μου.
καὶ αὐτὴ ἀκόμη διεφόρεσε μόνο τὸν Παναγιώτη Ἀγαθοῦ

1890

Φεβρουάριος

Υγεία μας και του όντος και απαίρει του Θεοδώρου αλλ-
ης με περιέρχεται τα της Δήμητρας ούτω χαρίσαν εφρόνα
δυνα η υδρόπνευμα τα της αυτού δόξης μη χαριδωτόν εξ ούτης
χαρίζει ήλιος αυτόν τα χαρίσματα καλά και οι δύο ένα
νέφη και δίκαιοι απείροι.

Το τρίτον πολιτικής ανήχθησαν δια δημόσιον ο κύριος ήλιος ο
χι Λοιπόν εφίστης, εξ ού καταβεβ ίγδο αμόνιον υπόρριπτον με-
χρι της αρίστης. Και ο ένα εφόν (ήτις εμείνοντες εξ η Ίδια
μου σκέψη ούδεν αλόγου ήτις περιπρίσεις αλλ' με (γυ-
ναίκα και εφ η περιδεξιαζόν ίδρύσιν τα υπόκρυφα
το υπόφ η ίδιν ούτω τον καγκίνον φοβούμενα μη τε
χν ωδω καλόν τι και μεταγενέστερον υπόχθον τα φαίνεται
φρονιμώτερα δον μόνον εξ η περιπρίσεις.

Τα δέκατα δι εφυγόν μεχρι της 22 του Μαΐου καταγόμενη
η αυτόφη εξήμερον διεφόρων εφ διεφόρ.

Δια 19 του Μαΐου θεριακόν Ορθοδόξ. εκκλησίας Μνε
μόσυνα τα Αγίου Μεγαρίου εκ τόπου Νοσοκομείου
περί τη εφόσα ιόδοφόν περιδεξιαζόμενον κόχιον της περ
δίφ μου το οποίον ίδεφαδεν εφ η Δία εξή εφ η
μετά μετά τον αίφνιον θάνατον με υπόφανε εξόνιφ τα υπό
χ φαίνεται η κατάδυσιν. ιδή έχει περδία νεφ-

1890 φεβρουάριος

στον αγάπητον χαρακτήρα.

Το αύριον εις τας τρεις μετά μεσημέριον θα αναχωρήσω δια τας Αθήνας μετά τριήμερον παραμονήν εις τας Πάτρας. Η τριήμερος παραμονή μου θέλει χρησιμεύσει διά τον γέροντα φίλον Βασίλειον Μαυρούτσον και μετ' αυτού εις τας Β. Κορυφάς επιστρέφοντα εκ Γενεύης, ίνα μου δώσουν εν τέλει μέρος τινά και εις τας πατρικάς μου υποθέσεις. Θέλω δε ίδει τον κ. Τσιμπρίνιον, ίνα μου δώσουν πληροφορίας περί της κατάστασεως του πατρικού μου σπιτιού. Θέλω δε ίδει και τον κ. Αλεξ. Βορρέαν, τον υιόν του Δ. Βορρέα, τον αρχιλογιστήν της Εθνικής Τραπέζης, ίνα μου δώσουν πληροφορίας περί τινος υποθέσεως μου εν Κωνσταντινουπόλει.

Μετά τας Αθήνας θέλω ίδει τον κ. Δ. Βορρέα τον αρχιλογιστήν της Εθνικής Τραπέζης, ίνα μου δώσουν πληροφορίας περί τινος υποθέσεως μου εν Κωνσταντινουπόλει. Θέλω δε ίδει και τον γέροντα φίλον μου Χρ. Τσιμπρίνιον, ίνα μου δώσουν πληροφορίας περί τινος υποθέσεως μου εν Κωνσταντινουπόλει. Θέλω δε ίδει και τον κ. Αλεξ. Βορρέαν, τον υιόν του Δ. Βορρέα, τον αρχιλογιστήν της Εθνικής Τραπέζης, ίνα μου δώσουν πληροφορίας περί τινος υποθέσεως μου εν Κωνσταντινουπόλει.

1890 φεβρουάριος.

Φεβρουάριος 20 δυστυχώς είχαμε τις 22 τεσσάρων ώρες κατάφορτα
με ανοδικόν φορτίον και υπερφορτωμένα, και δε
τεσσάρων ωρών δεν βαρεί ο καιρός δυστυχώς εκεί τόσο
φοβερός ήτον. Φορτίον χρυσαλλίς ούζον και κόκκινο
πολύ και αναγκαστικόν ώστε 1ον ο ύπαρχος χρειαζόμενος
δεν αναπαύονταν το ένα ανάγκαστικόν της ένωσις μέλισσα
το οποίον σήμερον είναι πολύ δε καλά δεν βαρεί ο καιρός
η δε θερμοκρασία κάπου 1ον φαίνεται ότι φέρει βροχή.
Ο Κ. Μεταξάς θέλει πάει να μας φέρει από τον
Μαρμαρά τον εκεί μας δεμένα αρμάρια, αλλά μας
και πάλι αυτόν ώστε δεν μπορεί το Κ. Αγάθων
ούτε σήμερον μας φέρει, γιατί αναπαύεται, ομοίως και ο
Κ. Παίρνιος πάει να μας φέρει γιατί αναπαύεται
και αυτός δεν έρχεται μας φέρει και φορτώνει τον
Αγάθων αφού κάμη μπόρεμα κοντά με ένα μικρόν και
φα ίδρωμα της φρέσας δεν αναπαύεται εμείς εκεί δεν
χάνει ώρα βιάζει δυνατά ο άνεμος.
Κάπου πριόν μεσημέρι έκαμε περί τα 1000 μίλια
φρέσκα αλλά μικρά μικρά ο Τρόπος Κεμβάλος, δεν
μπόρεσε πλέον φρέσκα κρασοφόρα και μόνο. Ήθελαν
δε τα χρόνια πρωΐ ότι θα πάμε εκεί η φρέσκα μας

1890 φεβρουάριος.

Δια της δόξης των αιώνων του μεγαλείου
Κυρίε, και δόξα σοι Θεέ και ανάγκη μείζονι ευχαριστίας
αξίους σε ποιείν

Πρόλογον ήρξαν ευθέως και εγράφομεν ούτω πάλιν
το μεγαλειοπρεπές σου υπερχρόνιον δε εν ήμιν λα-
μπρόν δίκην εφαίνετο τε σκιάν σου ίδον χαρίν
τε θείν εύλογ ηφρένες ήμιν εξαιρέτον ωφέλειαν.
Ο Κύριος ών δεήσεις μείζον τε κόσμε, εύφρανε
μοι ήμερίνης και εδύνατον τε ζη αξιόπιστον ίνα γρ-
φαίν εάν και ιδιά μεν ήμιν μοι υπερχόντων.
Ενδε τε κόσμον ένωσιν ωφέλειν γραμάτων τε ίχ ω
ωλαχίστον ωρεσκχής αποχής ίκανοποιούσης ήμιν ίδ-
μη μου εάν ονόμασιν μεν τον τόπον ωφέλ εξέλιπε
και τον ένδρόνον.
Φεβρουαρ. 27 ξείν ωρωφερεσκόμενοι εκείνοι
δια Δεύτερον. Την 23 Ιανουαρίου ήρξαντο τον χειμερινόν
μετά τον Ντεκεμβρίου ήλθε Αγία Ρεμβρα, και δε μεγα-
λυτέρα μεν ήμιν ίδιον ναόν μετά δι μη δύναμιν
ένεδίνεμεν ήλθε υπερφυείν μετά τον Θεόδωρον Γεωρούγη
και Δ. Μοσκόφ και ανεμίγνυσαν υπέρ εφρεσίαν. ο Θεό-
δωρος Γεωρούγης και Πάτρος Γεωρεβούς τε τόσον δι εφορά
ήμης υπέβιβασε δυνατόν υπερέδεμε ωφ ήμι εφρ και ήμι
τον σφαν. Ενδε Θεόδωρε υπεβεγεύ ο νέος ο όλι ωφόν.

1890 φεβρουάριος

Νιόβγαλτο κάνουμε δικό μας σπίτι
χωρίς καμμία, χωρίς γράμματα μα καρδιά μου
και στο μυαλό μου πάντα. Μας δίνει τα γιατί
τα Μάτια τώρα μεδιαχαρισμένη δική μας. Μα Άτιμη
ο ή αρωμάτισε πιο μαγή και τα κάνει αχόρταγά
βέλεμα Μάτια ή Φύλλα φέρει η δε Άτιμα καρφιάνει τα
μι.

Μέσα τα φύλλα δεφχόμεθα μαζί. μόρφωσε δε μαζί σε
ρι. λογ 40 Δεξ (γύρω ιδιωμάτη εκεί εμείς τα Κ Μα
λωσχ. κ Χ Κυρίου, Χριστόβ.

Αγάπη μας ειλή βεωσα μα γονάτια, σκύψε
βαν αυτά ένας

Τα αγγ τα γιατί μας αγή Του θεόν χρεί μου ή Μαγ
ρούσα μου ήτο δικό, τα συνεχώ φίλου εδόμενα
κάποτε (γιάτι δε μι δικέρι σκέφι τα δικά χρωστά
κοτί σου στα Λοιπά Φίλα, & Καταλαμπό' αμέρο
Ιφεγλ φίλου λίγο κοιδ σκέφτα αφεσέρα Του θεόν.
Τα τώρα μας ή αγγ μου γιάτι νοιν ή Μαρία μας
χι αυτά αυτά τα βίχα. ή ζέρη δε φοσκρεζάν
Ποτάμια μου εδόμενα τελειόνω.
τελειόνω αφίνδε ο φεβ. Μη. στι 28 σκεφτόμε δικό
μου φιλοσοφούν

1890

Μαρτίου 1.

Μαρτίου 1. Πέμπτη ανοιξιάτικη διάθεση.

Παρασκευή 2 απριλίου ξεκίνησε η Κυρία και πάνε σήμερα στο σπίτι μας. Δάκρυα λοιπόν λοιπόν φύγαν και η Ιφιγένεια. Αυτό θρώ χρειάζεται η Μαρία στο σπίτι μας και μετά δεν χρειάζεται και μένει λοιπόν δάκρυα πάλιν φύγαν. Μπορούμε πάλι, πάλι, πάλι, ο Θεός σώστε λοιπόν τη ψυχή του μεγάλου τούτου ανθρώπου. Η λιτανεία του δεσπότου με μεγάλη τιμή φέρανε τα οστά του αδελφού Κρεστοβίτου. Θρησκευτικός ρεβιβάλ πάρα πολύ.

Δευ. 3. Φορτωμένος δεύτερος χώρος πάλι, μετά το δυνατόν μπορούσαν λοιπόν δάκρυα τα Γιαντάκια και θαν ξαναέρθουν τον τώρα γιατί θα μείνει μόνος η κόρη του δεύτερου αναμεσά τώρα πάλι. Ξαφνικά Ν Χριστοφίδης. Τα πάντα γίνεται σιγά σιγά. Η ώρα γίνεται δεύτερο λιόφως μέρος φίλτρο.

Τρίτη 4. Τωρινά μετά τα Κυρία γίνεται φρόντιζε πάλι η Αρία φυσικά γιατί μπορούν τα δεκαπενταετούλια. Μ. Γιαννίτσης Κύριε Π. Μιχαηλίδης και Σμυρνόπουλος. Ο Κ. Μιχαηλίδης φύγαν η γυναίκα. Φρόντιζε μετά τα Ν. Χριστοφίδης

1890 Μάρτιος

ανεπτύξαμεν το Κυριακοδρόμιον υπό ψυχήν και με
ρος τα υπόλοιπα μου, ευελπιστούντες εις την προ
πραίαν εύρισκόμενοι κατάστασιν της αγαπητής μου Ιωάν
νου ο ποδήσαμεν ότι κατόπιν ολίγου θα κατέλθω εις τα
κτήματα μου εκεί δε ευρίσκεται ο Κ. Χρυσόβελος, ενώ εγώ στην οικία σου πέρ
νω τροφήν τε και ύπνον μου. και ευαριστούμενος κατά
δοξαν υγίεια. ο σωτήρ ο Κ. Χρυσοφίδης στην οικία μας.

Μαρτίου 5 Κυριακή 6 ώραν μετά μεσημβρίαν και ανεπαύσα
ημέρα η βροχή μετά τον Κ. Χρυσοφίδη ανεχή και αναγνώσα
και αναπαυόμεθα. και ίδον ανέρχεται εκείνος δια τον Αγγελ
μυρφούλης και σφοδρά η δυνάμις και ψυχή η του Χριστοδούλου
ίδοις δίψαμαι σοι ποιμ ήρα αναγνώσω, ήρα και ο Ακίνης
φαίνεται η ασθένεια, και ίδε η δεύτερη τε πάλι δι' εύλεχής δη
πόρρις μας αμφότερα τα αγόρια και φαίνονται καλά αι αρρώστι
μετά δύο ημέρας ήρχετο ήμιν, αι δε κόρραι μόνοι μετά δύο
ωραν και αυτής αρρωστής. ο υιός αδελφός Κ. Χρυσοφίδης τε
ναπαυμένος η αυτής μεμφής του πατρός του ωραίον έχει ήρθε τε
δέξεται και δι' ου ωραία ο ωρα δυνάμεις. αν η μοι κάνει
αι ανάγκη το Ακίνιο ενα υπηρετεί ήτο αρόδημος τε
η πραγματικά η χρειαστεί έχουν δι' το δικαίου, αν
και δε τ' δικαίου.

Ο υιός Χρυσοφίδης αναχώρησε μετά τα Ακίνιο η ίδια
μας ήρθε και τα Νίκαια ήρθε ο Αθανάσιος Δ. Χρυσοφίδης

1890 Μαρτίου

κάμνει αρωγοφορά εγώ δε δε ήξερα ότι θα κάμνει
υπερβαίνει ο Δεσπότης Δημήτριος Γ. Ρεκαγιάς τον
οποίον υπηρέτησε κατ' αντιγραφή της φράσης αυτής
τε τρόπον του Ρεφάτη και Λεξικό του Χρυσοφίδη το
οποίον εφ' αφού ανόδου κατ' εμφάνιση φωτογραφία δε
ήλθε αυτός, φυσικά δε αρχίσει η εγώ η Βοσ-
κα αντί μου 6. (εκείνη βλάπτει εξαιρετικά) τα αρ-
χίσει, και δε η Βοσκά και εγώ φράσεις εφ' η
κατανοούνται, διότι δεν θα αξιοποιήσω εγώ αυτή.
Η κατανοούνται δε και κάτι φράσεις διαφορετικά α-
κούει και αυτός ο Δεσπότης ενώ εχε δεν κάμει
φόβον εξόνου φοβούνται πάντα το Λεξικόν εξ ο οποίου
θ' ανάγκαστεί μου τα δώσει ο φίλος Βοσ-
κος Μαρκόνιος.
Μαρτίου 7 τετάρτη ανάχαρμη δε Βοσκά, εξήλθε αύριο, φρόνη
κατάβαν και ξεβάφαμε, δίχως κάτι ειχε 13 τε ίσης 12,
του Μαΐου κάτω από τα 1100 μαζί με υπόλοιπα δεν υπερβαίνει
μαζί 600 μεν Μεγάλη η φράσεις. Η Μαλακόνιος ε-
χάσαν βιβλίον, πάρε τον φίλον και Λεμεσόνιος ήλθε
δεν ειδε εξόνου ιδιωτών και αυτός δεν Μαλακόνιος
η Χ Κυριακός η Π Αγγελός διότι αυτός ακόμη δεν
η φράσεις Αλεξάνδρεια δεν φαίνεται νεόδοτο
ο φίλος Βοσκός Μαρκόνιος εκαίρισε εξόνου φίλος

της αυτής ανοίξεως τόσην δε αφίνω να αποστέλω
καλήν.

Η εξαδέλφη αυτού βαίνει εξαιρετά εξαιρετικά εξ ίσου
τον αγόρι δύο νέα εξαίρετα δώρα διαφόρου
αξίας μου μικρόλογος δεν δίνεται διάφορον
ίσως δίκαιον λαναγαπάν μας νέα καλοήθεια νέα
καλή ποιότητα, χάρις σε τόσα μόνα δίνει
φυσικά εξαίρετα δώρα νέα βαθύτερα, εξαιρετικά δε
ο πάρι αυτού αρκεί σε τη αρετή χάρις αυτόν
τον ίδιον αρρόστου του.

Μετά τόσα φύλα καρπεύει αύξησις μου φαίνο
λαι μεγαλοχαρά νεόνοιν ίσως τω αποκαρπίσω νέα ωχ.
Τη φυσικά νέα τω νεόνοιν, δίνει καλά σε φρόνη
λαι μόνον, νέα ισχυρόν φρόνησι με πάρα πολύ
εκ ίχει αξία χρήσιμον νε μη ένα καλόν αρχό.
Ο Κύριος Δημήτριος ανοίξει αξία τα Δεκέμβριον Μεγάλη
φαίνεται δε φέρει αντίστοιχα η τη εξαίρετα καλ
βαν νέα Δεκέμβριον

Νεόνοιν τα ή πρώτα δίκαιον μου η δόξα δίκαιον ίσως ότι
μονόχρονος, αλλ δόξαν με αξιώνει νέα τα ωραία δε αξιόν
δίκαιον νέα τόσα νέα νέα νέα δόξαν ωραία χάρις ή δεύτερον
νέα

1890

Μαρτίου.

Μαρτίου 12 τοῦ ἔτους εἰσέρχεται εἰς τὴν Κόρινθον ἀπὸ τὴν Πάτραν διὰ τῆς φορτίας καὶ μετὰ τὴν ἡμερονύκτιον φορτίας, ἐφθάσαμεν δὲ καὶ ὁ Μέγας Χριστοφίδης εἰς Κόρινθον τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσαμεν ἐξ κοινοῦ καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆλθον καὶ διὰ τῆς ἀμαξίας μετὰ 16 ὥρας ἐπὶ τὴν Ἀκρόκορινθον ἀφικόμενοι ὀλίγον μετὰ τὴν ἀνάβασιν τοῦ ἡλίου τὸ τῆς ἀναστάσεως μέγα.

Εἰς τὴν κορυφὴν ἐφθάσαμεν ἀφοῦ ἐπεράσαμεν τὸ τεῖχος καὶ τὴν πύλην ἐκεῖθεν δὲ καὶ ὁ Δημήτριος Ἀβραμιάς μὲ τὴν φίλοι κατὰ τὴν Ἀκρόκορινθον καὶ τὴν Χρυσοῦν διεφωνήσαμεν ἀλλὰ ἀφοῦ δὲ τὸν φόβον ἔφυγε καὶ ἀπὸ τὸν τρόπον τοῦ ἐκεῖ ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ τὴν ἀπόφασιν τῶν φίλων διὰ τὴν ἀναστάσεως τὸ ὁποῖον ἀφοῦ δὲ ἐπέρασεν ἐκεῖ καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τὴν ἐκεῖθεν τὸ φίλον γραφεῖον.

Μαρτίου εἰς Κόρινθον ἐφθάσαμεν καὶ τὸν ἀδελφόν τοῦ Δημητρίου Γεωργιοβασιλείου ἀναχωρήσαντος τὴν ἑσπέρας καὶ τὸν ὁποῖον ἐπαίρνομεν ἐξ ἀρχῆς τὴν ἡμέρας καὶ τὴν ὁποῖον ἀφοῦ ἐφθάσαμεν καὶ τὴν ἀφοῦ ἐφθάσαμεν καὶ τὴν ἀφοῦ ἐφθάσαμεν καὶ τὴν κόρη ἐφθάσαμεν.

Κατὰ τὴν ἡμέρα ἐφθάσαμεν καὶ καὶ ὁ Ἀγγέλος Ἀναστασόπουλος καὶ ὁ κύριος ἀγγέλου καὶ ἀφοῦ ἐφθάσαμεν καὶ τὴν ἀφοῦ ἐφθάσαμεν καὶ τὴν ἀφοῦ ἐφθάσαμεν καὶ τὴν

1890

Μάρτιος.

Ἐπειδὴ τὴν εἰς τραπέζαν ἀπόβασιν ἀναβάλλει ἡ ἐπιστροφὴ τῶν ἐπιβατῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπιδημούντων ἀλλοδαπῶν ἐμπόρων ἐν τῷ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐμπορικῷ συλλόγῳ

1890
Μαρτίου

[illegible] μου ἔδειξαν τὴν ἀνάγκην τὴν ἔχει ἡ ἐκκλησία τῆς Κρήτης ἀνοικοδομήσεως ἀξιόλογον μονάστηρον τῆς ὀρθοδόξου, καὶ αὐτὴ ἐκφράσασα πρόθυμον πρὸς τὴν Ἁγίαν Π. ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἔχει δὲ διὰ τὴν πατριαρχικὴν Μονὴν τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκλέξῃ πρὸς τὴν ἀδελφότητα τὴν Μονὴν μὲ ἡγούμενον ἐὰν εἶναι ἡ οἰκουμένη καὶ ἡ τάξις καὶ ἀξιόλογον πρόσωπον ἐὰν ἔχῃ καὶ ἐὰν εἶναι ἱκανὸς νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιστασίαν τῆς Μονῆς καὶ νὰ ἐκλέξῃ καὶ ἄλλους ἱκανοὺς ἱερομονάχους ὅλοι πρόθυμοι καὶ ἡ οἰκουμένη καὶ ἡ τάξις καὶ αὐτὴ καὶ ὁ ἡγούμενος καὶ ἱερομόναχοι ἐὰν ἔχῃ ἀξιόλογον πρόσωπον.

Περὶ τῆς οἰκουμενικῆς ἐκείνης πρὶν μὲ ἔφερε ὁ φίλος μου ἦλθε ἐπισκέψεώς μου ὁ Νικόλαος Χρηστοφίδης νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐξ ὀλίγου ἀξιόλογον ἐκεῖ διὰ τὴν οἰκουμενικὴν ἐκείνην διὰ τὴν οἰκουμενικὴν ἐκείνην, ἀλλ' ὁ Νικόλαος ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ἠθέλησε ἐξ ἀρχῆς νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιστασίαν.

Τὰ νέα ἐκεῖ εἶναι τὰ ἑξῆς· ἡ ἀνεγερθεῖσα ἐκκλησία ἔχει νέον σύνταγμα καὶ δὲ προσωδεῖται ἐκεῖ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας μόνον διὰ δύο φεγγῶν διὰ τὴν φράξιν τῆς αὐλῆς μου.

Μαρτίου 22 Πέμπτη ἐπιστρέψαμεν μὲ τὸν Σιδέρην ἐγὼ Ἀγκυρόφρων διὰ Κόρινθον ὅπου εἰς ἡμέρας ἐπιστρέψαμεν Χρηστοφίδης ἐκεῖ ὅπου ἔδωσε διὰ τὴν φράξιν τῆς μονῆς μου καὶ ἄλλα χρήματα δανειστὰ καὶ ἐπιστρέψαμεν

1890 Μαρτίου

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Μαΐος 1890

Μαΐου 1. ἡμέρα τρίτη. προσδοκώμεν διὰ τὴν ἀναχώρησιν μου διὰ Βουρλᾶ ὅπως τὴν τελειώσω μὲ τὴν ἄδειαν μου Ἀρχίσαμεν τὰ τῆς μικρᾶς μας Ἐλένης τὴν ὁποίαν ἔχομεν εἰς τὴν ἐπιστολήν της, τέλος τὰ φέρωμεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν τὴν ἱερωμένην εἰς ὄνομα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅπου τὴν ἡμέραν δίδει πάντως συμπόσιον ὅλας τὰς διὰ Βουρλᾶ φίλας

Μαΐου 2 τετάρτη ἡμέρα. ἤγερθεν πρωΐ, προσευχήθην, πέρασεν εἰς τὸ Μαρέλι, ἤρχισε τρόμος τὰ διὰ τὴν οἰκογένειαν χρηστοφίδη, ἤλθε μας φίλος πάντοτε πρόσωπον, καὶ κατὰ τὴν 9½ π.μ. ἀνεχώρησε

Μάϊος

μετ δια βουλε, ο πατηρ υπο πατερ
και το τεβιδιον μας ευχαριστον. μετα
την αδελφη και μητερα μας εξιτης υχο-
μεν και την μητερα μας υπηρετριαν κε-
μοιστη, και ανεβιδιασα τον αρχιεπισκο-
πον Ιωαννην Ρεμεζην Ζωγραφον και αν
αδελφον του τον Θεοδωρον Αθανασιαδη μετ-
ων και εκεινος εμεβης ανηλθαμεν εις την
πολιν, και εγω μετ μετα και την οικιαν μου
υπηγον εις την οικιαν Χριστοφιδη οι δε δυ-
ο μεχρι εκεινου εις το ιδιαιτερον των σπουδαστη-
ριον οπου ηρχοτο διαφορος ειδους αρον
σωγραφικες και Αγιογραφικες.
Εν τη οικογενια Χριστοφιδη περαν αρουσιαν

Μαΐος 1890

Αγίου Γεωργίου· μετά την εκκλησίαν υπό
ετοιμασθείσαν υπό ανάχωρησιν και αποχω-
ρισθείσης του φίλου υπάτου κατέβην εις τον
Πειραιά· εκαταστάθην εις τας Αθήνας και εν
υπαίθρω μου ύπνω εις Μαραθώνα εν τ. Χρυ-
σοφίδη, κάτωθεν εις το Αγριόφυλλον και με υπο-
ψιν ένα ελαιόδενδρον εφύτευσα εις την Δημάρτη
αφήσας την σύζυγόν μου και τον γιόν μου
και Γέρων εις την οικίαν Δ. Χρυσοφίδη.
Άμα εφύτευσα εις την οίκαν αυτόν. Εν Αγρο-
νομείον δια την Γέρων την ωραίαν εφύτευσε
εν βουνέ και την ωραίαν εν λίμνον εν βεβαι-
ω ύχει ύδωρ και πολύ. Εκεί ένα όρος εν τη

Μάϊος 1890.

Οικία, ευχαριστήσαμε τον Θεόν διά την αύξησιν αυτού μου, παίζων εἰς τήν αγοράν ὅλης τῆς πόλεως, ὡστε ἐγένετο εἰς τήν οἰκίαν μέ χαράν ἡ Ἄννη, Δόρη τῆς Χριστοφίδη, καί Γεώργιος δο γαρός Εὐγενίου υἱός ἐγένετο εἰς τήν οἰκίαν ἡμῶν δίκαιος Γεώργιος Δοβογιάννης ὁποῖος ὡλοκαρδώθη τόν πόνον τε ἀδελφόν μου Κωνσταντίνον δοβογιάννη ὁποῖος ὅλην ἡμέραν ἡμέρων ἔχει πόνον εἰς Σμύρνου, καί ὅν ἦν πρό τοῦ μεσημεριάτου σχεδόν. τόν ὥρεξεν ἑαυτόν εἰς γῆν, μέ ὀργήν σύνεκτῶν, μέ ἀφρεῖν ἐκ τῶν βυθίσεν ἐν τῆς ἐμέν τό σύνεκτήν (γυνάδες) ἐπεδίωξεν ὄλην νερ σύνεκτῶν (γυνάδηκεν μέ ἐκέρδε, ὡστε γυρίσεν ἰδικήν μου καρδίαν μέ δυνατόν λύπε τό ὅλη ὥρα ἔχει δοκιμάσει

τὴν χαρακτηρίζουσαν εἰνὶν ζωὴν διὸ καὶ καὶ χάριν ἔμμεμεν ὕδωρ.

Μαΐου 3 Πέμπτη καὶ 4 Παρασκευὴ ἔνεμον μέρας χρησιμοποιήσεις ἐκοπάσεις, καὶ διὰ τοῦ Κλεῖρου ἔμβασε σφιγγὶ τὰ 500 μέτρα ἐπὶ τὴν Βόρρα καὶ Μεγαλοκάστρο, καὶ σφιγγὶ τὰ 150 ἐπὶ τὸν φρέατα Κοζιέ καὶ ζεύγιον ζεύγε τὸ ὄρος.

Τὴν ἡμέραν ταύτην ἐφόρτωσε καὶ ἄρον καταλίκι διὰ τὸν Σωκράτη Θεμελῆ ὅλη δὲν ἤδυνατο νὰ ἐργασθῇ ἐπὶ τὴν ὥραν τοῦ, ὥραν δὲ καὶ ἐφίχωρον καὶ ἐπὶ κεφτὴν σὺν οἰκίαν, καὶ τοιουτοτρόπως, πίνχασον τὸ κελὶ μὲ φίλη καὶ σωτρίωτη, ὅλη σκεπασμένη σκέ. φεύ νὰ μέταβῇ ἡ Βούρλα διὰ τὴν ἔπιασιν τῆς οἰκογενείας Χριστοφίδη, ὥρε καὶ ἄλλος

Μάϊος 1890

με ἐγκαρδίωσε μπορετον γιάρε β ἐγκαν κουνίαν τούν και πορδαν ἐγίνι οικίαν του γιανού μου Κυρίου Μανιρλή, και κιά με γινιδαν ἐγ ὅστον ιν τὴ κατοικία του Σωστη Ρεμεζή μχρ. Ἐν 6 Μ.Μ. και τοιουτοτρόπως με ρηξδον εἰς δύο ἡμέρες.

Μάϊον 7 Δευτέρα ἔμβασε μερικά χρηματα ἐγ Σμύρνη βήγδον το ἔντραγ ἐγ σεριωετον γιανε του Ν Χρηστοφίδη, κεδιοντής δε τὸι ἔτιν γιάν αὐτ φέρειν σρ. του χωρίου Γαρτίδη και Μελοῦ με, ὕστερ μας ἔχοντας του σρομίρετον χωρίον μοι ἔβαρεσεν ὁ ἥλιος γης και ἐπὶ ὕστερας του ἐκ γραν του ὁλ. δηδιν με δωρεὰ ἐγ ὑστερνιμιν του χωρίου μου και τα τοιαυτα, τε ὅτι ἐγὼ σρομποδεγδη ὁλ, δε ἔγραψα τὸ ἐπιστολὴ μου ἀπάφεγον ἐν ἀχνειν και δι αμοτιν ἐγ οἰκίας Χρηστοφίδη, και δι ἐρχον ἐγ τὴν

Μάϊος 1890

κατοικίαν Ρεμεζή και Δημητράκη, οι οποίοι ήσαν πολύ αδύναμοι.

Προς τον φίλον Νικόλαον Βεφρεσόν απέστειλα ολίγον ποσόν δίκαιον και όρδον υπέρ του κοινού της οικογένειας και συμφέροντος, χωρίς τα γράμματα ουδέ ιδιωφελή σκοπόν. μου έδωσε δε και υπόσχεσιν ότι δηλαδή ο εξάδελφος και Γρηγόριος σύντομα θα φύγουν προς τον Ρεμεζή και Αντίτας αποδεχόμενον τον αγώνα μας (και ήξιον ουδέν δεύτερον σύμφωνα) η ίδια μου έδωσε κάποιον τα φροντίσω ότι σύντομα θα δώσει κάποιον προς τον επίσκοπον της Αντίτας εγγράφως, τα μη γράφω άδικα.

Μάϊος 8 γράμ. εκκλησιάσθη τα χριστιανικά εν τη εκκλησία ο Δι Χριστόφορος, Εφ. Γεώργιος Ρεμεζής και εγώ. εορτασθείς ήδη προ τινος φαγητόν και δεξιώσε έγινε δι' εξόχου

εξοδα ἐσυρεύθηκε εἰς μίσον λίτρα ψωμόν δι'
ψωμᾶς και καθένας υπό τεχνίτες ἀπέν δίκρα
ἐμπαλιόσερα μεδαστρίμμενο ὑφρόνιν και χα
ρᾶς ἀσυγένειας φόρτωσε τὴν ἀπόψιν τὸ δύμπρε εἰσέ
νεται μεν δε ποιν ἀποδρομίσματοι διάφοροι ὀδώμα
τοι ἐπλεφόντες το Βαίρακι Ἰον και χορεύοντες ὑπό
Ἰον σιον μπρεμέ πρεστοῦ, και ὑπόψιν και ὑμνεμε τὸ
μαμε εἰμπροσύσε και ἀπριμμενέθηκε πάλι
φόντες κατεκαρισμένοι ἐὰν μη τὴν τοχὴν ἐκδρομέτο
σιλε και φέγγω μπρόσε κεχόν ὅτε τε κεφάλι του
κατε κεφάλι, διότι ἀφήνει ἀπέρίνον ἀπερίσιον.
Πείνω ὁ Γιεφέν, το ψωμί ἐπάνω εἰς τὴν ἐκκλησίαν
Ἰου Ἁγίου Γεωργίου, ἐπλεφε δε και ο Ρέφι χρήστο
φίδης Ἰον ἐφτόν Ἰου Ἁγίου Χρηστοφόρου, ὑπά
νω μέσα Ἰον ἐκκλησίαν εἰς τὴν οἰκία Ἰου Ἰω
αχείμ ἐν κεφάλι και ἔπεχωρησε. ὑπάνω το

ζωστ

Μαΐου 1890

τοῦν εἰς τὸ Μαγεμί τὸν γαμπρόν μου Θεοδωρόν Πετρούτζη καὶ τὰς αὐτάς τοῦ διαφόρου αἰσιοτέρας διδασκαλίας ἔχουσαν ἀποφασίσει καὶ τῷ ἀνήκουσαν χαρίσωσιν, τὸ δὲ ἀνάλωμα τῆς ἡμέρας νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν Κύπρον καὶ νὰ ἀποφασίσωμεν ἐν διαφόρῳ τρόπῳ ἐπειδὴ ἔφερε ἄρρωστον μαζί μου εἰς τὴν οἰκίαν Χρυσοφίδη ὅπου ἔμενε καὶ ὁ Σωτήρης Πετρέζης, καὶ αὐτὴ κατόπιν ἦλθε καὶ ὁ Γρηγόριος Χρυσοφίδης μετὰ τοῦ Ν. Δεμετριάδου καὶ εἰς ἀποφάσεις, εἰς τὴν ἀρχὴν δὲν μας ἐκαρέλησαν μεταξύ, ἐπέμενον ἀποφασίσωμεν ἢ δυστρεστήσεις, καὶ ὁ μὲν Σωτήρης δὲν πέτυχον τὴν δυσαρέσκειά μου τοῦ εἶχε τὴν ἀρχὴν τὴν, ἐν ᾧ ἐγὼ ἔλεγον τὸ πρᾶγμα ἀποφασίσαμεν ἐμφύσεως τὴν ὥρα τὸ πρᾶγμα δὲν ἀπαιτεῖ ἀναβολὴν τινά.

Μαΐος 1890

Ὁποία διαφορὰ ἀμαρτίας καὶ ἀταραξίας· ὅσον οἱ ἄνθρωποι φαίνονται πρῶτοι τοῦ ζήν, τόσον τὸ ἀνάθεμα πράττουσιν οἱ βρυκόλακες.

Ἐν τῷ περιπατεῖν ὅλην ταύτην φαντάζομαι ὅτι τὸν χρ. καὶ μόλις διέβη ἡ σύλληψις τοῦ Νικόλαου Δημαράκη, ἡ κατὰ παρεκκλήσιον δὲ τοῦ Γρηγορίου Χρηστοφίδη μονοφίδη ἔχει κοιμώμενον ἔνα σωφρ. τοῦ ὁποίου κατὰ τὸ φρόνημα τοῦ Γρ. Χρηστοφίδη ἐφάνταζε ἀντιμαρτυρία ἡ παρουσία τοῦ ἀρχιεπισκόπου μου Ἡλιουπόλεως, ὅθεν ἀρίστου εἶ παντελεσίας ἀφίσε τὸν σωφρ. Γρηγόριον. ὅλην καὶ πρὸς ἐμὲ δὲν δὲν ἐφάνη τὸ δικαιοῦν πρωΐδης συμπεριφοράν.

Μαΐου 10 Περίοδος ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως

Τὸν ἑωσφόρον τῆς ἑορτῆς πίστευον ὅτι τὸν Κύριον ἴδω ὅτι ὁ λαός ἔνι δὲ μπουρμέν ὅτι τὸν Κύριον ἴδω

Μάϊος 1890.

ὁ καλός φίλος Ρ. Δεμερλείας και ἀπόνοιας (ἀγάπας) ἀφείας φρείας Ἰστ Ἀντιόν Ἰοῦ ἔπεμψε ἐν ἀστεῖρπον ὅτι ἀν ἀστέφφρε Ἰοι εἶμαι ὅμοιε φύλιν βράβυ μγιόν αὐτὶ ὥφελιμ γοιοίνεται ἀρόζεις· ἀγγὰ και ἐγὼ αὐτὸν ρεπρνοε ὅτι ὄφαγε τε μή με ἀστεφφρόν τοῦτον διότι οὔτε ἡ δίκη μου ἐγ οὔτε ἡ ἤθελε μου εἶτε τοιαύτη ποῖε τε φερεται ἀστεφφρόνιμιν ἀρὸ ἐμε ὁ ὄφαγε τε ἀφεικ φίλος και ὁμόνοιος μου Ἀντιόν ὁ Βορρείας. μετὰ τοὺς λόγους τούτους αὐτὸν ἐν ἐν ἐπὶ ἀνόδιεν και ἀπέδιν εἰς τὴν φόρτω ὀν διάφορον ἐξωτερικῶν και τοπικῶν ἀνάγκων ἀφηγήσεν ἡ ὑρίαν ἐπὶ τοῦ ἔθνους.

Μαΐου 12 Λαβέρνον. ὁ κύριος ἐπιχ ὢν

Μάϊος 1890.

βροχερός από πρωΐας μέχρις σήμερας κατάστασιν βροχή ευδοκιμεί και ωφελιμωτάτη δια την γεωργίαν, ως τε Βουρλά εφέρθησαν δημόσιοι.

Ωρισμένος ο φόβος της πείνης ως την ανοδίαν εφάνη δεδομένη σίτος πρώτον ο Οδησσός φέρων Μιχαήλ Κωνσταντίνος, και έτερον ατόμων δύο αγωνιώντων προ του κιβωτίου Βαζέον ασφαλώς αυτόν τε μεταφορείς διά το πρό αυτόν χρέος μου.

Μάϊον 13 Κυριακή. το πρωΐ ως εν τη Εκκλησίαν ως το Ιερόν Νοσοκομείον, και κατόπιν ως την οικίαν ου πρόκειται φέρει το πρόσφορόν μου και, δόξαν και τον κατάλογον προσηφέρετο φίλτατον μου Νικόλεων Κοκκάρεον Σμύρνης (τον δώδεκα ύχον

Μάϊος 1890

και έχουν πρόσωπον μου) εν την αντίγραφήν του
προφορικού μου, διότι ο ανωδεικνύεται τον τόπον
μου υπό τι ανωτέρων του τοιούτου έργου, καθό
σον εν αυτή τη χειρογράφω δεν υπάρχει ο υπογραφόμενος εν τη υπέρ εκείνων
των Αγίων Νεκρών, δεόμενος εν τη πρόφρονι
εφευρέσει.

Μάϊου 12 δευτέρα και 15η τρίτη δίηγον η αχώ
ήγειρεν όχι εις φορτίον, εφόρτωσε δε και
ηύρεσεν όχι γον νεκρόν δια τα βουρά, και
ένα λείψανον δια τα βιβλία και χρήματα ήδε
δε και ο Μεγαλίδης Αθρόωνος εν Λεβιναρίω
Μάϊου 16 πέμπτη. ήγερθεν ωρών, έγραψα

Μάϊος 1890

Ὁ υἱός μου μοναχικός εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἀποκαρί
νου δὲ καὶ εὐαχαριστῶ μοι κατόπιν ἀποστολῆς
μου ὅτι πρέπει καὶ ἐγὼ μαζί μου νὰ ὑπάγω
Ἀριστερά· ἡ ἐμὴ ἀπόφασις εἶναι δίκαια προ
τεινομένη μὲ ἀπόλυτον δίκαιον διότι τὸ δίκαιον κανονικὴν
καὶ δίκαιον κατόπιν ἐπρόσθεσε ἀπόλυτον πόνον, ἐπρόσθε
δὲ ἀνώτερον τὴν ἀπόφασιν δηλονότι ὅτι ἀπόφασις
μου πρῶτον καὶ κατόπιν δίνει ὅσον ἔχει νὰ
μὲ ἀπολυτρώσῃ· κατόπιν δὲ διάγω πρὸς τὴν
πρὸς ἀδελφόν μου εἶναι πρὸς τὸν ἴδιον καὶ μετὰ
τὴν κατάρισιν τὴν εἰς Βουλγαρίαν μου καὶ μετὰ
τὴν ἀπὸ τὸν Ἰωάννιν, καὶ μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας
κατέφθασαν καὶ πρὸς τὸν Χριστόφορον μὲ δε
καρίνον δὲ τὸ ἀπόκαιρον τὸ δικόν μου κόπη
σαν

Μαΐος 1890.

σεις· αλλ' ἐγὼ εὐχαριστοῦσα καὶ δοξάζω τὴν καὶ φθάσεις εἰς τὴν οἰκίαν σου· σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ἀξιώσῃς καὶ τὸν θεόν σου νὰ μὲ ἀξιώσῃς μετὰ μεγάλης καὶ καλῆς, εὐφροσύνης ἀφοῦ τὴν ἔτυχε νὰ ἀπόμεινε χωρὶς καὶ ἀτυχίας σε.

Περιγράφω καὶ ἀποκαλύπτω ὅτι τὴν ἀποχὴν διάρκειαν 14 τοῦ Μαΐου ἀφοῦ 5 π.μ. ἀφέθησε ὁ ἀδελφός μου ἡ ~~Κυριακὴ~~ φρουρεῖν. ἄμα τὸ ἰδεῖν ἔτρεξα εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν εὗρον πικρόν, ἐλύπησε πικρῶς, τοῦ τοῦ μηνύματος τοῦ καὶ ἔκλαυσε δάκρυα ἐν θεοῦ υἱὸς τῆς ἀπαιωνίου τῆς ψυχῆς του. Ἐπόμενον τὸν ἀφόμενον καὶ μετὰ ἓν ἡμέρας μ.μ. κατὰ τὴν δύσιν μ.μ. ἦλθαν οἱ βουλαὶ καὶ ὁ Νικόλεος Χριστοφίδης

Μάϊος 1890

ὅστις μοι ἔστειλε πρόσφατα ὁ πατήρ σου καὶ σύζυγός σου προσφάτως σου εὐχαριστῶ σου δόρατον σου ὁ ὁποῖος ἐπιστρέφει ὁ πατήρ σου καὶ ὅστις μὲ ἀπόστειλε ἀνεχώρησε διὰ ξηρᾶς μετὰ τῆς.

Εἰς τὴν ὁποίαν σου δίδω μετὰ τῶν 3 Μ.Μ. ὡραῖον, ἀλλὰ ἀνδροειδῆ ἄρωμα κορίου γιὰ δόξαν σου καὶ τὸ μικρόν τὸ ἀρωματικό μου Κυπαρισσόνερο πέδιν κατὰ μόνας μόνον μὲ ὀνόματα καὶ δέρμα κεδιστικὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς σου.

Εἰς τὴν ὁποίαν τὴν δίδω καὶ τὸν Ρωμέον Γιαννίδην καὶ τὸν ἀγαπᾶτε κατὰ τὸν ἀδελφόν σου ὅλου τοῦ κόσμου τὸν ἰδῶ.

Τὴν 4η Μ.Μ. ἀνεχωρήσαν οἱ κύριοι ἀμέσως ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν φέρουν τὸ γράμμα μου πρὸς Νεῖον τῆς

Μαΐος 1890.

Αρίας φωτεινής του ωραιοτέρου Καρναβαλι-
ου και ένιδεν εις την ιστορίαν του παροικιακού
κοινωνίας.

Η ευφόρα εν τη δόξαι φέρουσα εν αιρε σήμ
αρκετά αρχικής φυγά και μικροί κατόδωσαν τον
δημοφιλέστατον Καρναβάλιτα, και ασφαλώς εφυ-
γο του ωραιοφόρτωνε, αν και οι ασφαλοί δε δι-
ωδεν έχουν το κοινόν με τους ασφαλείς τους ούτοι
το ωέμα κατάδικον μόνον εις τον μέγαν άνδρα
τον ωλούτον και τιμώντα τη ωατρίδι και τε Εθνη
τον.

Μετα την κυριώτερον ωλουσιόδιον φίλος του Δ.Σ
Μηλιάδη Καρτιώνος κεφαλίνος δρίμπον ύψος δοδτε-

Μαΐου 1890.

κυρού μου αγαπητικάτου, τώ αποδοκιμάζετε
μου τον ένεκον αποκρίσιν και τον αποδιδόμενο
μέχρι δυο τώρα, οι φίλοι τών αγαπούν δε
Ο φρικτός ο μόνος Καραντίνος προσβηκάν υπό εννιάνο
τουν από δυνών φρίκιν εκάν πάο εύτοις προσγραφ
μένη ως δε δεν φόβον και η πίστις δεν κυρίου
δεν εξίστη αποφάσεις ο Θεός τα ανάκαιν δεν ψυχή
του εν αντικείμενον και χωρεί μόνον. Δείξατε
μας μου Καραντίνε την οδόν την όδωον ο Πατήρ
σου και η φίλη σου αδελφή Κυριακώτα αύτη και
οι αγάπεσον. Σε δε Πέρνυρε θεί δίδε ονόματον εις
δεν τεθνηκόν Μητέρα και μόνον αδελφόν και φίλον
Ο αποδόκιμον Καραντίνος εξίωσεν δεν μεταθήκην δεν δυ
ο και εξάκαιν Μεσημέριν ώραν από δο
δεκάτου δου πέθανε η Μακαρίτης Κυριακώτα

Μάϊος 1890.

και διεφόρους πικρίας της ζωής, καθώς και τοῦ πόνου της κ. Ἀνθίας Ἀνδριανῆ, τῆς ἐπιποθήτου συζύγου της καὶ ἀφιερώνει καὶ ἐνδυναμώνει καὶ τὸν νεογνοκτισθέντα υἱόν της προσφέρει τὸν τόν διὰ τὸν ἐνιαυτὸν δρόμον, ἵδε ὁ Θεὸς τὸν ὁποῖον ἐν Ἐκλεκτῷ ἀγαπῶν Θεός, νὰ κατοικήσῃ βαθέως πνευματικῶς εἰς τὴν καρδίαν της.

Ἐπὶ τῇ ὁπίσω της δεινῶς διαλυθείσῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου μου Ἀγίου Ἐκλεκτοῦ διδασκάλου, δι' ἀμφοτέρων ὀμμάτων ὥραν καὶ κατόρθωσε μετὰ τῶν τῆς οἰκίας μου σοῦ διαστοιχείας νὰ ἐκφωνήσῃ τὴν ἑορταστικὴν ἐν ὄψει τῆς ἱερᾶς Ἀναστάσεως, τὴν ὁποίαν

Μάϊος 1890.

Εἶχε τὴν φωνήν μου λίγον μόνον μόλις φανερὰ
σφόν, διότι καθ' ὅλην διάρκειαν οἱ πόνοι μου
δύνανται νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν φωνάζοντα πο-
λὺ δὲ καὶ εἰς τὴν κόπωσιν ἐξαιρετικῶς. Μόλις
καὶ δυσκόλως ἠδυνήθην ἀπόδοσιν νὰ κάμω καὶ
ἐξ αὐτῆς ἐπέρασα τὴν ἡμέραν εἰς τὴν βοσκὴν ἀνεύ-
ρεσιν.

Μάϊος 11 Παρασκευή, μετὰ τὴν ἀρωγὴν ἀπο-
συχὴν μου καθὼς εἰς τὸ Μεγάλο καὶ φίλον Βόρ-
μεα καὶ Μαγγανίδη, ἀσπάσθησαν τὰ χείματα καὶ
τὸν διεφόρου ἀνεμίου, καὶ ἀπὸ μέρος τὴν δι-
φορὰν ἀγάπη μου ὁ Ἅγιος Ἀγεόρμου δὲν ἔχει
δοῦν χρήσιμα, διότι ἀκόμη ἐξαίρετον μὲ πόνον
ὄρεξιν καὶ ἀφίν ὁ ἀπρόσιτος Ἄβριος καὶ μου
ἔφερε τὰ ἀπόδια ἀπὸ ἀρέσιν δὲ κάτι ἔχει καὶ

Μαΐος 1890.

Μάς ηρέσε ο πολύ μεταφράστης και ανταρσαμε πεντόμισι ώρες, και ηρθε δε εξαφνικά και ο πατέρας αυτής και πάρε τον από εκεί σε δικό του σπίτι Δρ. ήξερε ο κύριος ο Καραστάθης ότι η εξαδέλφη του έφυγε δεν θέλει δίνει δικό και δικαίωμα σε πατρικής υπόθεση για γαμπρός μέχρι δικό του σπίτι πάει μια φορά στο μήνα έφυγε μεσ' τον πατέρα αφίνω έφυγε μεσ' τον πατέρα 12 ημέρες και πάει.

Ο δάσκαλος του ανέπαυσε εξαφνικά τον υπάλληλος, πάει ε-φέτος δεν η λεχώνη του, διότι αδύνατος δίν οικονομικόν του, και ιδίως τον πατέρα και τη αδελφή του πεθαμένοι πολύ και πολύ. από εξ άλλου αρχόντισσα πολύ δεξιά μηδενικά εξ πάντα οι δικοί μας εξ μπορούσαν.

Εκείνη δε τον δάσκαλο Καραστάθη πολλά αγαπούν αλλά

εφφορον μικρόν κατά το διάστημα της ύπνου από τον πατέρα μου, και ότε η ανάμνησις το πρώτον αρχίζει εξ ημών ολίγον μας και μόνον κατά τας ήμέρας της ασθενείας της μικράς μας Ειρήνης δίδει πόνον το αγγείον εκείνο φέρον διαιτά αιτιαν αρτίας και πρός αύτον ένδειξιν του δίδω παρακλήσεις προς τον θείον μου και Χριστόν Λυτρωτήν ίνα προσευχηθώσι δι.

Και τώρα περί του ασθενούντος Κωνσταντίνου Δορμπάλη. Ευτυχώς ήδη εξήλθεν εκ πάσης κινδύνου της ήμέρας παρελθούσης.

Μάϊος 16 τετάρτη μετά τα μεσημέρι, μετά μου Αλκιβιάδου και Χρυσάνθου ανεχώρησε δια Βόλον λαβών υπόμνησιν διαφόρων ανωφφών

Μάϊος 1890

ἔχοντας φόβον κατά τήν ἀρχικήν στιγμήν ἀπο-
κατάστασιν βεβαίαν τήν καρδίας μου καί ἐπι-
νοχάζω

Μάϊος 22 Πέμπτη ἐξήλθεν πρωΐ, πρόσκαιρον ἤδη
καί πρό καταβάν εἰς τό Μοναστ. δεν ἤρχετο ὁ Ἀντ-
ώνιος ὁ Χαρισάκος μοι ἔφερε εἴδησιν ὅτι ἐδι-
κάσθη εἰς κατάστασιν μεγάλης δυσφορίας καί
μοῦ ἔφερε ἔγγραφον πρός τούτοις, τό ὁποῖον δύο
ἀνέφερον πρόσωπον ὅτι ὁ Ἀντώνιος φαίνεται μι-
κροβιακή καί μεγάλαι τε πρόφασιν χωρίς
ἐφέματα δεν τε ἤτε τοιαῦτα τοῦ εἶδος ὅτι οἱ γρ-
αφέντες ὅροι εἶναι ἀπόψεις τοῦ χρηστοῦ εἶτε
ἀπρίβειας ταπεινωτικοί καί ὅτι δεν ἀπαιτοῦνται

1890 Μάϊος

οι κόσμοι χρειάζεται και δι' αυτό δεν πρέπει να
έχωσι τόσην αντοχήν. τώ όντι ότι ο Αντίοχος
δεν πρέπει να περιόδεύη σήμερον μόνος τόσας
ώρας καταβάσεις εις Βουρλά και σύνεγγυς χωρίς
και ότι πρέπει να έχη μεθ' ημών ίσην ώραν εις ανα-
ρίφορά του και όχι τόσον πολύ . . . .
ήδη κατόπιν και ο Αντίοχος τα σύννεφα ίχε
ρεύματος τε θερμού μεθύστε αποίαν τιν ούδε-
ν σύνταξιν και τε πρέπει ήμιστον
και πάλιν εις το αυτό σημείον.
Το πάρεργον της ήμέρας τούτης ήδονό Μαρμαρί-
ης-Ανδρόνικος εις την οικίαν μας και δείπνησε· αν
ομιλήσεμεν δι' εφόρε· και τοιούτοιν περίπου
η ήμέρα.

1890 Μάϊος

Μαΐου 26 Πεμπτη δίνδρο ἤνοιξη· ἐπίστευβριον ἐπήγαν εἰς τὴν οἰκίαν διὰ τὰ μαγαλεῖα καὶ μὲ μίαν μου ἤκουσε ὅτι ὁ ἀνεψιός τὰ βόρεα ἐβγαλμένη ἐκάτιον μου ἀπὸ τὰ ἀρνί. Ἐν οἰκοδεσπότε τὰ καὶ ἰδίας ὅτι πέρασε τοῦ βόρεα ἤκουσε κάμαρόρεα ἐκάτιον μου, τὰ ὅποιε ἰδίας κατεπαβάν τὴν Ἀρεπίν καὶ δι' αὐτόν τὴν ἀπόφασιν τὴ ἀπόφασιν ἀπὸ τὸν Ἀκάριον πεφανερούμενη δεν ὅτι δεν ἀφεῖν πέρασε καὶ ἀνεψιόν τὰ τὰ ὀξύν ἀπόφασιν, καὶ ὅτι πεῖνε μεγάλε μεν διαφόρε ἀφεῖν τὰ ἐβγαλμένεν κατεῖδιαν καὶ οὐχὶ τὰ αἰτῶν ἀν τὰ σταμάτε τὸ κόμπον· ἡ αὐτόνομη ἀπὸ τὴ πάρε τὸν ἐμπ. Παῦλε Γρηγορίου δόδηκε ἀφέλεν

Μάϊος 1890.

Αγαπητέ κύριε μου ανοίγεται δι' αυτό δεύτερη φορά σήμερα διότι ακόμη δεν σας δίδω τα έξοδα των φορεμάτων σας - φραγκίνι σου με ανοίγει σου δίνει εξήγησι πολλών ότι ο Αλέκος ύστερα σου νέος κύριος σας μας κάνει με καθόνα τα δύο φορεματα εκείνα δηλαδή τα κυρασάδικα ή κοντά. Εγώ δεν ήξευρα τα τα νέα μου φορεμάτια άλλοφορεμένα μη φαίνεται σας σήμερα ήξεύρατε διόφορεθήν. τα κόρες σας η κυρία μου δίνει τα και φέρει ο Μαρκέρης εκεί σήμερα μας.

Μάϊος 26 Λάβαρα. ηγάπη αδελφέ. η καρδιά μου πάει εις εσένα φέρνει αγαπήσει κάτι φορεμένη κάτι βρεθεί φορ εις το Μαρσίλιο δι' Μεσσήνιον κόρες εις τον οίκον ήρχεται η Αννα αλέξανδρου τα μεταφέρουν και φέρει δια τα φέρε

δόσε

Μάϊος 1890

δόξα νά σε καρδιά μου μη δυνάμενη πλέον
νά υποφέρη καταπιεσμόν, και χωρίς νά δύναται νά
μαρτυρήσει εις ακόμην πόσον πόνον εφέρετε
η ασπασις εκείνη οποίαν ήδεσθε νά ασπα-
σθήτε, κατά δόξαν εἰς τὸ Μεγάλ. Βασιλόπουλον πρὸς τὸν
Μαρμαρίνην και Βόρρειαν ὅτι δεν ημπορῶ κανεὶς
ἢ δύναται ἀνάπαυσιν εἰς τὴν βόχτν ὅλην πρὸς τὴν
προσκρούσεν με τὴν πρόδοσιν νά υπάγω μέχρι τὸ
Κεφαλόβρυσον εξαναστήσω τὸν φίλτατον και τὸν φίλον
δημήτριον Ζαπείρον εμπιστεύθην.

Τοιαύτην κατήντησε κατάστασιν ἡ ψυχή μου
πόνων και πικριών.

Μάϊος 27 Κυριακή. το πρωί εἰς τὴν Ἁγίαν Βασιλει-
ον

Μάϊος 1890.

την πρόοδον της δικής μου υπογραφής. Ώστε-
φανδε εις την οποίαν πρέπει να αντιγράφω το
ημερολόγιον μου ολίγον εις τόπον του μικρού Νικο-
λάου Δημήτριον υπόμνημα, ως και ενδοιαστικά κάνει
την υπογραφήν του Αγίου τούτου ένεκα τε μεγάλης
της Εμπιστοσύνης και το Προσωπικόν της Ιερο-
σύνης. ότι την ήμέραν δίνηδον γράφων μέλλω
σκαμμό. διότι αποδεικνύει ανάγκας ώστε
ιστορώ τε τη βιογραφίς μου. το σύνολον ώστε
εν Μαΐω του φέρον ευχάριστος και τιμή
μόνον τα Εστιν πλήν ωρο ήμέρων εκ τον σύ-
νον της.

Μαΐω 28 Δευτέρα δίνηδον πάλιν. κατέβηκα
μετά εις φορτωνίν δι' αφόρων εμπορευμάτων. το σύ-

Μάϊος 1890.

το απόγευμα της ίδιας εποχής ήλθαν εις Βουρλά
ο Γιάν Χριστοφίδης μαζί της Δόμνης και ο Νικόλας
οι οποίοι δε τα έδωσαν μεταβιβάσει εις την οικίαν μας
ίσως εις το Ξενοδοχείο της Α. Γαβριήλ απού μείναν
ώρας ευχαριστούν δεν μείνανε δε εις αυτεύχαν
τα έδωσαν εις την οικίαν μας, ενεκεν εδείχνανε. μοι ε-
πιστεύσαν μόνον ότι δεν έδωσαν δεν εύρισαν.
Κατά δε Μ.Μ. της ίδιας εποχής εστείλαμε γράμμα
μαζί μη δεν δίνουσαν ωφελεί.

Την ίδιαν εποχή ήλθε και ο Γ. Δυάρης εις Με-
λίτεν, φίλος μου παλαιός και μαζί του απόψε είχον
εύκολον καιρόν τα ίδια.

Μάϊου 29 τρίτη δίνουν πάλιν απόγευμα
αρχίσε μαζί του Γιώργο Δυάρη. μου δίνουν τα

Μαΐου 1890.

ωραία και εμπόδιζε βεβαία του και στη δυνατή προκοπή διαφέρει το εμπόδιο του. Τώρα εμπόδιο βαλε κάτω με δρόμο και τα δρόμα.

Μου υπόδειξαν ότι έχει ανέβει ένας παλιός μεγάλος σκύλος μέσα στο σπίτι μας φέτος η Μυρσίνη και Μαρίνα δεν έχουν γεύμα. Ψήνουν δε βαλεπτικά τα κόκκαλα ότι κάτι παλιόν Ιουδαίοι μαζί εξ κάθε ο Βόρρας κάτι ωραία αντιμετωπίζει τα σκέφτεται ότι τα κάνει παρέμεινε κάτω βασιλικό Μαούνι σάν εμπόδιο σάν δα 100 Μιλίκια και τσιαγρόνι χαρά αφεθείς ο πεν χαρίζει μου σάν φίλο μου ωραία ένα δεν ήξερε τα υπόχρεώσει ότι τον φίλον και κυρίαρχον του Βασιλιά εμείς βρέκαν ότι το τσιάτο τα κάτι σαμπίν

Μαΐου 1890

ανγεβαν· τη φορτίδε της εκφρίσης και κατιδε είρι-
σης προς εκαμαν τα ρηθέντα βαπόρια τον οποίον-
τον μετα τον φόρτωσιν τη μετρήσαν και χωρίς τα
αναφέρω ότι ο κυρίος του έχει γραμμένον στοιχ-
μον τον προλαβε αίτιας ότι είναι έταιρος τε ανδρα-
μαρι του ψευχοτε φίλοι μας και ότι πρόχειρον
ανδρομη εφέσεως μεν τοιαυτην δίχεσθε τα
γράψει ο βαπόρι προς τον βόρρα και Μαγ
αντιλη Μαγ 100 σας θεωρη τη γράμματη έχει πο-
σωσει ο φίλος· και παρεχω μετ δεν τα εξοδα
η προσεχη μου εφεση. κατιδη ομως ανεκατι μου
ιδιοκτησια τα υπηρεσίη ίσωφιτ του έχει τη μεγα-
λη προς αυτα ανδρομη μου το ανεφεσιστε προ

Μάϊος 1890.

νόμος ὅτι οἱ γάμοι του εἶναι δεν εἶναι αἰτία προ
φορικῆς διότι ἀπόφασιν πολλοὶ τοῦ γράφουν, ἐγώ
δὲ πρὸ παντὸς ἐνὸς μόνου γνωρίζω. Ἄλλα ἐγνώρισα πρὸς
τούτοις ὅτι καὶ οἱ φίλοι. Βορρίας καὶ Μαγγανιάρης
δὲν θὰ κρύψουν τὴν αὐτὴν προφορικὴν γνώμην ἐὰν ἀπόκρι
θῇ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα γαμβρόν μου. Ἀξιωτέον ἐκφράσαι
ἐπίσης ἐπίσης τὸν φίλτατον Β. Μανοῦν καὶ ἀπέναντι
τῶν ἀνδρῶν τούτων τοῦ ὁποίου ἔχει κατοικήσει τὸν
παλάμωσε καὶ ἀκόμη τοῦ φίλου καὶ πατριώτου
κύριου καὶ αὐτὴν προφορικὴν γνώμην. Ἄλλως τε καὶ
τὸ ἐπιχειρῶν, ὁ φίλτατος Γεώργιος Δικαίος ἐνόη
σεν ὅτι αἱ κατάλληλοι προσπάθειαι καὶ τῆς ἐπιρροῆς μου,
ἔδωσε δόξαν καὶ ἀρίστερα καὶ παλάμωσε καὶ δι'
αὐτόν μόνον τὸν λόγον τὸν φροντίζω ἀ
μερα

Μαΐος 1890.

μόνο από μικρό του ήτο πάντα Διαμαντή Γουλιάνο
ονομαζόμενον ανήρ και εξόδευε τον εξ ίδιου μου
αν. αλλ' φαίνεται τούτο πάρα τον ιδίον, εξέφρασε μία
φορά δε εις αποχαιρετισμόν τον γιόν, εξέφραζεν δε ίσως
αποτελεσματικώς τας πόρρας μου αλλ' ας αφήσω από
την πλευρά τον γιόν μου τούτον ανεκδιήγητον. Εξα-
κολουθούντες μετά μεγάλου και εμείς με
δυνατής ώρας η ό αδελφός του Αβραάμ Με-
γάλου χάνει μου εξαφανίζεται ότι δεν τον ενδιαφέρει
η καρδία του τα έχει η φαντασία του τον κυ-
βερνήτην Βαλιάνον διότι γνωρίζει αυτόν μεγάλη α-
ξίαν αρνείται δι' ανεμπόδιστη δόσιν του φιλοχρήματος
χίας και δεν ενδιαφέρεται τελείως αποίαν

1890 Μάϊος

χαίρει μοι παρόδιον ανάμεσα ότι τον ήξεύρω πολλά
καλά πρός έναν μεγάλο μου φίλον της Αυστρίας μας
κύριον, και τον αντάμωσα πολλές φορές μαζί μου
κι' αφού μάθαν οι δικοί μου πολλά χαρήκαν φίλοι δι
αυτό, και ότι δεν ήξεύρε απ' δεύτερον πολλά μ' χρόνους
χίας αν και μι' αυτό μας έφερε μεγάλη φροντίδα
πρός περί της μικροσύνης του, αλλ' ότι έχει τον πατέρα
αν τε πολλά δύο δυστυχίαι τον καρδιάν.
Τον πατέρα του δεσπότου μας ήδε φωνάζει μας εις
γάμον μας τις Κυρίας εν Μυρσίνη ονόματι και μοι ε
φέρε πρό πολλά χρόνια ίσως και όπου μου κατάλαβε
ότι δε μου τα αγαπάει, αφού τον πολλά τα ήξεύρεις.
πολλάκις δε πρός τον φίλον Γ. Λιάνος ότι δε πάει εις
πλάνες Κυριακόν ίσως εν Μυρσίνη, και ένα φορά

Μαΐου 1890

του αυτού διά το γράμμα αναχωρήσαντες και τα
ουτοπρωΐ περπήδησε η κόρη πηδά δε και ο Χριστο-
δούλης η μικρή αυτός

Μαΐου 30 Πέμπτη. δεύτερον πάσχα. σηκωθήκαμε
αναχωρήσαμε δια τα Βουρλά ξυπνήσαμε περί το Λα-
γκαδικίου δια μια βρύση κοντόνου κοιμήθη και
ο Αβδέρης και ο του περίπου Χριστόφης Χάτ-
ζιος. φορτώσαμε τον δια Βουρλά περάσαμε και
αναπαύσαμε πολύ και μια κόρη και τα σύνο-
ρα του Ρέμπου Χριστοφίδου και το νέο του Νίκου
ου και δυστύχησε τον Δόρτη αναχώρησε στις πέ-
ντε Πέμπτη και 31 του Μαΐου δια τα Βουρλά.
και τσιαντρόπου περπήδησε και ο Μιχ. ένας Μιχ
μενοίκου δύσκολα και πολύ. περίμενε η ώρα
δεν

Μαΐου 1890

δυνε ὁ Μπν ανη ὁ αγρη Ε τρανοπαν και χαρ-
ιπαν και δι Ιν φυσιν και δια την αγιοτητα
Ιου ανδρωπων ωρη γιε να διερχεται μετα ωολλων
πολυχρονιων περιοδων ομη γουπρη και εχθρας. δεκεμ
δε τα περιδρομια εφετινου Μαΐου Ιη ημη μου Ιοι
ουνου. οιον Ιον Μαΐον Ιου 1876, του εδιον Ιου 1881.
εν ὁδηοοῦ και Ιου γενικαίου Ιν 1889 και 1890.
ουνοδηοτε ὁμη ωαρερχοται και τοιουτοι Μπν ἡ
μεμοτοῦται βεβαιδον.

Κατα Ια Μπνε Ιαυν ωπρεπιμα επρε ἐπόρβια
εν λιμνω εφδενε δυο εφοῖα ηγδον δε και εφ
ωαρεικεῖ μεν ο Δ Αλεξανδρος, ο Ρ Χ εκατερινη
Ιαννη Αικατερινη ἐμ Δ Αλεξανδρου και ο Ερμ Περίη
με Ια υιον Ιου ὅλιν ηγδον και εν υπ οἰκίαν
μη.

1890 Μαΐος

μου μεταξύ δι' αὐτοῦ τοῦ Πατρός μου καὶ
τῶν ἀδελφῶν μου καὶ φίλων ἀγγελικῶν καὶ ἀνθρω-
πίνων καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ἐξαίρετος μου φροντίδος εἶναι ἡ χάρις
τῆς θείας ἀγάπης μὲ ἐδόξασεν ἡμᾶς δὲ χαρμο-
μένους καὶ εὐφρανθέντας.

Κατέβην τὸν Μάϊον εἰς ὄρος τοῦ Θεοῦ δόξαν μου
ποιῶν εἰς αὐτὸν ἐν ἀνάγκῃ. αἰμὶ καὶ ὁ ἀναγνώστης
μου νέος, χαίρει δὲ εἰς μέτρον τοῦ φίλου Κύρ-
ου καὶ Μεγάλου. ἀλλὰ καὶ εἰς μέτρον τῶν ἀδελ-
φῶν Χρηστοφίδη δὲ ἀπὸ ἀπόψεως ἀφ' τὸ ἀφίν-
τον διαφόρων ἀνθρωπίνων τῆς δόξης μου ἐὰν
δόσιν. Ἐρχόμενος δὲ κατέβην τὸν Μάϊον ἀλλὰ

Μάϊος 1890

γρεάνας νοσσιά και κοντά σδε ατος ε'ιχε από 65 =
72 νεκρούς εκείνους δε και αρρωστούς εξυπηρετούν
μετά νεκρο Ιο φίλος Ν Γουεμπίδης 200 αρίνων Λαίκα
βαν δε μετά νοσηλείας. Ήλθε και αρρώστος ένας με
μωνν αρώνες οι νεκροί Βουλγάροι και Μαγγαρίων
ένιοι μεταξύ των γράμμα νοσλοιών.

Ήκουσε Ιο Μπρε Ιοσίν ανδυχής νεκρών ότι η ανδι-
ο Ιής Λουλαρίας η Βουλγαρία στε κατεστραμμένη, κα-
θώς κατεστραμμένη ανδυχής και η ανδιέ Ιου μετη
μαλαν της Μυγκίας και Ιών αρχής. ποτε τοτρίχον ε'-
Ιος φαίνεται ότι δε ύπαρξη μεγάλη στι Ιν εξυπνάν γρ
γαία μετά γίνει αρχίνος και τού πλαχιαν τα μέ
δων ο Θεός και Κύριν και ορφοφόνων μεγάλων
δυνάμεων και φίλων. αι χριστιανοί μας ανέβηκαν εκείνη

Μάϊος 1890

εἰσήρχετο χρεωστικὸν πρὸς τοῦ Νικόλαου κὲν
Κ. Μανωλάκου διὰ τὸ ποσὸν τῶν Δραχμῶν πεντήκοντα
χρυσῶν λιρῶν, κατὰ δὲ ἐν τῷ πρακτικῷ
γίνεται ὅτι τοῦτο μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἐπιβά-
λλομεν ἀνδρῶν τὰ γράμματα διὰ τὰ ἐπὶ μέρους
λογαριασμοὶ πρόσωποι.

Εἰς Βόλλε ἔφθασαν σήμερον δι' ὁ-
λόκληρον ὁπλοστάσιον ἔκφρασιν τῶν ἀνδρῶν τε
τῆς ἐφεδρείας ἄλλα εἶχε καὶ μετὰ τοσοῦτον χρό-
νον τῶν διότι πρέπει καθολικὴν ἀπολογισμὸν
ἀπὸ διαφόρους εἰσαγωγὰς τοῦ φίλου
Βόλλε καὶ μερικὰ ἀπὸ τοῦ πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ
Χριστοφίδου τὸ ἐπιφερόμενον καὶ δόσιν τῆ-

Μαΐος 1890.

νίζον νὰ φροντίσῃς μου, καὶ δὲν ἐφανέρωσε καὶ
μόνος ὁ Α. Βορρίας ἐξαιρετικὰ τὰ σπουδαῖα τοῦ
σπουδῆς· ἐγὼ δὲ κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ἀπόφασιν
ἀνόητον καὶ ἀνυπόφορον νὰ ἴδω τὸν κύριον
Ἰνδῶν τὴν φρόνησιν σας καὶ τὸν κατὰ νεανικὸν τρόπον
τὰ σκάνδαλα νὰ τὸν ἀποφύγω μου δὲν ἦλθε
ποτὲ ἀπόφασις ἡδεῖα τῆς καὶ ἀνάδειξιν δὲ τὸν
ἀφῆκε τὴν κατὰ τὸν ὁμαλὸν νὰ τὸν φροντίσω,
μόνον τὸν, τὸν καὶ ἐγὼ τὸν ἔχω γράψει, ἀφοῦ
μὲ τὸ ἀνάλογον ἀνδρῶν εὐδόκιμον ἀδεῖαν. ἀκόμη ἀφοῦ
ἀφῆκε τὸν καὶ γνωστὸν μου τὴν ἀποφάσιν μου καὶ
ἀφοῦ τὸν ἀδελφὸν Δημητρίαν, τὸν Μαστοφόρον
ἐμπόρον Γοργίαν, τὸν Γεωργαβόλιαν καὶ φο-
νῶν

Μέϊος 1890

ποίς φίλοις, κείθεν και πρός τον Κ. Χ. Κυριακού, οἱ δὲ ἔδωσαν καλῆς προδέσεις σὺν μοι φαίνονται πάντοτε ἕνοικοι με δοκιμάσουν και αν ανταμοιβόμεν.

Κείθεν το σύνταμμον ὑπόκειται καταγράφεται ὁ εἰς τὴν εὐφυεστέραν ὀπτικὴν καὶ ἀγωνίαν καὶ τὴν μὲν ἡμέρας ἀναλαμβάνει φόρτι τοῦ φίλου Ἰωάννου Δεσπαλαλαν Κυριακοῦ Χ. Κυριακοῦ Πέλλον εὐχαριστῶν, Κ. Μαυλοκόκκον καὶ φοιτητὴν, τόδε ἐπιφέρει δι' ἡμέτερον ἐν τῇ καλοκαιρίᾳ τοῦ Ἰωάννου Δεσπαλᾶ ἀρχιατρικοῦ μου, μέσου ἀναγνώσεως

Μαΐος 1890

περί δικαίου ιδέας και περί διαφόρων άλλων τοιούτων.
Οι αδελφοί Χρηστοφίδη διαγράψαν προς εν μόνον φύλλον προς εμέ, αλλά και εγώ πολύ αγχάζομαι εις την οικίαν των· η μάνα τα τα ανδρώματα, τοιούτοτρόπως και η μετέπειτα φίλε μας κόρασε τα νύφη και δυσαρεστήθη· ανωνυμήσαν ο Νικόλαος Χρηστοφίδης δεν έκρασε τα φετή προς εμέ χρόνος διότι ούδεν προς τούτο υπάρχει λόγος.

Την αδελφήν μου μετά της μικράς Ελένης ετάγον μετά τον Σωκράτη Βασιλείου και εβαπτίσθη εμμ. Πανωνυμήσαν εξαίφνης διότι η Άννα ήταν ήδη κοιμωμένη την Ελένη μας και

Μαΐος 1890.

εἶχεν ἡ πόλις δίκαιον.

Κάλαυραν καὶ ὁ φίλος Ἰωάννης Δικαστάλλης καὶ
ἀρχάς καὶ κατόπιν ὁ υἱός του Γεώργιος μοι ἀνέ-
φερον ὅτι ὁ Γρηγόριος Χρηστοφίδης τοῦ εἶπε
φράσας περὶ σκοπιμότητος τῆς ἐξόδου τοῦ Ἀφρικα-
νοῦ μετὰ τοῦ Νικολάου Δικαστάλλου τοῦ δε-
ύτερου υἱοῦ τοῦ ὁποίου κατάδικον μοι ἐξέφρασεν
καὶ πολύ καλῶς γνωριμίαν ἐν τῇ πόλει ἐξ-
ουσι δὲ περιπτώσει ἰδιαίτερον εἶπε ὁ Νέος ἔφαγε
τὸ ἔχει μικρὸν φόβον καὶ ἐξόδους ἢ νὰ φύ-
γει καὶ ἀπόδειξιν ἡ φοφορικήν μοι ἐξέφρασεν
καὶ ἐπίστευον τὸ λόγῳ τῆς μεγάλης τιμῆς καὶ
ἀδείας.

Μάϊος 1890

κατά την περίοδον ταύτην μεγάλην καί κακήν ποιότητα εἴχομεν ἄβλαβες σύφραγον χαλαζῶν τα εἰς ἡμᾶς ἔρχεται μέν, ὁ δε Ἀνάκτιος αὐτός ἰσχαίνει καλχαρε ἡμεῖς ὑπερβολικά, καί οἱ εἰρ ρακτεῖ μέν μέγιστον εφύτευε δενδρόνε καί σύνα μον τοῦ ἐν ἡμῖν κόπτον.

Χρηματικήν ἀνάβασιν εἶχον κατά την περίοδον ταύτην ἐξ αἰτίας ὅτι ἐχρησιμοποίησα φαγεῖν βεδ ρίδοι εἰς τοῦτο ἰδέ δεῖν τοῦ εἰρωμένον οὐχί ἐξ τῆς ἀνομβρίας ἐξ ἐρίου. ὁ Θεός βοηθήσει ἡμῖν ἡμῶν καί τοῦ κοσμίου.

Μαΐου 20 Κυριακήν τῆς Πεντηκοστῆς τό ὡρολόγι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τοῖ Ἁγίου Γεωργίου ἤκουσε γονυκλισίας τῆς ἐκκλ καί κατά δεξιά δα κρύων.

Μάϊος 1890

κρυφὰ ἐδέετον ὑπὲρ τῆς καταβάσεως καὶ τοῦ φόβου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐφ' ὅλην τὴν Χριστιανοσύνην. καὶ ὑπὲρ τῆς ἀπελευθέρας τοῦ Θεοῦ μου.

Μάϊου 21 Δευτέρα μνήμη τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. το ωρολόϊ εἶπεν ἑσπέρας ὑπὲρ ὅλων τῶν ἐορταζόντων Κωνσταντίνων φίλων μου. οἵτινες ἦσαν πολλοί, ἐπεκράδαν δὲ μόνον τοῦ Κ Χ Κυριακοῦ Κ Μανολάκου Κ. Νικολάου, καὶ Κ Λεωνίδου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου τὴν ὑπηρέσιαν, τοῦ οἰκοδόμου μας Μιχαήλ ἤλθε καὶ μὲ ἀνεκαίνισεν πολὺ ὑπὲρ τῆς προκοπῆς τοῦ υἱοῦ τῆς πρόν

αδιοικήτως· ότι εν υπάρχει κανείς σήμερον δεν δύναται ούτε εις τας Μύκονον, (εννοούσα τον τόπον απέναντι εν εκείνον μετέπειτα δεύτερον τον αυτής ο) τη προσωνομάσθησαν προτεσταντικόν τη Τήνο, μεταξύ εκείνης αυτής) τη ύπαρξιν ότι προ τριετίας τη δυνατόν και εγώ και η άλλη σύζυγός μου μετήλθομεν, και τε εξηκολουθήσαμεν δια εκείνο.

Το σύνολον τη ημέρας ταύτης μετά τον Κ. Νικολαΐδου και Πέτρου Αγγελόπουλου εκπαιδευτικόν τον κοινόν φίλον Εμμ. Γεωργαντή, και τοιούτοι πολλοί η ημέρα, τη δε Πέμπτην απήλθαμεν δια Δημητρίου μίαν απόφασιν αιφνιδίαν, ναί, τε ναί ότι περιπατούμεν τη εξέλεσιν, αναπόλησις ήλθον από τον τόπον εις ανάγνωσιν ό

Ιούνιος 1890.

Φθάσαντες στ' ωρολόγιον εις Βόλβη, κάμ-
δομεν εις εξοχήν μετά τον Ρέμπελον Χριστοφίδην
και Νικόλεον και Δόμνην και δια την οδον ξε-
ρεν εφθάσαμεν εις τι σπίτια Χριστοφιδιό-
τον και εφιλοξενήθημεν. αλλά εις δύο ένιπρχε
μόνον το ωρώιν δεμμό και η ωρώιν χαρά διότι εις
α φύλλον μας έχομεν ήχον μεγαλείου, και αι εξ-
ωρίαι μας ήχον χάδον ωεντίαν. ίδομεν δε τόνδε
κατεστιόν το γένος. τό σώμεν δίφυλα εις το Ρέμπελ
Ιούνιον 1 ημέρα Παρασκευή δημόν πολύν έφον
Ήτον δε και σύναξα χρήματα τα οποία έσυχον
Ήν τιμούμεν εις αξίαν δια Θεόσεβαχαριστόν
Ιωάννον Ρέμπελ Ζυρόφον.

Ιούνιος 1890

Ιούνιος 2 Λάββαντον παρόδωσε τα γράμματα του φίλου μου Π. Αγραφόπουλου τα μνεύματα εξυπηρέτησης γιατί από τον φίλον Βορ. και Μαγ. και υπάρχουν ένα τρίτο η μεταξύ μας γράμματα μας δίνουν τη δόξαν πρόδο-ο μητω και από εκεί βεβαίως μας γράμματα εξάδι-αποστ.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας αντιπροσωπεύσαμε φίλον Νικόλαον Χριστοφίδην εξ Ο. ημπορεί τον Μεγάλου Λαυρίου, και σπίτι του Γρηγόρη φίλοι εξ-ήγησαν διά τον πρόξενον πρωτοφιφόρεν του μοι ε-ίπαν αξιόλογα αυτά, ότι οι αδελφοί του ενώ ήτο αντίκρυ-μοι ήν εχάσαν μας και φόβον λέγα ότι δεν είχαν τα μέσα βάλω φίλοι μέρος η εις υποδοχήν του και-τα τοιούτο(ον) ανεφή και ακόμα τα δώρα ε-φέρον

Ιουνίου 1890

φόρον βεβαίως τα μεταδίδαξω, καθόσον εγώ δι' ολίγον αναπαύομαι ότι δε τον εις ωφέλειαν αν ένωτον εις το πλείστον της γενεάς φίλου τα τον αξιώσω με την φυσικήν εξαίρετον καν ευπορίαν την οποίαν αποδίδομεν εις αρχή έκαστου.

Ρόγος ως ούδεμιά ύπνον άπαν σκιάς, τοιούτοτρόπως και η φύσις μας μετά της σιωπηλής ειρήνης κάνει τα αναπαύσεις μας ότε και ωφελιμωτάτας και εύχαριστοτέρας αριστής.

Το κάθαρμα της ήμέρας ειπείν διέμεινα εις την οικίαν του Κ. Χ. Κυριακού

Ιουνίου 3 ημέρα Κυριακή. ηγέρθην αρκετά πρωί πάνυ και μετέβην εις τον Ναόν της Θεοτόκου, δίνηδον την ήμέραν το εξώτερον μετά του φίλου Κ. Χ. Κυριακού το οποίον μόλις εφθασε εις το ήμερολόγιόν μου, και τοι-

Ιούνιος 1890.

ουτοπρόσωπος περιήλθεν η ημέρα νύκτος δε από της Σεπτεμβρίας και εις την οικίαν Χρηστοφίδη ώστε ποιεν η Αγγελικά και Δόξη μετά της Μητρός των και πάρα ταύτης εύρον μεταπαρεκείτο διά την εξοδίαν αυτής εις αρτεπιφορέα και εύδυφαν των μου εκείνο δε μετά αγωνίας ότι εχει δίκαιον ότι πράττει αγνοούν τα φρόνιμα εις εμπορίαν αυτών των γονέων των.

Ιούνιος δε δεκάτη δευτέρα ήλθεν εις Δημήτριος ο Ιωάννης Ρεμπέζης εμπορευόμενος εξ ου εις το Μοντί Μαντεβίδεο, τα δε έσπερας εμείνα εις την οικίαν του Κ. Κυριακού.

Την ημέρα εκείνην ο Ιωάννης Δεμπεκίδης διαπεκόψη μετά του συνεταίρου του Ρ. Βεμπέζ

μη αγωνιφορεν τον φίλον Αντώνιον Βορρέα
ανγείλον δε υμιν ιδείν τε υποτάσσω προς
τον Δημήτριον Βεσσαρίωνα προς τον ὁ ποι
ον νεν ψέγω ουν δε αν ανδρωθη του ζήσε
ται μετ αυτου ἄλλε με τον Βορρέαν και
Μαγγανάρην δεσπότα τε του αγωνα νεν 1m
ψέγω μου, νεν ανέμενε μέν νεν ιδίσεται
ειν ταις ζήσεσι αἰρέσεν. ει 1m ανέμενε δε τεσσ
ναρέσον βλεπεν ὁτι μεδήτη τη αδωνιτου θεου
αφῆτες ψεύδε εμποτωνίη προς εμε από 1ον ἐν
μόνο φίλου οίτης ψεφε ψου με αγωνιφοτούν και
ζήσεται ενα δεν ποτέ ψε ἔχει προς τούτο ε-
ποχρεῖες μόνον. τότε ειμε ο ἄνθρωπος εἰλωνι-

Μαΐου 1890

ομως τώρα χρειάζεται σωστήνωσις την αιρεσιν του χαρακτηρος πείθει εν γένει την αξιαν του και φοβερας πολλαπλας παρεκτασεις αν-δρωπων, τοιαυτης δυνατής η ποια του πεπεισμενου ι-δίας αποκρυπτης ιριν δια πολλα.

Μαΐου 23 Παρασκευη. ανεχωρησαν δια Δημητριον. ο κυριος προ χρεως εξοικονομησεως εφεσεν ιριν εις Δημητριον εκει δε ο Δημητριος εις τον αγρο-νομον πωλησιν αξιαν εις την οικιαν μας ο ιδιος ιριν παντες τους οικους ιριναιτοτας. κατοικησα-σαν τους λογαριασμους, εφτιαξαν τα χρεια, και επειδη ο Αλ. Δορρας ειδε ότι εβραδυνε τε ιδεαν εις το Μαρεσι, ετοιμον και δυνατο αν-

Μάϊος 1890

Ἐνδρωσόν του Ἀνδρέου πρός τόν ὅποιον
πεφείλετε νά χρησιμεύσετε, προσδόκων ὅτι ἡ ἄφι-
ξίν σας εἰς τήν γραμμικήν θά καταβῇ καλῶς ἐκ-
τός, ἤδη δέ καί ὁ φίλος σας εἰς τήν οἰκίαν
μας καί ἀναμένει ἐπί τοῦ παρόντος.
Καταβαίνω μετά λίγας ἡμέρας εἰς τό Μοναστήρι καί
πεφείλω, ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ ἡ ὁποία θέ νά ἀνταμφιεσθῶ
τόν μακαρίτην καί τά περί τούτου ἀντιλογήσεις καί
τά ὁποῖα μοῦ ἔδωσαν τήν ἀφορμήν νά ἀναφέρω καί πρᾶγμα ὅτι πεφείλω
τήν ἐρώτησιν ἀφό ἐνός τέλος πάντων ἀπηρχμένης

Μάϊος 1890.

Το μοναχό μου παιδί δίχως ένα δύο κι' αναγκάστηκε
κι' έφυγε κι' πάνω και αυτός αλλά η Δημητρίτσα
μου υπόφερνε τα. Ο νους φέρνει οι ανθρώποι δο-
κάρτες λογαριάζοντας την υπόληψη του ψηλοτάτου
εγώ Αλλιώς κι' ούδεν τα τοιούτα μοιάζεται εφε
τι μόνο τα τιμή αυτόφυλλα ότι δεν πρέπει αι-
σπραν υπόρτης και ανάλογα αιχμάρτοε φερι-
μόνη, ύπηρε μέχρι τα Βασίλειο Μαρούδα, ε-
μένα εύκι φίλο και σύντροφε κι' στη οίκια
Αγγίλια δε τα δοκάρια μου και φρόσφαν Δη
Μαρία μου μέδεμα εμπεριόν κέφι φρο-
συχή και δαμόρφον δίνοντας ύψιστον Δόξα
Θεόν υπέρ της βασιλίσσης φίλε κι' γενά Δεν κανένα

ό—

Ιούνιος 1890

για τής Ειρήνης περί τής Μακαρίας Μητρός
και αδελφής Μαρίας, καθώς και τι ε-
φρόντισαν μέν Μήνας Αγάπης πρό τής
δεκαετίας ἄπαξ, τής δε αδελφής ὑπέφερε τήν πε-
ρίας της μετά τοῦ μνησθήναι τής δυσερεύνης
κατ' ἀπαρνήσεων μας τούτων πόσα ἐπρόσφερε ἐξ
ιδίων αγωνίων.

Βαθυτάτην ἀφήγησιν ὅλης ὁ Μακάριος
ἐν τῷ τῶν ἀγίων, και εἶχομεν τα βγεπίτα ὁ-
ρατα τής ψυχής τής ζωής σου.

Αἱ φίλαι σχέσεις μου, η ὀλιγοχρονία ζωή μου,
αἱ ἐμπορικαί πράξεις μας, και ὅλα τα ζητήματα τά
σε

Ιούνιος 1890

μετά ένεν μεγάλης χάρης προς Θεόν.

Κάποια υπόρρια εξωτερικής πίδι αποφασιστικής αόρβρια πλέφτει αρίστη καταστροφή εις τη Ιστ εμπόρου και εις τον πατέρα τουτέστιν βόρμιν ουν και πολύν μεγάλην τη ένεργειη πίδι εφέτος δε υπόφερει πολύ, πάρα, πολύ. και ο Θεός να βοηθήσει τον λαόν του.

Πολύ μηχανικά εδοκιμάσθην νύκτες εις τη πατρικήν μου κατάστασιν και τη μεγάλη αλλαγή μου, εξ ου η χάρις του Θεού εδίδασκεν εμένα μου μα ένδειαν υπομονήν και δόξαν.

Ιουνίου 1890

και ήχθη ότι κατά τον Ιούλιον θα χωρήσουν
από τον αντιπρόσωπόν των.

Ιουλίου 5 τρίτη και 6 τετάρτη δίημερον πάντων
ανάγκη χρειάζεται και ταπεινωσιν του δεσπότου
Μοσχοπολεως. μετά η αποψις Ιω. Ν Χριστοφ.
δη ουν από τον Κυριακήν μετά τον εύλογητόν
Γεωργίου πάω εις την βόχιν περιφερόμενον ίν διατε
τάκαν τον μεταξύ μεν Μοσχοπολεως
Την τετάρτην μεσημεριανήν ώραν ειπεν Ιω. Κ Χ
Κυριακός πεφοτίς και τον Δ Μουτέφη ένδυμόμενον
το ανόμημα εις την βόχιν „Μωυσαρ Ντερε, ό-
που περιπάτουν ίν δεν τον εμπόδιζαν πλήθος
ηχών εις τη περιπλανήσιν ανομβρίας και εξε-
δόπιστος. ένθεν δε και εμείς τον εξυπόδησιν στα

Ιούνιος 1890

νεφελώδη καὶ κατεπρεμίαν διότι ἐπνίγεν
ὅλον τὸν κόσμον τὸν καὶ πολλοὶ δυσκόλως δύνανται
τρυγήσωσιν σύδομεν τὸν Ἀγούστον ἀπόρον μὲ τὴν
ἀμάδιαν καὶ δὲ ἐξοικονομήσαν ἔφερε οἱ κάποι-
οι ἀπὸ Βουρλὰ οἱ εἰς τὴν περίδος κατεστραμμένη ἐκεῖ-
γοντας. ἐδὲ τοιαῦτον τε διέστησεν ὁ Θεὸς καὶ τὴν
κατοικίαν τὴν δεῖν διότι αἱ κεν εἶχεν ἀνάγκη ἐξ-
λείψωσιν τότε ἐξ τὸν τόπον

Ὁ ἀστιάνος μας δίπλωσεν τὸ σχεδὸν ἀρχὴ, ἐπειδὴ
ἔκαμε παρὲ τὸ ρέκιον καὶ ὁπωσδήποτε ὀξύτον
κάνε δὲ τὴν 5 Μ Μ ἀραν μονοφυεῖς καὶ ἐξαίρετος
κάπνεφαμεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν.

Τὴν ἀρτιφανῆ ἐξήγησιν ἐξ ὀνόματος Ἰω. Δ.
Πανωὰ Γρηγορίου ὀνομαζόμενο τὸ ἐπέρχεται ἔτυχο-
μεν ἔχωμεν εἰς πεφεμένο καὶ μὲ εὐχαριστίαν.

Ιούνιος 1890

Ιούνιος 7 Πέμπτη απεχωρήσαμεν βουρλά
ανέβαν άναγκης της ώρας μετά χρήματα
τα ταξίδια μας πιο μεγάλο του έπρεπε ήμουν
παχύς και έδε τα κοιμήθη ήμουν ο πρωτεύα
χω φαγί ο ήρο δύο μπαν ώστε πάν.

Πρωί τα πρόσεξα ότι ο γιος Αντώνιος Βορ
γιας μη μεγάλωνε Κυριακή ήθε απ' η
αντίνα μου έχει σύνιν μας και δεν έβλεπε πρ
Im Ήντα τα διαβάζαμε μαζί μας και Im
Ήντα ήρα γυρίσαμε απ' η σκάλα μου και
βεβύθηκα, άγγα φορίμη νοιώ για φαγί υπό
μονή

Ιούνιος 8 και η Λεβέρρα δίνει μεγάλ. φορτί
ζα τα τών φορτώσαν. τα δε σώρεν τα Λεβέρρα

Μαΐου 1890

γράφει αὐτοῦ πρὸς τὸν φίλον Ν. Χρηστοφίδην
περὶ πεφεισμένων καὶ πεφαμμένων εφόρου
καὶ τὴν γυναῖκαν πορεύει τὴν φίλου μας καὶ εἰς
τὴν οἰκίαν εἶναι τὸ Πειραιῶς ἀπόγευμα τὰ τὴν
ἐξοχήν. Τὰ Πειραιῶς Ἀπόγευμα ἡ Δεσποινίς
μας τὸν Βόρρας εἰσορδάνη ἀτύχη καὶ εἶναι
ὀλίγον καὶ ἐγὼ μονόχρονος

Μετὰ 10 Κυριακὴν, πυρόσεσθαι τὴν δεκαπε-
τορρίαν εἰς τὴν Ἁγίας Φωτεινὴν εἰδὲ ἐκεῖ τὸ
Μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ εἰσοδαστοῦ Πατρὸς ἐτε-
λέσθη μετὰ τὴν λειτουργίαν τὸ φίλιστον εἰσέρχε-
ται ἔξω μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν ἀρόσεμεσιν, ἀπὸ
ἐκεῖ τὸ φίλου Ἀντώνιον καὶ Χαράλαμπο-
φάγαμεν δεῖπνον εἰς τὴν οἰκίαν κατέβαν εἰς τὴν γραφὴν

Ιουνίου 1890

φην του ημερολογίου μου, διορθώνω τέ τήν σε-
ρίγγ σφήν της Ιερουσαλήμ έχω αρβονδόνας
τον μικρόν Νικόλαον Κωνσταντίνον πατριώτην
μου. Γιατί είχε υπόφοβιαν.

Ιουνίου 11 μέχρι Ημ 13 δηλαδή εν Θεώ πεφώ
νεν πάλαι μίαν προσφυγικωτάτην διά Τα
Βούρλα ούδ νεν αναχώρησε την τετάρτην μίαν
ρον πολύ όχηρόν, υπέφερον δε νεν από τεταρία
ν πολύ.

Την 11 του Μηνός ήλθε νεν ο Παύλος Αθανα-
σίου εις Βούρλα έφερε χρήματα, ηγόρασεν έγω-
γα νεν αναχώρησε τήν επόμενον

Ιουνίου 13 τετάρτη έφθασεν εις Βούρλα

62

Ιούνιος 1890

Ώρον πείτεν τοῖς γραπτοῖς μου ὑμαίτονες
νὶ δε πώτοννέν Πεμάστν ἐμέτιο μεγαστα
τοῦ χρίστιανεῦ πεποιείν τῆς πόλεως ὅπωεν
τῆς γρόμφεν ἀπορβρίεν ἤλη πόμμά μεγιστν
τοῦ πεμεδοπείρωνν γαπεπροφήτ, ὀνηδρον
δηοεν Ϛοῦ ἐπιόμμν ἐμέν ἐν ἐμμυπόεν πεν ἐπώδεν
Ϛ Ϛοῦ ὀμόν πεν τοῦ μηρόν εἴ πάχιε πεν γαὶ
Ϛε μεχρὶ Ϛ Προφητοῦ Ἠλίοῦ τοῦ πόχοτλοῦ
3/4 ὀχδέν ἀπό ἐν πόμν πεν εἰ ὀρόν μεμρίν-
τοῦ ὄμμον μεπραί ἐν δεμεόνν.

Το δεμμε πό μεμδοωρεῖν πεν ομμπηιμ-
ταοῦ ανεῖμε μεν πόμμε ἐν 6 χμμεῖδεν
ὠεπν ἡμιέν πεν τεβεν ἐνδρεῦοι πεν ὀμμ ε
ωαρμμν μπαίνν ιχδν πεμμγα. Ἐν πορυφν

Ιούνιος 1890.

φτν και τών προσωδεύν του όρους· ήμουν μι-
α εξοχή εν τω Ναίσσω τής δε υπό τήν αύτο-
βρίας ίχαν ανέγνων κατάστασιν ο Αρχι-
μανδρίτης Αδριανουπόλεως Βρουσών εφανερώθην εν
τώ παρεδί του.

Πριν εν αρχίσω ήμουν μια σύντομος
ιστορία τής μονής τής μονής καθώς ακούσθη
Πίδου και τής ύπαρξεως εξαίρετα κειμη-
λιώνος τον Θεόν ονομαζόμενον τον παναγιοτάτον
ον του και κατεκρίθη ύστερον ανάξιον τής ανέ-
σεως του· τούτου, φήτν δεύτην ανδράσιν εξαίρετον
τον εν τώ καιρώ και εκ τής εμφανίσεως παρέκ δι-
ταον τα δεξιά και σύμφωνον ή διακοσίων ον

Ιούνιος 1890

Θεέ μου ἡ ποίησή μου ὑπῆρξε-
τον Θεὸς καὶ ὑπῆρξε ἡ βγήσεις ἡ δόξα μου
ὑπῆρξε ἡ ἀγάπη τοῦ βίου μου διότι πόσον
δὲν ἀγωνιάσω τὰς ποιητικάς ὑποχρεώσεις μου
θὰ μείνωμεν μόνοι δυστυχῆ καὶ πολυδεί-
μαντε. καὶ ὁ ἔρως ἐξιλεώνει ὅτι δὲ μ' ἀγ-
ωνᾶ τὴν ἀγάπη τοῦ Πατέρα καὶ δὲ
ἀγωνιᾶ ἡ ψυχή μου.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς μελέτης ἀπήντησε Ἰωάν-
νου Κ. Χ. Κυριακοῦ καὶ Θεόδωρος Ἀθανασίου
καὶ ἐπαίξαμεν ἕως ἀργοῦ. ἀπήντησε
κάποιος καὶ ὁ Ἰωάννης Κεφαλληνὸς καὶ
ἀπέμεινε μέχρι ἕως καὶ ποίησιν καὶ

Ιούνιος 1890

τοιαυτοτρόπως περιγράφει η κόρη

Ιούνιος 15 Παρασκευή εξήλθαμεν εμείνε χρήματα εις Σμύρνην μετά τον Αβδαλά δια τάξιν νέαν μας εν τη οδόν μας εμείναμεν εις μεγάλην Κ. Χ Αβεί.

Τον Ν Χριστοφιδήν ο γέρων μου ήθελεν ιδεί κάθε δε μας βλέπει τον ο δε γέρων πατήρ του μου είπε πολλά παρακαλώ δια την κόρη χρόνια την δούλαν βλαβί ότι έχει πρός αυτόν τρόπον, διότι εν άλλοις περιστάσεσι δεν θα τον αυτήκουεν. Αλλά τώρα ανάγκαζόμεν ότι δεν ηδύναμεν να υπηρετήσω εγώ την οικογένειαν της κόρης. Τον πρός την δούλαν δεν είχε το αναγκαίον

μετα

Ιούνιος 1890

μονον δείρος σάν φηνοείμε την οικογενεί-
αν της, και διείλε έπαρχον πάνω εις το Με-
γάλο της σπέρας σάν ένα πλούσιον φηνοείον, και
ήτι δεν εκάνον τράτον αφί της ύμνες του.

Ιούνιον 16 Κυριακή· δεύτερον πάχος, μέχρι
της 19 κατεβήκαμεν εις την έπαρχίαν χρημα-
τα και ταπεινωσίνον τα μοναστήρια της ερ-
ρείας, γαμβρίαν και διακόρου παρρησίας.

Ιούνιος 20 Πέμπτη προσκυνήσαμεν παλαιόν
ανέχαρηνε δια δύο ημέρες· κατόπιν το σύνταμε
μον διείστημε αναστρεφόμεν τον φίλον κυ-
ρ. Κυριακού και ανομίλουν μέ αυτόν αφί
ρ-

Ιούνιος 1890

εφρόντιζε, και ίδια προς τον πρώην Μαρσίλιον το δποίον εκράτουν ακόμη ή δεν κατόρθωνε κάτι από. και αντεφιλονείκησε τον Βόρρεα, διότι το Μαρ γι αυτό μόνον μέρος μόνον εφρόντιζεν, δπως το κρά-τουν εφ'.

Το κόμμα δεμένον εις την κατοικίαν. Τον φίλον Ιωάννα Ρισμέρη μεθυσμένον είχον δλίγον σκληρωμένη δια μιας κοιλιακής αιμορραγίας εις δποίας ένδεκον ώρας είχον.

Τη Δευτέρα έφθασε εδώ και μένει είχομεν νέαν γραμματίαν· τας δύο μου κόρας πάντας εξ υγιείας τας και εύδοσε τον Θεόν.

Ιούνιον 22 και 23 Labbaron φροντίζω αναπαύσεις

Ιούλιος 1890

εξήρων, τόσε εύκολα τον Labbaro νεώτερε ε-
γνώρισα οι ένδοξοι φανοί, η γνωριμία μας ή-
ρξε γρήγορα αξιοθαύμαστη· ήλθε μόλις δι-
φόρους φανούς και παρουσιάσαμε αυτά δημό-
σιον μέχρι του Μεσολογγίου, και η μεταξύ μου
και μόνοι σύμφωνη μου νεανική παρέλη
δόξαν εύφημον και χαρά εφέρα εις εμέ· ακόμα χρέ-
φος και ανδρική φροντίδα εξ ένος τόσου εν νόσ-
μου μαθαίνοντες και δυο και ανόητος· και δε
εφέρων η Άννα με παρατόλμη ύπουλη και πα-
μν έχουσα την τιμωρίαν μας νεανικόν.
περίφημη εγένετο ο χαρακτήρ της μικρής
ταύτης ηλη γήνου εν διαφόρου της εξέλιξε-
σής

Ιουνίου 1890

μεγάλη οικοδεσποινα και Μητέρα έχει ανάγκη περι-
οδικής ανάπαυσεως τε αναψυχωνίας διά Ιο-
ύγγον μας νέα τε περιφέρεται από ήνα μέρος.
Ο Θεός τα μεν προσευχαι και τα μεν ανάγκαι
μου τοιούτων ανηγορεύουν ανάγκας, ειλικρ περιφω-
λ. βλαστούν και μεν εξαιρεν ήμας.

Ιουνίου 22 Κυριακή. Μνήμη του Αγίου Ιωάννου
του Προδρόμου. εφέτος εφθασε δεν ήδυνήθην τα ε-
κουσω μεν μπουρμπαν. η Αννα εξηκολούθει λε-
ωμένη. η δε Μαρία μας διεπέρασεν δι' ημ-
ανάγκαίου αρρωστίας ήμας το πρόβλημα γενέσθαι
φίλτρον. ω πόσον το δεξαρίον μας τούτο ενίοτε
μοναδικόν και πολύτιμον; ο Θεός τα μας τα δι-

68
70

Ιούνιος 1890

διεφύλαττον ούτω πάντοτε μετά πολλής προσοχής τα περιγράμματα και χάρας.

Όταν εν τέλει εφθάσαμεν πλησίον τού πυρφόρου μου, κατά δε την 10 π.μ. ήρξατο ήδη ο ουρανός μετά ο' ολοκαθαρίας μετά δυνατής θερμότητος ούτω και ανεκφράστου μετά πολλά και διάφορα περί Σάμου ύδατα διέρχεται αύτη ούτε μετά μεγ. δυσκολίας μόλις 54 μίλ. και τότε ανύχωρησαν οι δε Αστρόλαβοι εν τέλει πρόσδεσιν εις δν δυνάμεθα ν' αποφασίσωμεν εν αυτή δια τής αντλίας ανεύρομεν τήν αιτίαν και δυστυχώς εν τη μεταξύ δυνάμει τής τεφαστόνου εκείνο από τής εσώτερον διαστάσεως νεκρά δυνάμει

ανεύρ

Ιούνιος 1890

αυστ) και πάχος.

Ιούνιος 25 δυνάμει μέχρι της 27 πρωΐας, δύο ήμέρας φορτίων και φορτίων διάφορα περάσματα και παραπεμπόμενα δια τε Βουλιαγμένης και εξήλθαν την 28 φθάνει εις εξωτ. περιοχήν ούσης των Αγίων Αποστόλων, πλοίον δν εύρίσκετο εξ ήτον εκείνο του Αγίου Γεωργίου εδεήθη δεήσεως προς τον Θεόν, εξήνοιξε τον Πάτερ μου τας εν Σμύρνη εκείσας μου και τη Σμυρναίαι γυνή μου τόπον τον Αγίων Αποστόλων και παρακαλεσθείς τον εξωτικόν κατεκρίθη εξωτικόν Αχρείαν Μεταξύ εξήλθε σχεδόν εκείνος τον ύψιστον δια τε περιστάσεις μου εύδε

ερχ

Λουτρός 1890

ιρης.

Εκεί κατά τον Αγίου Βασιλείου πρόσεσαν
την δικήν μου πόρταν και εκεί ήξεσαν τη
δικής Μακρήνης αναφώνησιν και εις τοιούτο
ύψος εις τω ίδιω Ναώ. όμως δε την ημέραν δι-
ήλθον πάλιν, τότε δε εύρομεν ανεύρεσιν ώρας
μεταφέρον φέρος, υπό την οποίαν κείμενοι ωρα
ίσον και εκεί προσευχήθη σάντας ολίγον
και ήρθαν πάλιν.

Λουτρόν 30 Σεββάτον δηλήθον όμοιως πάλιν
και πάλιν εξηπόρεσα τους φίλους κ. Μανόλο-
ακον, Πλιάνορον και Δεμετρίαν.
Εγώ εκείνον Δεμετρίαν παρήγησα με
ε

1890 Ιούλιος

ήγγισαν εἰς ἐκεῖνον τὸν διαμονὴν ἀνῆλθον ἔνα καὶ τὸν Νικόλαον αὐτοκαίρεινος εὑρέσαν βραδυνόμενον εἰς τὴν νύχτα.

Ἐπιστρέφοντας ἐφύγαν ὁ Μπίν ἀν θεὶ καὶ τὸ ἀγόρι μαζί, καὶ ἔμεν ἐκεῖ τὸ χρόνον ἀρρωστίας τὰ βγαίνει αἱ ἀφρισιάσεις μου καὶ τὰ δοντάκια καὶ ἐγὼ τὰ ἀμπαλλαγμένα εἰς τὴν τάξιν τὴν πάλαι βιοῦσαν. Ἀλλὰ καὶ ἐσὺ μὴ γνοιάζεσο τὸ δείγμα τοῦ ὑγείου, καὶ ἀν ὄχι εἰπῶ κάμε τοῦτο, τοῦ ἔχεσον εἰς τὸ μυαλό σου ἀρὰ ἐπὶ ἀνεκὶν ἐπιθυμίαν.

Νὰ ἔμαθαν ἔναν δηλαδὴ καὶ ὁ πατέρας τοῦ Μπίν τὰ καὶ ἐγὼ καὶ οἱ οἰκογένειά μου καλά.

Ιούνιος 1890

εξεφράσθη μία πόνον περί της δυστυχούς της πλης εν τη εκκλησία της φανείσης ότι ήλθε παρακάλεσεν ειδοποιήσαν προς τον γιόν αυτής ότι εν τη οικία του και τον πόνον δεν έπρεπε βέβαιον να προσεύχωνται οι άνδρώποι αυτής ούτε αυτοί μη ών πάσχει δια ο μέγιστος δεδαιμονίζος Ίσις ο Χριστός πόνων εξ αιτίας υπερβολικής κακοτρίχου μη ωφέλεια μεν δεξιόφρων, μεν ένοιδε, πάντοτε σφάλλει. Ερωτήσαν την θέσιν της φίλης μου ταύτης υπόφεσιν, ένδεξαν τον Θεόν δια την ειδικήν αυτής, μη ανέχαρτον κατάστασιν.

Την ύστεραν ταύτην ήδη μη τοι πολλοί άνδρα

ων

Ιουλιος 1890

δρωσον μου Ανανιον Καρυδην εξορισθ. Α-
θηνων διοτι υπηρετει ως στρατιωτης, εφεδρος δε
περιοικοι μεν εφι των διαφορων εν Αθηναις
πρωτοδικειων μου.

Ιουλιου 23 Δευτερα ειμην αποδημων εξοχο-
μενος ως συνηθως περιπατων και εξαυστι-
λων εξωθεν εφερε δε μεν εκαστην εφημεριδα
τον οδηγον αρματων μου Μιχαηλ Κουμανα
υπηρετη μεν ο υιος του ποτε μικρου μου Μαθη-
του Δημητριου Ζηδε ονομα μου μοι εφερε.

Την ημεραν ταυτην εβουδη ηλθεν εφεσεως μεν
ταυτης εν Σμυρνη Ανδρεας Λαμπρης.

Ιουλιου 24. τριτη δευτερα εξεκινησεν ως συνη-
θως. λαβων δε δια εφεσεως ειμην ειδον αρχη

1890

Γούχος

χρόνον, διότι πολλοί ἐξ αὐτῶν καὶ κατάστασιν ἀνδρωθέντες διὰ πολλῶν δυσκολιῶν τρέχουσιν νὰ ἀποκτήσωσι μόνοι ἀποθήκας καὶ ἀμπελῶνας νὰ ἐργάζωνται καὶ τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν ταύτην ὑπεχρεοῦνται καὶ πολλὰ κτήματα ὁποῖα ἐπωλήθησαν, ἐφέρετο φόρον ὁ Καλλιστίνος Χ. Κυριακοῦ καὶ εἶχε κοσμήσει σελίδας πολλὰς πολλῶν ὥρας διδασκαλίας καὶ χαρίσας πολλὰ ἀντίγραφα περὶ διαφόρων ἐπιγραφῶν ἀπέστειλεν εἰς ἡμᾶς τὴν πολλὴν χάριν ὅμως τὸ ἔργον μόνος καὶ πολύπονος αὐτός.

Φθάσαντες εἰς Σμύρνην ὥραν ἑβδόμην πρωΐαν

Ιούνιος 1890.

τοὺς οἰκείους μου καὶ φωτεινοὺς, ἔγραψε δὲ
καὶ εἰς Σμύρνην εἰδοποιῶν περὶ τοῦ Πειραιῶς
μου καὶ περὶ τῆς ἀδελφῆς μου Ἴρης καὶ
Εὐφροσύνης.

Ἰουν 20 καὶ 21 ἡ ἐν ἀποδήμῳ καταγομένη εἰς
ἀποσκευὴν ἐμπορευμάτων ἐκεῖ ἦλθε ὁ ἀδελ-
φὸς τοῦ φωτοῦ μου Δημήτριος ὁδῶν καὶ μὲ
ἐπήρασε διὰ σήμερον ἵνα ἀφίξῃ.

22 Κυριακὴ ἡμέρα περὶ ὥραν ἐπροσκύνησα τὴν θεί-
αν λειτουργίαν εἰς τὸ Ἱερὸν Νοσοκομεῖον
ἦλθον μετὰ μοῦ καὶ τὴν μητέρα μου. Περὶ
ἑσπέρας εἰς τὴν οἰκίαν ἦλθε πρὸς ἐμὲ τὸ ἐγγό-
νιόν μου. Ἐπεσκέφθη τὴν οἰκογένειαν Εὐαγγέλου
καὶ τὴν Ἑλένην ἀποδεικνύοντα, ἡ δὲ Μαρία ἦλθε μοι

ἐξ-

1890

Ιούνιος

Ο Μπν ένας δίηδεν η μέγαν εμν δίηδεν και-
λον εν παχιά και ύχαριστίαν διό και ύπόδεσο
μεν εμεινον ύνοχρεον υπό τα δόξαστον και ύχα-
ριστήν τον Θεόν και η εν Βρουμμοις καθαρ και-
η εν Δρωμτη διαγριβη μου πιο πάχος και άτέρε-
χος, διο και η ψυχη και η καρδια μου αμραν εδοι
μεναν χαμιτν και χαραν

Αι εμωρικαν μας και φιμν Βορρεά και Μα-
γανιάδη εχομν μας ποιαν μεγιστεν κοκκοσεστος τα
ωρωτφον σέρος, ομμε και σε φιλαναν μας ένεκεν
μεγάλ. υπάρχει δε ακόμη τα μεγιστεινον ότι διόλι και
η εν Βουμμε και ομμαχοί ωγαλε μας αύξαν και ω
εύλη ύγιαν και γιατρεύαν τε υπόδη δε και ωμο-
τφε.

Ομ ο Μπν δίηδεν ανόδρος και με ωομν γιαν

1890

Ἰούνιος

Αἱ ἐμπορικαὶ τῶν Βουργάρων καὶ διάφορον ἔγγραφον ὑπόδειξιν τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν ἐδίδοσαν καὶ ἀναγνώσεις ἐδίδοσαν καὶ ἐπιστολὴν ἔστειλαν πρὸς τὸν κύριον Δ. καὶ τὰ γράμματα ἐν γένει χαρακτηρίζει καὶ μεγαλοπρεπῆ ἔδειξε καὶ ἡ Ἀκολουθία δὲ ὑπῆρξε μὲ τὴν ἐφέσιον. ἔστω ὁ Θεὸς βοηθός

Ἀναφέρουν δυὸ ἡμέρες τὸν Μάτε τῆς ἔβης.

Ἰούνιος 1 Κυριακὴ. μέχρι τῆς Πέμπτης διέμενον ἐν Βουργάρ ἐξαναγκαζόμενοι τὴν ἐπιστροφὴν χρεμένων καὶ τὴν ὅλην τὸ δικαιοῦ περιέμενον τὴν ἔκβασιν

Αἱ χριστιανικαὶ σύνταξις τῆς περιόδου ταύτης ἦσαν μετρίαι φθάνουσαι εἰς 27 χ.χ. κοῦ. Τρόπαι καὶ γεμίσεις τῶν ἄλλων περισσότερο εἰς τὸν 60=68 ὥρ.

1890

Ιούλιος.

παρέδη τίμιον δημοσιεύσεως εἰς τὴν τύπον
τοῦ ἐν Εὐρυβρίας αἱ δὲ τιμαὶ τῶν ἐμπορ-
ευμάτων ἀπεστάλησαν εἰς τοὺς 65 παρεδ. μέχρι τοῦ
90.

Στὴν 6 τοῦ Μηνὸς ἐπέστρεψα εἰς τὴν Σμύρ-
νην ὅπου εὗρον ὑγιεῖς τοὺς οἰκείους μου παν-
τας, ἤδη δὲ καὶ ἄριστον εἰς Σμύρνου καὶ ἔμει-
νον καὶ περὶ τὴς ἔρεας τοῦ ἔτους Πατρόφιλον
καὶ τὸν ἐξάδελφόν μου Ἄντην καὶ Εὐφροσύ-
νην μου ἔστειλον δὲ καὶ μαρμελάδες μεζέδρε
καὶ τραχανᾶ. ὁ κύριος Πατὴρ μου πάντα μας
ἐνδυνάτιστα, ἐδὲ δὲ τὰ δύσκολα καὶ ἐγὼ τὰ

1890

Ιούλιος

του βοηθώ πάντοτε και τα του μπορούν
ω δεδομένου ότι δεν υπάρχει κανείς γονείς, αλλά και την
εξ ουρανών μητέρα μου πάντοτε ένδοξη
μου

Από την 6 ήμερα Πέμπτη μέχρι την 12 ή-
μερα τετάρτη δεμένα εν δέματη κατα-
μπόρεστος η φορτώσεως αμάξαν και μοι
ών και ήλθαμεν ώς εδώ το πρωΐ κατα-
τον πεζοδιόν και τον τόν, και μόνον εν
ονείρω η υπηρεσία των δεσποίνων υπάρχει
ώστε μου με πρέπει και η μνήμη πάν-
μου πόρδεται η εκεί ούδεμία φρέασα
δεύτερη του φοιτικωνου ούτε πάντοτε τοιούτον

1890

Ιούλιος

χωρίς εμένα δύνεται το ελάχιστον να δω βοήθειαν κάποιαν εις την στενήν οικογένειάν μου πρέπει διαβεβαιώ ότι δύναται πρός βοήθειαν της ευδαιμονίας της Όλγας.

Ιουλίου 12 ημέρα Πέμπτη ανεχώρησε δια Βουλγαρία όπου εφάνη καλώς. εφορτίσθη εμένος χρηματικήν εισφοράν και δια του φίλου Π. Δι Σπυρίδωνος έμεινε μια πενταετίαν μηνιαίως 500.

Ιουλ 13 κ 14 Σάββατον δύο ήμερον νεκρ. εφάγα δι' εμού μέρος του ημερολογίου μου εκτός Μεγάλη του Κ χ Κυριακού.

Ιουλίου 15 Κυριακή. ήγέρθην ωρών εκκλη-

1890

Νοέμβριος

εις τὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τὴν Πε-
μπτὴν ἦλθεν εἰς Σμύρνην ὁ Ἀντώνιος Βορ-
ρέας, τὴν Πεμπτὴν ἐγκατέλιπε μετὰ
τοῦ Ἑλληνικοῦ Πλοίου καὶ Χαρῆ Ἰωα-
νου Κουρῆ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τελευταίου
ὁ μοιρολόϊ ὅλον, καὶ κατόπιν ἐβλήθη.
Τὸ ἀπόγευμα ἐβλήθησαν εἰς τὰς ὀρνίθας ἐκ-
κλησίας μετὰ τοῦ Ἀντ. Βορρέα, τοῦ Κυριακοῦ,
Δ. Μουσάφη, τοῦ Κέντρου, Περικλέους Μαλλοῦ, καὶ
Μιχαὴλ υἱοῦ Βουρλιώτου· διεβιβάσθησαν πρὸς
τὸ Μέρος τοῦ Κερὲ Ἀλεξίου, ἐτοποθετήθη εἰς
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ φίλου Δ. Μουσάφη, ὀνόματι
Ἀ. ὑπῆρχον παρεκεῖ διὰ τὸν δοκιμασμὸν
οἱ ἐπιτάφιοι λοιπὸν ἡ κατασκευὴ εἰς
ἀρχὴν

1890.

Λουκας

ημέραν εμπόριον των Βουρλών, εύρισκόμεν-
το έτοιμοι πολλά και διάφορα. ανοιγόντες
πακέτον, ο δε Αντώνιος πάλιν μόνος. τόσον
ωφελεί ο Αντώνιος δι' εμάς εις την οικίαν κυ-
κλικού, την δε ωραίαν ανέχωρησεν όμου με
τον ύπαρχον του Μαρμαρίτη δια Σερβιόεμι
ον όπόθεν εύρισκεν την εύνοιαν, ήν δε τε
λαμπρά Γιατρός και μάλιστα ένθρεφον
μία εύλογον χρηματοφίδη ανέχωρησαν
πάλιν. πάσχει δε την δημόσιον δυσμορίαν
του ο Αντώνιος έδωκε μεγάλην αμφιφορέ-
κι τούτο με καλλιχαρίστος, διότι πέρυσι
ένιωθε εις την φαντασίαν μου η Αφρικανή

1890

Ιουλίος

μιχίν τερόχή του ως εν τῶ τόπε μαβάνει χώραν μεγάλη μεγάλη κακοποίησιν φοβεί σεν διαβοχέν τινών. ἤδη εἴχαν κάμε με-ρήμνον ὅδε τῶν αἰφνίδιε μου γράσεν θε ὸς τά ποῦνε δε κείμε κείμε, τά ποῦνε δάδι ἀπιδάν, κεν κεδερίν βαδιδί.

Ιουλίου 18 πέρφε τεέρη σφοεντῆ μετα τῶν Ἀτανίν τά Βουρλε εἴαχωρησέρη διεθνῶν, ο κειρός ἤτο χεμεώς κεν κεπε τίν δι-άμεν μεγ ὑπέρφεσεν ωρί.

Ἐν τῆ κείμε ἐν Βουρλῶ ἤσαν ωμῶνεν οἱ πολεμικοί χαρί τῆ κειν ἀπίδιεν ἐν χε-ρίν εἶμεν δίδεν μμρίαν Μαεστίν ἤν ἀπίδιε ἔκαστοτε ἐν μεγάλη κεν χρόνα

Ιούλιος 1890

να αναγνώσωμεν ποιήματα του Ιδικού σου
πού Παναγιώτου του Δινωδίου κόνεχόμε-
νον ή Εύα με. Εφέρω ώρας διδασκαλικής
μέσης κοιτάσεως, καθόλου δε πεφαλόζω ομ-
ματων δόωρα εις τη μεσήμβρι καθώς ήταν
μια ανάγκαια, ώστε ουδόλου ήτο δύσκολος
μόν ήμπορούσε, ομως δεν δίδει τη τη
μεσήμερα κρύαν χαρά μη έχω άλλον δε
τόμον ωρόχειρον, είπε δε μαθούσε ήδη δεν
ανεχώρησαν αμέσως ούδε ένα ώρα, ώς ένα
τη μόνη μου, και τέλος μοι έπεμψε ωραίον ι-
τα τον ωραίον και ανθίνον, ώστε ήρ-
θησα, και ωραιοτάτη μη ένωσης ω αιαλον
τα

Λουμος 1890

σχετικον και ανεμδη. ιδουσε δε εκεινη τον τρο-
πον μου και ανριστευπσε εφυγε μονολογουσε
„Μπορ νεργα ειμαι εγω, Μπορ νερ-
„γα μηδε εγω. δηλαδη ενα κορασι
„θελει να νεμω ενα κορασι θελει να νε-
„μει. εμε αντιθετον ηρχισε να φαινεται
η ζωη δεν φερει τον ανδρωπον οι νεοι
και η νεανικη καρδια και ερωτικη ευρισκεται
νομαιν ο ανδρωπος. τωρα με κατεβαι τρομερε
μελαγχολια λυπη και του αυτοκτονειν,
ανεμδοτον του βιου μου. ωστε ομως δεν μπορω
μου λεφερει και φρικιαν ουν θεμα.

Λουμος 25 ημερα Τριτη και Μηνας Ιη Απρ

1890 Ιούλιος.

Από την ημέρα εκείνη, πού άρχισα ν' ασχολούμαι δια τον κόσμον αποχωρισμόν μου εν Σμύρνη κατά το 1873 και εν Σμύρνη δια Σμύρνη δε εκείνην ημέραν κατά το 1881, δίνω δόξαν πάντοτε ένοιαστον ώρας μακράς δια φόρτωσιν, κατά το ύψος, η' Από εδώ, κ' μηνοδή' ίδη σώστη δη, ήγουν δεν κοιμούμαι μεν ανάγκαν και κατεβάζομαι τα ύψη κάθε τα ρούχα σωστά αβούε, όχι ακόμη και κατέκε και κάθεται μεγάλον ώρας δεν ήμαν δη, και εν τω ύψει δη σώρχεται κάποιον φρικτή ρεύμα. ο Θεός κ' ίν' ευδοκήσει και κ' δεν μ' αγγίξει δεύτε κάποτε, όχι μικρόψυχος.

Ιούλιος 1890.

Ιουλίου 26 ημέρα Δευτέρα, εγέρθην ώραν και ήρξα σιγήν αναχωρήσας δια βουρλα περιεπάτησα και την κόρην μου Μαρίαν, επέρασεν δε ώραίον τεμάχιον, ανεγνώσαμεν εκ δόξαν φαδιανής εις βουρλα ασπασθείσαν την οικογένειαν του Κ. Ν. πολίτην κατέβην εις την Σμύρναν, εκεί αγοράζει εις τον Μαρκ. Ι. Κ. Μεταξάν και κατεδέχθην εξ ιδίου οικίαν δια μετάβασιν εκείσε και η Μαρία το πρωΐ την επί δεκαετίαν χρείαν.

Ιουλίου 27 Τετάρτη και μνήμη του Αγίου Παντελεήμονος. εφορτώσαμεν δι' εμπορεύματα χρειαζόμενα, και πολλήν χαρίν αποκτήσαν εις τον φίλον Λουδέλη και Ρογεράν, εφ' ο τι βράδυ δια

περα-

1890 Ιουλίου

παρουσιάσθη εἰς Μεγάλην τὴν πρόοδον καὶ Μεγάλην τιμὴν τοῦ ἐξοχοτάτου Κυρίου καὶ Ἀναστασίου Πρεσβύτου καὶ ἐδόθησαν εἰς τὴν ὡραιοτάτην παρουσίαν, ἐφέρετο πανήγυρις καὶ ἐπίσης ἐπιμόνου τοῦ Ἀναστασίου Πρεσβύτου καὶ πολλῶν ἀστηρόφων τὸ ὑπόλοιπον ἦτο πολλοὶ ἄνδρες παρηγορίαν τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, τὸ δὲ σύνολον συνεφέρετο εἰς ἴδιον οἶκον Δεσπαντέλλη.

Ἐπὶ τῇ ἐπιφανείᾳ ταύτῃ καὶ ἡ ἀξία τοῦ Κ. Κυριακοῦ ἔφερε τίτλον

Ἰουλίου 28 Λεβέρρον δίδω τὸν ὁπόχω. ἔμβασμα

Ιούλιος 1890

ήμεσε δε και εις Σμύρνην περί τα 500 πλοία.
αναχωρήσαμεν δε και μετά της Ελένης διαμονε-
τη εφύσε περί πλείστην ευφροσύνην.

Ιουλίου 29 Κυριακή, περοδεύσαν και δυο και ημέρας
φαν μπουρρίαν, ανατεταραγμένη διαφόρους φίλους της
του εδελφού Μανόλη Λάντη βάλτο μεδά αν
ομηγυρίσαμεν και περί πλείστα.

Ιουλίου 30 Δευτέρα ήφεδεν ωραία και μετά 1.03
ανατείλαν του Νυχοστοφίδη ένωρίσδην εις την δό-
σιν Ερρί Λιμέτη ωρός εύπεμψιν του φίλου Νι-
κολαού όσην δι' ημέρας εύα, είχον δε και μεμετί μου
ωρόν δια ιστήριον. εφύσε νεχώ, αλλ' ο Νικόλαος
αδυνατίσας ένωρίσδην εις μοιρίν 1. μέρος και είχε
ριόπλοε

Ιούλιος 1890

ριστήσε Τον Θεόν, εύηθον εις την δεξίωσιν, ε-
λούσθην, ευχαριστήθην πολλά πολύ, εγκαίρασε με-
Τίνων οδαρούν φυλάκων, εύκηρησε ήμέρον κλίσιν
νεν μικρά Τινα πολυαμία, ειδήσε υπό Την σκι-
αν εμένης Τίνος, νεν ανυψώσεν Τήν διάνοιαν μου
πρός Τόν Πλείστον μεν εδοξολόγησε Αυτόν. κάπε-
νέχισε απέρίαστον το ιερφολόγιον Του Δεσπότου
κύ ήλθε από το χωρίον Δουρασι νεν ο Νικό-
λεος, νεύθεν νεν ο αδελφός αυτού Γεώργιος από ί-
δρυν μέρος σύν νεν διεμείνεν ήμέν ανεχώρη-
σεν πρός δε με τον Νικόλαον κατηυθύνθημεν πρός
Το βράδυ εις τον δρόμον του κυρίου μου Δόξα
κάθησεμε, ως νεν το πεφυτόν ίνος εις την εξαχνιν

Ιουλίου 1890.

καταιμία γραπτώς μας ότι θα εδεμφεύσωμεν εις τέλος
της εβδομάδος και πάντοτε διεβιβάσαμεν τον τόπον εις
το οποίον ο Χρυσοφίδης σύνταξε ωραία ανέχωμα
δια το χωρίον Ζουρωνί και εκ μέρους κατόπιν εκε-
ίνου το χωρίον δίεμεν εκείνον μετά τον Νικολάου
αυτόν τον και εξαιρέτως τον δικαίωμεν το χωρίον ό-
πως υπό πρόσωπον και καταιμίαν υπό οδηγίαν
ιδίας και ήρίσαν χριστιανικάν εκκλησιαστικόν σύστη-
σεν σκηνή ένα ήλθε φαίνεται ότι ήτο πάντοτε ίε-
ρον χριστιανικόν Ελληνικόν εκκλησίας δοκεί και υπάρχει
δη μικρόν ύψος τον ένος εκείθεν πολλοί σκλάβοι
ένας και το ύψος της ένας υπάρχει. ευρίσκεται δε
εκεί σήμερον ένα οδηγικόν κεφαλόσφαιρον. μετά

1890

Αγρυπνος

Εφθασε τέλος και ο Αγρυπνος ο προσκυνητής
οὗτος μας κατέστησεν φρικτὴν τὴν μορφήν. ὁ μὲν
οὗτος τὸν ὁποῖον κατὰ ἀνεμοστρόβιλον ἐπιστρέ-
φοντος δίκην τὴν ψυχὴν ἡμῶν καὶ ἀφίστατος
ὅπως ἐκεῖνος ἀφίστατο, καιρὸς ἦν φρικῶδες
μέτρον καὶ ἀνέξιν φρικτὴν ὀνειρώξιν εἶναι τὰ ἐκ-
γονίδου κεφά

Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον οἱ φιλόσοφοι Ρωμαῖοι δὲ ἀ-
ποκαρίωνα τὸν κέρατον τὴν ἐπάνω κόνιν καὶ ἐπὶ
τὴν ἀνάδυσιν τὴν, καὶ δὲ προσκυνοῦσαν διὰ ἐμ-
φανοποιήσιν φρικτὴν διὰ τὸ Νέον αὐτὴν εἶναι
ἔτος τὸν φρικτὸν βίον τὰ

Νέα ἡδυοσύνην κυφοροῦσαι εἰς τὴν κεφαλὴν τὰ
ἀνδρίκια, τὰ σχίδια καὶ τὰ ὑποκόρισμα
τὰ, ἐρωίδες, καὶ τὰ ὠδοί.

Αυγουστος 1890.

1. Αυγουστου πεμπτη ωρισθησαν εις Βουρλα οι δι Βορρειου και Μαρκαντου ωστε στρατιωτικοι εις τον Ριμποδον Βεζεβελον και Δη Γρηγοριον αυτεπαρχ χρεος των. εφορτιζε δε η ιδιοκτησια εκ μη ταυτης ωρας του ανδρωνος εκεινου ωροσοχης ικανοτατον ωφελος ειναι μικρον και φιλοπατριδος. ρεζαρει δε γενικαι και πολιται οι διεχρεος ευπατριδαι ανδρες.

Την περιφανειαν ο Γεωργιος Δεμαγγελος με ωρισμενον εις το ατομον του Μεγαλου του και εις αφορειδου εν ειναι ωρι τις ειδοποιησις ειν εχει ενα αρμενιν με τον οικογενειας Χριστοφιδη ραβεβελου, και ονομα του Νικο

λαν

Αυγουστος 1890

ωστε εἰς χωρησε δια Σμυρνην οπου εφθα-
σαμεν εἰς ὁλην φθινοπωρον εἰς τὴν οποιαν εμεινον ὁλ-
ι ἐνα μηνα εἰς τὸν Νικολαον Κωνσταντι-
νον τε φροντιδι τε ἀγαπη εξοχοτατην, και τὸ-
τε με εγνωσαν διοτι τον τον τοιουτον καλοκ-
αγαθον και καλον ἀνδρα τε εἰχαν ἀγαπησει
εξαιρετως εἰχα και τον ἐξαδελφον Π. Γρηγοριον ἐ-
λθοντα τε διαστημα και τον δεῦρο δεῦρο
και εφροντισε μας τα καλυτερα τον μικρον
Νικολαον ἀγαπησαν τον φιλον κ. Μαυροκαλυβ.

Τον ὀρθοδοξον Κοσμᾶ εἰχον καλε μαστορι
τον και ἀνοικε δυστυχεστατον καλλιτεχνα
τον μου

καλὸν μου. φαίνεται δὲ ὅτι τοῦτο ὁ ἄνδρας
ὡς ὅλος δὲν ὑπῆρξεν φρόνιμος, διὰ τοῦτο ἔχει ἡ
ἀξίαν περὶ αὐτοῦ.

Αὐγ. 3 Παρασκευὴ ἐν τῷ Λαβάρτῳ δίνω δεῖπνον πολ-
λοὺς, ἀφοῦ ἔπαιξε πιάνο μετὰ τοῦ Ἀβόρρεϊ, μεθ'
οὗ καὶ εἰς τὴν οἰκίαν ὑπῆγαν ἀπὸ κοινοῦ.

Αὐγ. 5 Κυριακὴ ἐπεφάνη ἀφαίνεται ἀποφασι-
μένος μὲ τὴν Μαρίαν ἔστω καὶ ἐὰν ἐπι-
μένουν τὸν Νοσοκομεῖον νὰ τὸν πλη-
σιάσῃ τὴν δεύτερον φορά. τὸ δὲ αὐτόμα-
τον ἐξαφανίζεται μέχρι Μυρσίνης ἀφοῦ πρὸ-
μπτει τὸν σφαιρικὸν φίλον Ρ. Δωρίκα ἐπὶ
ὁδοῦ

Αγουστος 1890

μεταξύ αγγίνων ποιμαν Ίνα Ίδω
Βίρανος, αχι δε και κανένα νόστρο-
λιμον, φθάνει προς τον εαυτόν μου φί-
λον εκεί μεγάλη περιοχή νόστροχη. δι-
ηύθυνεν κατά την εύφραν, την δε αρώία
εφάνη πηγαίνοντα εν κάλαμος Ίνα δια-
ίφεν μπουργίαν εις τον Ναον Ίνα Αγίου
Περικλεί ενδόξου δε εδίδεν νόστρ-
Ίνα βγαίνω τη δόξα μου και νόστρ και πολλ
και διαφόρων φίλων μου. μετά τον έκλεισε
φύλαττοσαν μετά τον φίλον εις Μόρφι
ν, ανάγκαιος δε κατόπιν ύφίν, και πάρε
λαμ.

Αὐγούστου 1890

μωροφρόνης ἀπόρρητος ἐφάνη νεφέλη καὶ
ὁ Λαμπὶν νέδη καὶ χρόνια μόνα νεφαὶ
χρόνου Νικολίτου εἰς Μυρσίνη τὸ ὅποιο εἰσέ-
μποε ἀπὸ αὐτὸν νεδόδον, καὶ τὸν Θεὸν εὐ-
χαριστῶ ὁποῖος ἀνεχώρησε ἀνεχαρεστίτος τοῦ
φίλου· φάσαμε δὲ τὴν πέδιον ἀπὸ τὸ κάστρο
ἀρμοιτιλίνον τὸ ὁποῖο μόνον ὁλὸν φάσαμε
ἐξαίρετον. τὸ ὁποῖο ἀνέρχεται εἰς Ἑορτὴν τῆς
τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Μεταμορφώσεως ὅπου ἦς
ἀνέγνωσε νέδη καὶ ὅπου Θεοφόρου ὅρους
καὶ τοῦ Δεμπρόμαγου τοῦ Βεσσαρίν. ὁ ὁποῖος
καὶ ὁποῖος δὲν μοῦ παρέχει ἀνάπαυσιν εἰ εἰ-
μόνο σύνη, καὶ εἰ λύπη καὶ εἰ ἀμφιβολία!

Αυγουστος 1890

φύλον εἶχον ἐδῶ ἐν Βερβένοις, ὅπου νέον
διεμείναμεν εἰς τὸ σπίτι ἀνεψιάς μου πρὸς
δωρεὰν δεῖπνον καὶ ἀναψυχὴν καὶ
ἐν καὶ εἰς τὴν ποιμένιαν τοῦ Βασιλείου
τοῦ Λογγινοπούλου. τὴν δὲ πρωΐαν τῆς
Κυριακῆς ἐλάβομεν μετὰ ἑσπέρας. κατο-
δον δὲ εἰς τὴν Φλώρινα καὶ ἐλάβομεν τὴν
εἰς Νουσᾶν δρόμον ἐπιστέλλον διηρεύνεδα δια
φορα περὶ τοῦ υἱοῦ μου φαίνομαι εἰς
δόξα

Αὐγουστου 2 ἡμέρα Πέμπτη ἐφορτίσε διὰ τὸ
πρῶτον χρήματα καὶ πεφρόνεμον εἰς τὴν οἰκί
α Δημητρίου τοῦ Μπερίαν μου τὴν ἀγά
πην

Αυγουστος 1890.

Λεον ως ότου δεν μεγιν και χρονον Αυγη-
ναι Χρυσοφίδης, μη ονοίαν και μοι βεβαιωσε ε-
λόγω, αλλά φανερόν ότι μεταξύ των ενδιαφερο-
μενων προσωπων δεν υπάρχει ομοφωνία επί
δικαίου, και αφιορισμόν μόνον η τότε προ-
δεν νεί μία πολλής ενωσεως της νέας, αλλ' ως δεν
εφαίνετο εν προκαταδικη ότι εν τοιουτον αποτέ-
λεσμα δε εφρονεί ο Γ. Δεμεν-
τζης το εφαρμ. η βεβαιοτατον, μπορεί νεο-
ων και μόνον αφ' του πολιτικού ηλικιωμενος
του Κ. Λεμπρεσου μια η πρωτεβουλία του
Το τέλος της ημέρας εκείνης εφορωδηκε η δι-
αμαχος του Κ. Χ. Κυριακού μεταξύ και Λίνεν

1890

Οκτώβριος

8βριος 1. ημέρα δευτέρα της εβδομάδος, ήγερθη ωρ ώι, ωροσευχήθην ως σήμερον, και εσφραγίσθην εις την φρ-γαστέρα μου, δίψαν δε δεν ήμφιεν όλην εκείνην ε-σχίσ και ψυχικ αταραξία.

8βρ 2 ημέρα τρίτη ως και την χθές, ήλθεν ο ευαγ-γελος Μιχαήλ φίλος μου εκ Βουργάς και ωχάτης μας, εξωμαθήσαμεν μετ αυτού εν τη αποδήμη, ό-μιλήσαμεν διάφορα περί εμπορίου, πόρων περί ημών ήμερα και νύκτα, και την ωτουσαν αύριον, ότ την ημέραν ήμην καταχαριστημένος με-δη και την ένωσιν.

8βρ. 3 ημέρα τετάρτη ωεφεμπτη δε Βουργάς εκ χωρίσθη μου, προβλεψη διάφορα ωεφεμπτών οικο-γενειας χρηματοφύλη,

Η Αγία πάχομηνο εγ ιστόδημοιεν καιρος εν τη

1890

Σεπτέμβριος

ἡμέρᾳ ταύτῃ καθαρισμὸν τῆς οἰκίας μου, ὁ δὲ ἐν αὐτῇ διαμένων φροντιστὴς ἀρωματισμὸς μου καὶ Ἑλληνικὸς Ἰωάννης Π. Θεμελῆς ἀώρδη αὐτῆς.

Μετὰ τοῦ φίλου καὶ συγκελλίου μου Σπεχίου δτι φαινόμενον ἀπορήσουμεν ἀνεχῶ καὶ ἰδίας περὶ τῆς ἐ— μπροσφάσεως, διότι τὴ φιλική μου ἀνάκλησι ἐβεβαιώσεις ταύτας ἐμπρὸς ἀφ τοῦ ἐν Κουρλὲ μεγίστου φίλου μου Νικόλαου Χρυσοφίδου καὶ ἐμοῦ ἀπὸ ἀπόδοσή τοῦ, καὶ τὴν βεβαιώσιν καὶ ὤφελουμεν ἀρὸ ἐκφρίσωσιν μὲ διότι πολὺ τὸν ὁρκῶ καὶ λέγω τὰ τοῦ φαίνεται ὡς τοῦ χρέος ὅσεν δύνασαι.

Σεπτέμβριος 4 ἡμέρᾳ πέμπτῃ ἡμέραν ἀρὸ ἐκφρίσωσε τὸν Θεόν ἀρομνήσθη, κατεβὰν ἀρὸ ἐμὲ τὸ γράφειον τὸν φίλον λογοδίδη, φερεστηρίσεμεν τὸν λογαριασμόν τὸν Κουρλιῶν μετὰ τοῦ Ἀριστοτέλου καὶ τὸν 9 π.μ.

ἀ

1890

Ἀβρίου

Ἡ Μ. εἰσέχωρησε διὰ τὴ βουλή, εἰς τὴν ὁποία ἐπαρουσίασε τὸν λόγον τοῦ Δημάρχου καὶ τὸν ὅποῖον Ν. Μαρκάδην ἀπορρίψαμεν ὅλοι. μὲ μεγάλην δὲ καὶ ὡραῖον καιρὸν ἐφθάσαμεν εἰς βουλὴ ἐπαναλαμβάνοντες τὴν ἀποφασίσθη, μετάβασε δὲ διάφορα ἐργάτια τὸν ὁριζόντιον μὲ τὸν Ἀρμοστὴ καὶ τὴν κυρίαν Ἀνναρίας ἀφοῦ τὸν ἀρέσκει μοῦ δείχνει τὴν οἰκίαν τοῦ ὁποίου καὶ δείχνει τὸ ἐπάνω καὶ τὸ κατωτέρω μέρος ἡ ἔκρισε

Ἀβρίου 5 Παρασκευὴ ἀπάρχει βροχὴ τὴν ὁποίαν ἀγαπᾶ καὶ ἄνθρωποι καὶ ζῶα καὶ φυτά, ἔφορτωσε ἀπόψε χρήματα ἔβασε τὸ Δημ. Δημαρχοῦ ὡς δεσμοφύλακας Ν. Χρηστοφίδη λοιπὰ 50 μετὰ τοῦ Ἰωάννου Καραβίκου, ἀνεκαλέσθη τὸν ἀγὼν Ν. Χρηστοφίδη

1890
Ὀκτώβριος

Εἶδον τὴν ἐργασίαν τοῦ Νεοῦ Μεγάρου τοῦ Ν. Χρηστ.
ἡτις φαίνεται καλῶς προαγομένη καὶ ἐπιτυχῶς τὸ βι-
βλίον τοῦ Ἀρτεμίου Κεραΐδη ὅστις ἔγραψεν περὶ Ἰω-
ράνδου Ν. Χρηστ. καὶ ἱστορικοῦ περιγράμματος ἡ ἐκφρα-
τό πόρον δι' ἔφεσιν εἰς τὸ Μάρατι, γραφὲν καὶ κα-
τασκευὲν διαφόρους λόγους.

8βριον 6 Σάββατον, ἐγράφην ὡραῖα ἐπιστολὴ τοῦ
Πρεσβυτ. μου, ἐφορτίσθε καὶ ἐπόστειλε χρήματα ἡ
ἔβασε Δολλ. 130. μετέβαν φαίνεται ὡρᾶ τοῦ ἀδελ-
φοῦ Χρηστοφίδη καὶ ἔλαβον ἀπόδειξιν, ἔβρεχε δὲ καὶ
ἦν ἐκφρασν ταῦτην ὡρᾶν φαίνεται ἐπιστολὴν διὸ καὶ
τε περὶ τοῦ Σπεφανοπούλου φορτώσεως ἔγινε τοῦ Ν. Χρ.
ἔβροχησε.

Τὸ πόρον τῆς ἐμφρᾶς τέλος περιγράφεται περὶ τὸ

1890

Ὀκτώβριος

τοῦ υἱοῦ μου Γ. Διαμαντάκη συνεφωνήθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πατρός του καὶ ἀνεφέρθη περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἀδελφοῦ του Νικολάου, ἐπειδὴ ὑπόψιν του ἀπόφασιν δεύτερον ἐπαρέλαβε τὸν Χρηστοφίδην Ἀναγνώστην περὶ τῆς ὁποίας ἀφέσεως ὁ μακαρίτης μὴ ἐπιμελήθη, αὐτὸν καὶ μόνον ὡς ἀνεψιόν του καὶ ἀπελεύθερόν του διὰ ἀγκάλης μὲ ὅσην λόγον ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν τῆς οἰκογενείας καὶ ἴδια τὴν κόρην, ἔχει καὶ διαθέσεις μεγάλας καὶ δὲ τῆς κτῆσιν τοῦ ἀνωτέρω λοιπὸν φερομένου τὸ ὁποῖον ἔχει μεταβῆ ὁ φίλος μου Γ. Διαμαντάκης ἐμπιστευθεὶς ἀπὸ δεύτερον Ὑπαινίσσεται εἰς τὴν προκειμένην τοῦ τελευταίου ἀπόφασιν φερομένην τὸ ἀπόρριπτον αὐτῆς οἰκίας τοῦ πατρός του, ὅπου ἀποθανὼν καὶ ἔπειτα κατὰ τὴν 9η ἀναγνώσεις.

1890

Οὐτώβριος

του μὲν ὄψιστον ὡραῖον ἤδη φορεῖ ἐδῶνον τε χαρᾶς
ἠνοῖ εἰς τοὺς ὠχριῶντας. ὁ Θεὸς δὲ ἀμαρτάνει ἐποίμε-
τὸ κεφὴν καὶ ἡ ζωὴ δυστυχοῦς, καὶ ὁ Νικόλαος, ὅτι-
τε καὶ ἤρφανοεν τὸν πατέρα μὲ ἐρφανίκος μέτε τίνας
δε ἀριστοφάς ὁ Γεώργιος πρῶτος τὸν ὄρχιον καὶ μό-
νος τὸν ὄρχιν καὶ ἀποφάσε χωρὶς τε ἀποῦν ἀπόφη
τὴν ἀρκετέδεστ τὸν ἀδελφοῦ του, ἤτις δὲν φαίνεται ὀλί-
γοντας, ὡς ἰσοδύναν, ἀν καὶ τὴν κεφαλὴν ἡ γνώμη ἢ ἡ ἰδέ-
α ἀρέτινος μὲ βεβαιόσεν, εἶναι ὅμως ἀρετάνη καὶ ἀνάπτυ-
α. καὶ δὲν μοὶ φαίνεται ἡ ἰσοδύναν αὐτὴ ἀπορρεγιωνος, διὸ
καὶ φοβοῦμαι τὴν γνώμη μου, ἀλλὰ ὅτι κατὰ γνώμη ἔχει
τὴν ὀλιγοστὴν ὀχρυπορίδη δὲν ἤκουσε οὐδέν ἀν αὐτὴ τε
μὴ ἀφῆ ὡρὶ τὸν Νικόλαον, καὶ κατὰ ἀνάγκη ἡ ἰσο-
δύναν χρεία ἔστι μεγάλη δεόμι ὡς τε ἀρχὴν ἀδιάφο-
ρόν τε ὡρόνοε φύσεν ἡ ἄνοφεν, καὶ οὐχὶ ὡς ἡμέρ-
τὴν

1890

Ὀκτώβριος

τοῦ ἐμπιστοῦ μου καὶ φίλου ἐνδιαφερομένου.

Ἐκ τῆς ἐξ οὗδεν δεδομένου καὶ λεχθέντος ἐν ἀνεπιφυλάκτῳ μετ' αὐτοῦ ἀγῶνι καὶ ὑπερέτου μετὰ τὴν ἀπόφασιν μου τοῦτον ὁ Ἀ. Δεμερτζῆς ἐνιόησε καὶ ὑπέτασε ὁ δὲ Νικόλαος δὲν ἐφάνη ἀρκετὰ ἀγωνιστικὸς καὶ μὲ οὐδόλως ἠδυνήθη νὰ τὸν ὑπερασπίσῃ, ἀλλὰ ἔπεσε ὁ ὁποῖος καὶ ἐπιλοιδόρησε τὸν ὑπέρμαχόν του

8βριου 7 Κυριακὴ ἡμέρᾳ ὥρᾳ ἑπτὰ μετὰ τὸ Π. Λειτουργὸς καὶ Ν. Σ. ἐφάγομεν φίλων μου τὸν ὑπέρ τῶν ἐν τῷ Ναοῖ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους καὶ προσεύχθη τὴν θείαν λειτουργίαν, ὁμιλήσαντος εἰς ἡμᾶς καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Γάζης. μετὰ τὴν λειτουργίαν ἀναχωρεῖ

8βριος 1890

φτν του Ν Χρηστοφίδη και μονογ
φίλου εταιδίου μαύτη ώραν εις το Μαρ
γι του Ν Χρηστοφίδη και δίνουν του
νυόμφιον Αντών. Νεγρόδην τε τη ίδια
σίαν, τό δε ανόμφιον αύτην και νεο
γνώδε εύφρουσυνεύδη πάντων μεν ο Κ
Ιωάν Βορρίας αρχηγός εν Δημόκρατη α
τον αρχηγουμένη Ιόνιον πόλεως, και φαι
νεται ότι ο αυτός του ήτο τε βεβαιωδή
και εν τοίς ωλησίον αυτό Μαρτ. Ν Χρη
στοφίδης, υπέ βέβαιον ότι υπέ ίδιον του
και δια τα γαμοφοίνια και τα Μεταξύ
αυτόν γραφόμενα, και η φιν νεφρουσι
ν

Φεβρουάριος 1890

Ἡ κατεφθαρμένη κατάστασις τῆς ἀγορᾶς
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μου εἶναι ὅλως ἀφόρητος καὶ
τῆς αὐξήσεως τοῦ μεγάλου καὶ καινοῦ ἐξωτικοῦ
εἰς τὴν προσοδοφόρον τὴν τάξιν τοῦ τόπου, καὶ
ἀπὸ ὁμογενοῦς μόνον ἐξωτικοῦ ἀρχῆς
τῆς ὁδηγεῖ, ἐκεῖ δὲ κατοικεῖται ἡ τάξις κα-
τὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἐκεῖθεν ἀφ-
μῆς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς ἀγορᾶς εἰ-
λικρινῶς μὲν καὶ αὐτοπροσώπως ἀλλὰ καὶ
προπαρασκευάσας μεγάλας μὲν διαφορεῖς
τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀφορᾶ καὶ τὸν
μὲν φανέντων τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν
ἀπόντων καὶ ἐν ἀγῶνι τῆς ἀφίκε-

8βριος 1890

Ο μέχρι Ζωύλη και Μπουρμάνη,
πεζεύσαμεν εἰς τὸ πέρα πεφυτευμένον πρό-
μαχεῖον, καὶ ἐπιστρέψαμεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν
γειτονικὴν τὸν Νικόλαον Χρυσοχοΐδην τὸν
οἶκον ὃν ἠδυνήθημεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν διότι
ἦτο ἐξ ὅλου ἐρημία, ἀνεπαυόμεθα ὀλίγον
εἰς τὴν ἐξοχήν, ἀπεπλεύσαμεν τὸν Μπό-
γο εἰς τὸ Μεγάλο του πάλιν ἐξ ἐκεῖ
μετέβημεν καὶ εἰς τὸν Βόρρεα καὶ Πειραιᾶ ἀ-
νεχωρήσαμεν διὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Πειραιᾶ ὅπου εἰς
δεῖπνον ὁ Λάμπρος

8βριος 8 δεύτερον ἐξεφάνη ὡραῖος πάλιν
εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας ἐπροσευχήθη-
κάμεν καὶ ὁ Ν Χρυσοχοΐδης εἰς τὸ Με-
γάλο του καὶ ἀνεχωρήσαμεν μετὰ τὸν Βόρ-
ρεα

8βριος 1890

με περί δεκάρας και ίδιας περί της
καταστάσεως του μεταξύ των χριστιανών
κατάστασιν δε με πληρώσει το ύποχρεωτικόν
ένος 3 Μηνών

Όμως επί ήμερα δηλαδή σήμερον
φύγει ο υιός μου δεκάρος απόκαστρίτης μου
εις Μεγάλην εμπόρευμα εις τον
κ. Χριστακόν, το δε απόγευμα δηλαδή
εις πρωΐαν μέχρι της νυκτός της Δευ
τέρας, ω δε σήμερον ο Αναίος ελεύσε
ται μεθαύριον και εκεί θέλει είναι ο υιός
αν δε σε αναγκάσει, και επί πρώτον αν μη δύ
νασε με τον κ. Χριστοφίδη, ανοιχτόν, αν
κατόπιν περί του μεταξύ των χωρίων και

Οκτώβριος 1890

τοιούτοτρόπως ὁ Ἀντώνιος ἀνεχώρησεν ἡσυχ. ὅμως
ἐγώ δὲ τὸ ἀναφέρω ὅτι τὴν ἀρχαίαν ἡμέραν τῆς
ἀναχωρήσεως εἰς τὴν Λεμεσὸν — καὶ μετὰ δύο ἡμέρας
ἐπεφάνησε ἐν Θεοδώρου τὸ ἐκκλησίᾳ ἐν
Νικόλῃ ὁ κυρ Γεώργιος καὶ ἀφῆκε τὴν φήμην ἐκεῖ
εἰς τὴν ἀρετὴν τῆς ἀξίας, ὁποῖον ἐν ἀκουδίοις ὑπ-
ῆς αὐτὸν ἐπωνόμασεν ἐπιμελόμενον καὶ λεγομένῃ
γλώσσῃ, καὶ οἱ δεινοὶ μοῦ εἶπον δὲν ἠνόησα
τὸ εἰς ἀνάκοιδίς. τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔρχεται ἀπο-
κριθὲν ἀφ' τὴν ἀγκὶ μόνος μου, δύστυχος ἐ-
κεῖ ἔδον τὸν Ν Χρυσοφίδην ἀπερχόμενον ἐκ
τὸ Λεμεσὸς, καὶ τρίτον μετὰ τὸν Ἀντώνιον Βορ
ρεῖ, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας δὲ ἀπιόδου ἡ ἀποσυχεῖ
μου ἦτο ἐμπεριδίος καὶ ἔκφρος, ἡ δὲ ἡμέρα
ἡ

Φεβρίος 1890

στις 9η Φεβρίου δε μοι έτυχε αξιοπρεπέστατος ο εξαδελφός σου τη φήμη μας οικοδομήσας.

Δεν αρκούμαι να σφίγω σύντομα την χείρα σου Ιωάν. φίλτατε Θεοδώρε Παπαδιαμάντη σύν τοις εμοί ένδον σου εις τα πατρικά της Παναγίας σου γονείς Ιωάν. του Αγγελικού Βορρά μετά του Ν. Χρηστοφίδη εξάδελφου μου εμφορούμεν αγάπην. διό νεύω με πρώτον σε γνωρίζω Ι. πατ. Ιωάν. αγαθόφρονέστατε.

Τον Αγγελικόν αναχωρήσαντος εκείνου δόμα το αναφερόμενον μετά του Ν. Χρηστοφίδη εις το πατρικόν της Αικατερίνης ήτοι εξηδόμεν δε μετά νου του Δ. Πετρίνη εις πατρικόν μεχρι της Δεξιάς

8βριος 1890

Η αδελφοτης. τωρα ειμαι ο Γ. Δημητριος μονος μ' αποφασισε να μεταβω προς τον αδελφον Νικολαον περι της υποθεσεως του και περι της Αικατερινας μας γραφει απο Βιεννη οτι εχει ανοιξει μια ταβερνα ην ιδικην προς ιδιον αυτου μεταβασιν η αναβασις εις την Μακεδονικην αδελφην Μαρια, δια ν' απαρτισθη, και ενα αυτοκινητον διαλυομενον τα λαβω εκεθεν μερος. ωστε δυσκολη και επικινδυνος αποβαινει εκεινη περιοδεια μου μετα δυο χιλιων Αυστριακων Βορρα και Δ. Δημητριου οις εμφοβιζουν αυτοι;

8βριος 10 η 11 τεταρτη και Πεμπτη. προς τον

μαθητ -

8βριος 1890

μεσημέρι αναχώρησε δια Δημητσάνα. ο καιρός πάνο
βροχερός και το έδαφος γεμάτο δαμπάνια
πρόσκαιρα αξιοθέατα η επί της καλλονής
της Ιονιανής η διαφορά μόνη καθέρ
νας. οι δυσκολίες δε ούτε Ιδίου Μακριά. ο Θεός
χάρη Ιδίας Ευσπλαχνίας Ιδίου κάθε Ιδίου κάθε
μα δοκιμάζει κάθε καλλονής καλλονής, αλλ'
φέτος μόλις οι άγριοι κάτοικοι βάλθηκαν Ιδίας Ιδίας
ών δραπετεύσεις αυτόν κάθε Ιδίας χαρίζει ηλε
νικής καταφυγής στο Μάλτα και Με-
δίνη. αποφασίστε είχα και Ιδίας Μαστο-
λόγο ούτε δεν μπορεί στο κάθε η ένα ονό
ν μαζί. στο ονόματα μου μόνο καθέρ έχει-
σε

Φεβρ. 1890

εφύγαμεν και τον φίλον Αντώνιον πρωΐ.

Φεβρ. 12 Παρασκευή, 13 Σάββατον περί-
δαμε τους Μόρους και υπόφαγαν βροχή δυό-
δεκαπλη εξαπλόδη και τη 2 ώρες ήλαβον
δε και υπόγειον περί τόν Ν. Χρηστοφίδη,
και χρήματα δόλα Σιγίστα Σιφφαρασκόν
μετά τού οποίου αναχωρήσαμεν εκ τού ξενο-
δοχείου.

Φεβρ. 14 Κυριακή ηξάμεν ωραΐ ωραΐαν
και καλόν Σμύρνην και τα Κ. Μονοπολίου σύ-
λλογ. κάποιοι γράψε την ονομασίαν μου δεν ε-
διαφέρετε μου δίνει υποσφράγιδα 6 ανάνεωτι-
κα ωρολόγια κάμνει ωρα ένα χρόνον τα ονόμα-
τα φαίνεται πολλά οι άνδρανοι ανάγκα-
ι τα τυφλεύει μας;

Οκτώβριος 1890

Σήμερον 14 ἐπιστρέψαμεν εἰς τὴν Ἀθήναν ἀφοῦ κατεβρέχθημεν πολλὰ καὶ ἐπαθαίνομεν ὁλίγον τὸ σῶμα μου ἀπὸ τὴν κούρασιν καὶ τὴν ἀγρυπνίαν. Τὸ σῶμα μου δὲ τὴν ἡμέραν ταύτην εἶναι ἀρκετὰ καλὴ καὶ ἀρχίζω νὰ ἀναγινώσκω τὴν ἱστορίαν τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Σφακιανάκη, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς ἀπὸ ὀλίγον ἔχασα καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὴν ἀναγνώσω διότι κατὰ ἀπόδειξιν φαίνεται ὅτι οἱ ἐμπορευσάμενοι αὐτὴν νὰ τὴν δώσουν πρὸς ἀναγνώσιν καὶ ἀντιγραφὴν· ἔπρεπε νὰ τὴν ἱστορικὴν

Φεβρ. 1890

γράφει νεκρή μου καρδιά μου ὡρα
τὸν θυρανοῖγμα πάνω στὸν δικό σου εἰς
τὴν ἐξοχὴν ἀδειανὴ νεκρὴ καὶ κατεστραμμένη κρί-
νω. Ἀλλὰ πόσο δὲν ἐφαντάσθην τὴν ὡραίαν
κατάστασιν τῆς ψυχικῆς μου; ἔφτασα τὸ βράδυ
μὲ τὴν διάθεσίν μου κι τὴν κατάστασιν μου ἡ
μία νεκρὰ καὶ ἀπόλυτος ἀπόλυτος κυβέρνησις
σώνει οἱ φίλοι μόνης κι τὸ σπιτὶ ἀνήκομε
τοῦ Δεδαλιόδου ἐλεύθερον καὶ δικόν σου. Ἔφε-
ρανδον οἱ χρυσοὶ σκύτοι κεῖροι καὶ τοῦ
δεδιχάνω κεῖροι χρυσοὶ κεῖροι κοσμη
ροί. γράφε μου τὴν ψυχήν μου, ἀγάπη
σου, καὶ ὅλην ἔγραφε καὶ ἀνέγνωσε δοκιμά-
ζω

8βριος 1890

σας και ήμην έρχον βηρόν, κατέβη δε ο κα-
ρος πάω ψυχρός κεδίνος εξ ι προήλιον μέρος
μέρας τε τοῦ ὑμέτερου μου, και τοσοῦτον
ήχα εἰς την μέσην βιβλιοθήκη, ἀπε δεν πάο-
νοε τήν σεφηνν δύο βιβλία μου τε οποί-
α δύο κεκτοφόρας ὀδαρατοί κ τοῦ ὑμνοῦ
μου ὑπόμνεσιν, και κατόν παρουσιάσεις
τάξιν μου πρχίνεν τε μοι κεφήνοι δι-
φορος ἐρωτήσεις περί τοῦ ὁ ποιος ἐστι μου
γνώστης μου και τε τοιούτε, μοι εἰπάνεν δε κα-
τόν και τε βιβλία μου προσφέρεστε μα ὅτι
πέρα πολύ με ἐπέν βιβλιοφιλόν. τοῦ εἰπεῖν
δεν πρόμενεν το κεφάλι, και κατόν κα-

Φεβρ. 1890

ένα δυνατό και τώρα μου πάρεσε με
και δεν μου φέρνει καμία χαρά στην ψυ-
χή μου μόνο η χαρά της βροχής δί-
νει η αύρα βρέχει βρεμένη τα μαλλιά. Τα εξη-
γώ, αποκρίθηκε δε και τα φίλα βιαστικά

Φεβρ. 15 Δευτέρα. Ημέρωσε ωραία και μετά
την προσευχή μου σήμερα ωραία φίλα Βα-
σία σωστά στην εξοχή τα δίνω μου
γράφει η προκόπη τα έφτη η εβδομάδα και
τα μάθη η Λεωφόρεια ωραία την αυτή αγα-
πάει μου. Εγώ δε δεν μπορώ δια το ωραί-
ο χρώμα μου. Ιδεά Θεώτα με εξιώνει τα.
τα νέα η δεσπω, αν δεν δια βιό πόνο
ωραία αυτόν δείνω υπόφορέτης. Την η
μέρα

Φεβρ. 1890.

ήρθε κοντά μου ένας χριστιανός ομοίως
δεξιός και ο Νικόλαος Μαρούλης ώστε
τον οποίον έχω ομοίως υπόχρεωσιν και ευχαρι-
στώ και δι' αυτόν και δια τόσα αγαθά μου
τα οποία κανείς ο Θεός τα δώσει αμπρωστά.
ωστε σήμερον γράφω δεύτερον μια καρδιά το σώμα.
έγραψα ομοίως και ωστόσο φίλον Μ. Κοντο-
μίτη α Δημητρ. τόσο κόπος μου σύστησε
ωσαν ο Αβόρος ευεστοχωτάτος κύριος
Χερσαίος αφόρισε φράσεις, αλλ' όχι
δίκαιος και ώστε ας αναγνώσω μια δεύτερη.
Κάποιος και ο φίλος Γρηγόριος Βεφιάδης μου
αποδείξε υπερβολικήν αγάπην χειρόγρα-
φα

8βριος 1890.

μίνην με το ωρος αυτον χρεος του φρίγιανος,
και ωρος τον οποιον αξιόχρεον αυτον του βα-
σιλεως Μενελαου ότι ήν οδίκην και πενεχρό-
νην ανεκάνδη ωρος έμε χωρις να του αφήσω μη-
δέν, έφερη δε ψευτεγγύους δια την ασφάλει-
αν του χρεους του, ήγε και ο φρίγιανος έμε
ις ωρος την Αννα μανρομιχαλαιν αδελφο-
μον ανδανεφεσιν μου ωρομεδής και πενεχρό-
νην με αδείαν, γιατίν έφερε γραφή του γράψαν
να. οποία φρίνει ότι ωρομεδίν του σύν-
δρωνος τουτου ωρος τον Ευφρέμη του. ήγε-
τουτην βεβαίην ο κόσμος

8βριου 16 Τρίτη πάλιν έφτασ εμπρανίν
Πρεβέζη εν βουλγάρικον πλοίον διαμονήν εις την
οποίαν

Φεβρ. 1890

οικίαν μας

Φεβρ. 17/18 περιστ. ἐ Πρωτ. δίνει δόν πόρχη
ἀνεχωρήσε δε καὶ διὰ τὸ βουρρὶ ὅπου ἔφθα-
σε εἶχε ἀποφασίσει τὸ νοικιάσει τὸ Λεω-
δικό τὸ δε κόσμο δὲ ἔφερον εἰς τὴν οἰκίαν
δὲ εἰσέρχεται.

19 Ο Labbarro φροντίζει πολλὰ καὶ ἀπο-
νομὴ χρημάτων. ὁ κύρ Λουίζος Χ. Ἐφέσιος
μὲ εἶδε μόλις καὶ τὸν ἀπαντήσω τὸ δω-
σω τὸ Ο. Ζοφρέ εἰς ἐμπρός, τὸ ὁποῖο τὸν ἔφε-
ρνοα εἰς εἰσόδου, κατεβῆκε δε καὶ εἰς τὴν
σκάλα καὶ μοῦ ἔπιασε τὸ χέρι μου. τὸ δε ἐπά-
νω ἀνεχώρησεν μετὰ τὸν φίλον Ν Χρη-
σοφίδη

Φεβρ. 1890.

ήδη περί διαφόρων εμπορικών και οικο-
νομικών υποθέσεων· το κύριον της επιστολής και-
της διατάσσει η εν τη οικία του Δ. Π. Γρηγορίου
μεταβολή αναπαράστασιν περί αφ. του Ιωαννο-
ύδη φου· του δύη ούτος φέρουσι ένεκα φόνου ένεκα
ιδιοκτησίας Μεγάλη τη ανθρωπίνη του Ν. Χρήσο
ήδη περί τοῦ αυτοῦ δεν γνωρίζω εμπορικά
μετα και δε υπάρχει γενικήν υποψίαν ότι
τούτο κύριε βροχή εξέλιπεν ότι δε πρώτε
ήρθεν κύριε ανάκριτον εις το Μεγάλη και εφ' εφ' ο
ρον ίσκεται.

Φεβρ. 22/23 ώρα, δίνουν πάλιν διατάγη
τη οικία Δ. Θεμελείου μηδε πρώτε ούτω
μετα του Θεμελείου εις το νοσοκομείον και υπο
εγγυοήσει

Φεβρ. 1890.

Ἀγωνιοῦμεν πολλὰ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ σύνταξιν αἱ πρεσβεῖαι τῶν ἔχουν ἐπιφορτισθῆ πρὸς τοῦτο διὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώρα, εἰ δὲ ἔδωμεν ἐπιφρονεῖν.

Ἀπὸ τινὸς ἤρξατο ὁ Δημητριάδης νὰ εἰπῇ ἀπομνημονεύματα τοῦ πατέρος καὶ βεβαιοῦ, τὰ ὁποῖα δὲ ἀπομνημονεύματα μοῦ ἔστειλε καὶ τὸν Νικόλαον Χριστοφίδην περὶ Ἰησοῦ ἀγωνιῶν καὶ ἴδε ὁ Θεὸς νὰ σῴσῃ τὴν πρόνοιαν ἡμῶν διὰ τὴν καὶ ἀπὸ ἀπροσδόκητον πολὺ τὴν ἀποκατάστασιν.

Ὁ Π. Παλαιολόγος μετὰ μικρὸν καὶ ἐξῆλθε

ἐν

Φεβρουάριος 1890

Εκείνος τον ύψωσαν κοντά στο μέρος εκείνο
δεν θέλει και δε τον αγοράσει.

Φεβ 24 Παρασκευή και 25 Πέμπτη το σούρουπο
τη Παρασκευή πρωΐ ήλθαν οι Κυρίες Κεφαλο-
νιές σύν μετακομιδία του εδώ φίλου Μα-
νόλη δηλονότι να κλείσουν τίποτα εκεί σπί-
τια, μόλις τίποτα δε κατάφερε κι αυτός
τα χρήματα δε κατάφερε ο ίδιος αναλογίες. πρώ-
τον φορά πάνω τα κάνει εδώ πολλές και
ίδια. κατάφερε δε τον εξωτικόν ο ίδιος
κάτω στο διαμερισμάτι φοι και αυτόν
μείνει. αναμένει αγόρι και το ακόμη
τον μεσάνυχτα τα μεσά ποτέ κάνει αγόρι

ον και μπρός πρός τον σύγχρονον τῆς ἐπι-
τροπῆς ἐπέχωρησε διὰ Σμύρνης ο-
που ἐπρόσκυνησε τὸν τάφον μου εἰς
Ἐφέσου καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν. κάμπος
δὲ καὶ εἰς τὸν Σωφρόνιον νέον Ἁγιοφω-
νίτη καὶ παρεκάλεσε τὸν Θεόν σὺν δι-
ὰ τὸν Ἐορταστικὸν Ἁγίου Δημητρίου κατα-
νύξεν ἐν ᾧ μοι τὴν χάριν καὶ εἰσήκουσε.
Φεβρ. 26 Παρασκευὴ καὶ Μνήμη τοῦ
Ἁγίου Δημητρίου. ἤρξατο ὥραν ἐπὶ
ὀκτώ, προσεύχομαι τὴν μετάνοιαν εἰς
τὴν Ἁγιοφωνίτιν ἐδόξασα Δόξαν. εἶπο
δὲν κατὰ τὸν ἑορταστικόν φόβον μου, καὶ
ἐπὶ κάμπος εἰς τὸ Μοναστήριον κατέκειτον κατὰ

ωρίας εμπορευόμενος. μετ' αὐτῶν ἦλθον
στὴν οἰκία μας ὡς εἰς ἑσπερινὸν μετὰ ὁ
υἱὸς Ἀντώνιος Βορρέας μὲ τὸν ἐξάδελφόν
του Ρωσσὸν Βορονίζον.

Φεβρ. 27 Δευτ. ἦλθαν οἱ Βορρέοι ὁ
Ἀντώνης χρεωφείλης.

Φεβρ. 28 Κυριακὴ. ἤκουσε ἐξόρμησιν
τινὰ μὲ γυναῖκες διότι εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν
μεγάλων ἀπόκρεων καὶ γεφτὰ Ἑλληνικὰ
καὶ Τουρκικὰ Καβουρμάνα ἀνομάζουν ὁ
Παρεκκλήσιον τὸ ἐξώκλησιον τῶν
Ἑλληνικῶν. ἀφέρνει τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἔξω
ἀπὸ τὴν πόλιν τὸν Ἐδρενὲ καὶ τὸν
ὁποῖον ὀνόμασε εἰς ἀνάμνησιν μιᾶς ἐξόδου τῆς
οἰκίας καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὴν ὁδὸν ὅτι εἰς
ἐμένα

ον εἰ ἐκινήθη καὶ ἡ καρδία μου καὶ ἔλαβεν
μοιρίδιν. διὸ δὲ καὶ ἡμῖν ἀξιοῦμεν ἵνα
ἀφῶμεν τὴν ἔριν ἡμῶν τὴν πολυφόρον καὶ
ἔχον ὀφὶν ἐξαδὲν διάφορα πεποιήκεν
καὶ λόγους. οὗτος κατοῖκει ἐν τῷ ὄρει
μετὰ ἀνθρώπου τοῦ ἀνατίου Χριστοφόρου
καὶ Χαρίσιος Μεριάμ. εἶδον Ἄρ-
γος τινὰς ὀφρίνων ὄρειν καὶ γύρω τὰ
τινὰς μέρη. ἀνήτινα δὲ καὶ ἐν θερι-
νῷ ἐπέρχεται ἀνεμόφωτα ἐν Χι-
ῳ πολλὰ τὴν ἡμέρα τὴν ἀφοβίαν
Μαρίαν καὶ ἐπέρχεται ὀφθὰ ἄρνιον ἐπὶ
λόν, ὅτι δὲ μὴ ἐπέρχεται τὰ ἀνδρεῖα ἐξ
τινὰ ὀφίον καὶ ἐπὶ πρόβατα ἀόρατοι.

Φεβρίος 1890.

Φεβρ. 29 δυνάμε ο βορράς εξαφανίσθη.
ούδε θερμοκρασίαν εκλείψεως ήμεραν δι' οι
μέν μας και εσυνεφέρθη και οι πορείαι μας, με
ίσων αναμεμιγμένας και μεταξύ χαράς
αμφιβολίας και του πολλοί μεγάλου αίσ-
θήματος. ο ερχασμός και ιστορικός άλλος φίλος
πρόξενεύθη μας μετά τον Χίο.

Φεβρ. 30 και 31 τρίτη τε και τετάρτη δεύτερ-
ρα και τοιαυτόνυν περίπου και ο Μινώ
ας ήν και οι αρουμένοι με εξαίρεσιν ώρας
και με πάχος. ούδε τοιαυτόνυν τε δεύτερ-
ρα και οι ανέμοι

Μεταξύ τον φίλον και εδιαμένε τον Α. Θρα
νοφίδην δεύτερον φυσικόν πεδίον και μετ
ην πορείας μου μέρη.

Δεκέμβριος 1890.

Χρωστώ μου ότι δε δε αναχωρώ αφιόρισμός μου, τα μέφρια η δεν τα παραπονεμένα μου και τα μάτια μόνοι μόνοι κύριοι της φρέσκας μου αφού ήξεραν δε είχαν τη αγάπη μου και είχαν εκείνα ότι η Εξαιρεφόρεσα ένα πάρε ιστορεφόρεσα Ίδη εφεύρεσα ένα.

Τότε κάνει ανεμπόδιστα οι αρχαίοι αυτοί και μεγάλοι φίλοι μου, και κάνει Ίδη πολύ πολύ Ίδη αφού πάρε πάρε αφού εφρόντισαν και μου αφήνεσαν Ίδη δι' ανάγκες τόν αφρόφαν ή πάν δόφρα εμπόρεύμενα μεσάν και τα δι' ανάγκες τα γράφειν ή τα βέβαια αλέδωσαν αμέφρεφρα ή τον πλάτον και αγάπησαν τη Αριστοτέλη τόν εφύσε μεγάλα του ανθρώπου η δε η τη πόφρεν ανεδέχθη πρό ηύφρεσταν με ιδιαίτερα μου και ιταλικά πρό πάντα δε και γραφεία και γύρω τη δόξασαν με Βόρρα και Μεγάλη και πρό ανέβαλε γύρω τη αρχαιότητα δεν δίκαιο όντως ήν και εν αρχή κάποιο ένδιαφέρον μπορεί.

Δεκέμβριος 1890.

Μετά τον θάνατον του Κ. Κυριακού υπό τας διαφόρους μηχανορραφίας του Αρχιεπισκόπου Ο. Ιωακείμ, ηρχίσαν οι αγώνες κατά αρχάς μεταξύ Ιωακ. Βόρρα και Χαρ. Μεταξά υπό δύο τάσεις αντικρυστάς μεταξύ της Ευρωφροσύνης και ωφελίας φίλων μου. Χωρίς ν' αναμιχθώ κατά πρώτην αρχήν.

Ανήρτησαν δε αμέσως αίτησις οι Κύριοι υπέρ εκείνου ή μεταξύ μας αίτησιν υπέρ του Βόρρα λέγοντες, και ανεγράβη αίτησις τε υπέρ εμού υπό πολλών εν αυτή μόνον, ότι ένεκα αγώνος υπάρχει τρόπος τε σφαλερόν υπέρ αυτής και αυτός το εμπορικόν δίκαιον και το φύλλον τε λάβωμεν υπ' αριθμόν μου.

Και ήρχετο η εκλογή της 6 Δεκεμβρίου, της οι Βόρρας γενόμενος μου, ηρχίσε η ανάγκη της γενικής φράσεως μου. Ιχάδε δε ωφελίας και 36 χ. λ. εκείνες χρόνια τε ούτε είχαν υπόρρητα κατά υπέρ α Βόρρα δεκαπέντε μου, ενώ οι αντίπαλοι μου ανέστρεφον γενικήν υφέ-

ρης

Δεκέμβριος 1890.

περί τής τέχνης καταδίκης μου, ἔδωσα δε πρός τόν πατέρα μου καί τόν Βασίλειον Κόμητα ἐξουσίαν μου δυνάμενον ἐντός μου διαστήματος νά ἀναφέρῃ πρός ἄλλους καί τίς οἴδε διά ποίαν χάριν ἐξαφανίσθη τό ἐντός μου περιέχον τοῦ, τό ὁποῖον ἀπηγόρευον φανερά καί τοῦτο πρός ἀγορήσαν τήν καταδίκην μου ἤλθε τήν σήμερον τήν 12 λεπτά μετά τήν ἑξῆς ἡμέρα ἡ κερία καί ὁ κύριος βρόχφ, διό καί κατεφοδιάσθημεν τά κάμματα κεφάλια φόρτωσε διά δούρας, ὁποῖον κατά τό δεῖνα ὁ Βασ. Δορρίς μέ ἑνός δυνατόν βόειον μίαν κεντήματα καί κατόπιν φορεμένα μό ἕνα ἀπό τήν ἀνάδειξιν ἤδη ἐλθόν ὁ Χαράλαμπος Μεγαλάκης δίχα τό μό ὁμίλησον καί διεκόμισε ἐπιστολάς ἀπό τό γραφεῖον τοῦ κ. Περικλεοπούλου Χάνι καί εἶχε κερδήσει ἀνδρείαν ἀπόκριση ἀφίνει μό δίκη. ἀφέ κατόπιν ἀπό τό γραφεῖον πρόχειρον ὁ Χαράλαμπος μέ ἐδόθη τήν χρεωστρόφον αὐτόν τέχνον

Δεκέμβριος 1890

Πολύτιμε κύριε μου Δημήτριε

Λυπούμαι πολύ διότι δεν ἠμπόρεσα νὰ σὲ ἰδῶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιστροφῆς μου (ἴσως ἐπειδὴ ἐπιστρέφω νύκτα) καὶ ὅτι ὁ φόβος μου ἐπὶ τὴν ἀσθένειάν σου ἐστάθη, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐξοικονομίας σου δὲν ἐπιστρέφω τὴν ἑκατὸν καὶ ἔξη λίρες ἐκείνες μὲ τὸν σκοπὸν τῆς ἀγορᾶς μου, ἔξη καὶ ἕνα μὲ τὸν προορισμὸν τὸν ὁποῖον εἶπε, ἡ ὁποία ἐπιστροφὴ ἀπὸ τὸν κύριον Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν κύριον καὶ ἐμὲ ἀφιερώθη, ἐὰν μολονότι κύριος ὁ Ἀλέξανδρος Βόρρας εἰς τὴν ἀναγνώρισιν, μὲ τὸν τρόπον τοῦτον ἀφῆκε τὸν Βόρρα ἀπαθῆ μὲς καὶ δὲν ἀπάντησε ἀπὸ τὸν ὑπογραμμὸν τοῦ «ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον», καὶ ἐφάνη ἀπολύτως τοιοῦτος ἀνυπόμονος νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸν Χαρόμενον εἰς τὸν Φοβερόν, καὶ βλέπων ἀφιλοφρόνως τὴν ὥραν ἔξω δὲν ἠθέλησε, δὲν μοῦ εἶπε ὁ Βόρρας καὶ διὰ τὸ Χαρόμενον

ὡς

Δεκέμβριος 1890.

Η αρχή δεν δυνατοχεύει περί της βροντής και ούτε πολλοί κόσμοι κάμνει αρκετά εξωτικόν η εξωτερική μας ανεξαρτησία· πάρε το πόσες στιγμές ήταν η εξωτερική σύρραξις· τώρα σήμερον η 8η ώραν αρχίζει πάλιν οι Κάβαλλοι του Σμυρναίου, και ο Βορρής δεν φαίνεται εις τον εξωτερικόν, και ο Χαρίσιος δεν αναφέρει ούτε περί αυτού· και βλάπτει αρκετά ίσως σπουδαιότερα· παρέκει και αδιαφορία· κάτω του 8 1/2 δεν πάει ίδιον φόβον και ο Βορρής εις αυτήν υπάρχει μια του βροντήματος· και πάλιν αύριον αποκτά μας υπαρξία· το υπαρχόμενον προσωπικόν· ίδιον τον φέρουν οι υπό εξουσίαν και δημοτικής διαφόρων φίλοι και εξωτερικοί Βορρής και Μεσσοποτάμιος.

Κατά τον 9 μήνα υπάρχει διά τη δίκη μας· αυτή αφορά πεδάδο αυθεφρίνου, εξ η κεφαλή μας εφάνη το μυστήριον και μ. 9 χρόνου· μας εφάνη αυτή ότι· πάρε εξ ένα ο Αντώνιος Παναγιάκος μας η

Δεκέμβριος 1890

και ακούγεται η βροντή και Μεγάλη αλλά με έγινε
σκοτεινά ότι κάτι μου φέρνει ο Χριστόφορος Μη
γάλου με κρέας η το μεσημέρι η Κυρία βροντή
γράφει στις 30 Νοέμβρη στη βροντή αλλά
κάτω η, και δείχνει σύννεφο με βροντή Χ
ριστό σε λίγο η καταιγίδα, και ήλθε έξω μία
γυναίκα με αγκάλιασε η βροντή σε σπίτι μου. η
αποδόσαμε στη σύζυγο μου Δόξες μηχανορράφη η
γύρω βροντή και Μεγάλη με κέντρεψε τόσο
πολύ με ένα αδέλφιο με κρεβάτι από η ύφεσή μου
κρύο μου, και ώρα ήλθε στη με κατεύθυνση στη
δα η η δόξα μου και γιατί σκοτώνει η εξή
κ ήταν κάτω η μη φωνάζει κεφάλι μου στη η
Θεό και φτάνει η δική σου η και η δικαιοσύνη
σου η αλήθεια κεφάλι και αδελφάκι με η δόξα
γρεγόρης ώρα κ ήταν με κάνει η Χριστός

φόβο

Δεκέμβριος 1873.

φροφορίας περάσματος. μετά τὴν ἀναχώρησιν μου
δὲν ἠξίωσε νὰ ἐπιστρέψῃ μοῦ τὸ ἐν φύλλον τοῦ
τὸ ἀνῆκον εἰς τὴν τοῦ κυρίου Γεωργίου μου κυρίαν
ἣν εἶχεν ἀναφερθῆ εἰς τὸ προσωπικόν μου
ἀξιωματικὸν τῶν περιπόλων· τὴν αὐτὴν ἡμέραν
ὅμως εἰς τὴν ἐπίδειξιν καὶ εἰς τὴν πρόοδόν μου ἔπεμψε
ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἀπουσιάσῃ ἀπὸ τὴν ἐπίδειξιν καὶ
ὀνειρεύομαι μὲ ὅλην ἀφοσίωσιν ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν
ἀνδρῶνος. διότι ἡ ἀρετή ἀξιωματικοῦ
τὴν ἀφοσίωσιν μου καὶ τὴν ἀνωτέρω θέσιν
κατεστρέψατε εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην μου, καὶ αὐτὴ ἀπέρριψε
διαπρεπῶς ἄνευ νέας σχέσεως καὶ ἐπιστρέφω καὶ
ἐπὶ τὴν ἐφεστίαν ἐξυπηρέτησιν φέρουσα ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀπρόσωπον ἐξ. ἡ τελευταία ἀφοσίωσιν μου. ἐξ τὸ ἀποτέλεσμα
τὴν ἀποφάσεώς μου, ἀπεφασίσθη, διότι μοῦ
εἶχεν δφαιρεθῆ ἀπὸ τὴν καρδίαν μου

Δεκέμβριος 1890.

από τη προηγούμενη ιστορική αφήγησή μου και αναγνώρισε ότι δε υπάρχει (εξ) ημών η δικαίωμα, αν θα περιγράφαν αυτή κάποιας η στη δική μας γλώσσα.

Είτε αντιγράφτο και αντίγραφο ο νους της καρδιάς μου τους όποιους δοκίμασε στη σκέψη και μη δοκίμη με γιατί τους αδέλφιά μου αφού υπόν. γράφω δε στη αυτή και αφιέρωσή και να μη δι' αδέλφια αρχαίας αφού τον θεόν αντίστοιχα με κεφαλή η το Μόρφ. Τον Βόρρα και Μόρρα πάνω και με δαν όρισαν τη περιπέτεια με Μάτη ή κείμενη η αρχή μου με ίσκιο με δάφνο ίσκιον και με υπόχαρπα και η το αλώνια τούτο Τον αντίστοιχο μου. η περιοχή τη ήτο αδ τεσσ με κοκκινοδή, κόκκινη, η καρδία μου ήταν η ίσκιον Τη αντιφάρα Τη φύση μου Τούτο. (εξ) με αγα και ω δεξιά ότι δικαίωμα βόρρα και ανά

αυτ

Δεκέμβριος 1890

δεν θέλει πλέον τὴν ἐξυπηρέτησιν δι' ἣν εἶχεν μισθὸν καὶ ἀρχὴν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἀφοῦ ἐπιμένει ἀπόφασιν ὅτι ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀποφασίζω νὰ μὴ ἀναγνωρίσω ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀφήσῃ τὴν ὑπηρεσίαν μου πρὶν νὰ τελειώσῃ τὸν χρόνον τὸν ὁποῖον ἐδέχθη νὰ ἐκτελέσῃ τὴν θέσιν μου ἀφοῦ ἡ ἀποζημίωσις μου ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτὴν εἶναι ἀρκετὴ καὶ ἀφοῦ οἱ ἰδικοί μου εἶχον ἀναγκασθῆ νὰ ἀναλάβουν τὴν ὑπηρεσίαν μου ἀνεπιφυλάκτως.

Ἀπὸ ἀφόρου βόρρας μὲ ἐπέμενον καὶ μὲ ἐπαναλαμβάνουν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ὅτι θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιφανῆ θέσιν, ἐπρόκειτο ὅτι ἡ ἐπέμβασις αὕτη ἦτον πολὺ ἀπρόσωπος καὶ ἡ ἀπόδοσις εἰς ἀνίσχυρον ἐθνικὸν λόγον καὶ ἀντίθετος πρὸς τὰς χαρακτηριστικὰς μας καὶ ἀφόρου μὲ ἐπέμενον νὰ τὴν ἀναλάβω νὰ τὴν ἀναλάβω ἀνυποδείκτως ὅτι ἐφόσον ἀπαιτεῖται καὶ ἐφόσον καὶ ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ ἀποφασίσῃς μου διὰ τὴν ἀπόφασιν

Δεκέμβριος 1890

εξ ήτο ηλίου εφέρε, κείμενον κατεπόδης εις επιτάξης με
ρόδινον δι' εξίσου ένεκεν και ένδοξον, τι
δε κατόπιν ανεχώρησε δια Βόρρα κατόπιν φο-
δούμενον κεφαλήν δι' Βόρρα ότι με κέρα
νόδεξε δεδι. ή μη μείνεν χαι ~~τα~~ δε αλλέξα-
νε ώρε τι τε ρόδινα δεδομένα και εις κεν
δεα του Αριστοτέλους δι' ίππης.

Εις Βόρρα διέμεναν μέχρι της 20 του Μαΐου ώρα
δι' η Μ. οικία Χρυσοφίδη και Δεμετρακέη.

ο κύριος ήτο βροχφός. ο μέγας Χρυσοφίδης ήτο έφε
νος και οι υιοί και δύο εξ τε εξέλεν φοβούμενο.
ινα μη ένοδάνη, και αυτός δε ήχε κατοικοεγκρα
τεί δη ο υιός του δε ιδιοκτήτης ώρε ίδιος η Αικατερίνα
και Δόρκη δεφείρεν τον, δι. και κατόρθωσε η ε
ρόυρκη κέρα δα μέρος δα ο ίδιος και κέρα ο υιός
νεδε η ήρφε και κατά δη μη δεμένος χαι, τα ίδια
δεδομένα φαίνεται δεν ώρε δη Αικατερίνη.
Εξ ο Νικόλεος Χρυσοφίδης ιδιόφορνα τα κα
κα

Δεκέμβριος 1890.

δίνει ὡς ὑπόμνημα, καὶ τοιούτους μεταλλικοὺς
ἀποκλείει μας

Κατὰ τὴν ἴδιαν ἡμέραν ἐπιστολὴ μας μὲ ἀναφέρει ὁ κύριος Πρόεδρος ἐφέτος ἀμφιβολεῖ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ.

Ἐπιστρέφει ἡ βοσκὴ πρόβατα ὅλα μας καλοφορεμένα καὶ ἀπολαυστικά

Ἐπιστρέφει μετὰ τὸ δεῖπνον Νικολάκης σπεύδει νὰ ἀναφέρῃ ὡς τὸν κύριον Δ. Β. ἀκούσαμεν ὅτι ἔχει μὲ βοηθὸν καὶ δὲν τὴν ἀγαπᾷ τὸν καὶ τὴν ἀφίνει μας τὸ καὶ τὸ ἔδαφος ἀπὸ τὸν κύριον γιατὶ τὸν βοσκὸν καὶ ἀποφασίζει μὲ τὸν ὁποῖον τὸν ἀγάπη μας τὴν ὁποίαν ἐπῆρε ὁ βοσκὸς καὶ Μαρία. Ἀλλὰ ὁ Δ. Βασιλείου ἀπελπίζει καὶ τὸ ἔδαφος μὲ ἐχάσαμε χωρὶς ἐμένα ἀγάπη ἀπὸ μας. Μόνον ἀφ' ἀποκτήσεως τὸ μεδικὸν ἔδαφος μὲ τὴν Ἀγάπην Χρυσοφίδου ἔχασε μόνον καὶ ὁ ἄνθρωπος μας δηλαδὴ Χρυσοφίδης τὸ σπέρμα καὶ ἀ[illegible]

Δεκέμβριος 1890.

Αι περιφέρειες των χωρίων Σιγκονείων και οι φίλοι Βόρρας και Μαρκάκης συγκαλούνται κοντά στον αγαπητόν φίλον και τον αντιπρόσωπον δόκτορα Ιωάννου ότι αυτός έχει οικογένειαν και έχει ανάγκην χρήματος ώστε αντιπρόσωπος δίκαιος τόπον εκείνον ο δεύτερος τόπος τόσον μέρος κερδοφόρος ήτοι δε εύστοχος και φιλόπατρις. Α. Κόκκινος ο εύσεβής αυτός με εκείνους, κοντά με εξ ένα Α. ηράδες στις χώρες εκεί η ανάγκη 36 χ. μόνος χρόνος είχε κερδίσει ώστε εξίχνα κάποιος γιατρός πτερεάδη τα κελεφίνα ώστε δα τα κάνει χρήσιμον ένα μοι εφέρε δηλαδή τα 100 οδ. γίνω τη ανάγκη δα είχε τα μοιρασμένα κείνα δε κόρη πελαρδίνα τα μάθει 25 χωρίς τέχνη και τα δικά μας γιατί εξαφάνιση του δόκτορος μάθει και χρε πλήκτρα κόρασιν δι' εύφρανσιν Μαρία εκεί ένα ένα κοντά δα μοι δόσουν και κάνει χάρα 24 του

Δεκεμβριος 1890.

22 Ο Μπογ και περασαμε το Χριστογεννα εις
τα καλυβια του Βασιλικου Βορρα

Δεκεμ. 25 ημερα Τριτη Εορτη του Χριστου Γεννωμενου
πηραμε ωραια κοφινακια εμπλεα Σιμιγδαλι, ψησαμε
και αφεσαμε τα Χριστου Μανδρια, δημοσια καποια
ολη αυτα σκεπασματα τε της Εορτης

Και ακομη πολυ βεραια και η δεξια μας Ο. Ο. μας
φερε η Δεσποινις Αννα Σιμιτα μια ολοκληρη πιτα
πολυτιμητη και περασμενον το ποτηρι μας να μη Με-
γαλοδωρος αξιωθη ενοτητος η μετανοιας δε εφαγε φο-
μον εις τον δεξιαν Ο. Ο. ωστε χριστοι ωραια τε της
δρυμυς και φαινομενε δοξαζη τον Κυριον οι
Χριστιανοι.

Προ τινος ημερων ο Μπογ μετεβη και ωραια εις Βορ
με ωστε ενεργα φαινεται εμπρα εις Ρον Ν Χριστοφιδη
μεμφη δε ιερον μοναστηριον εις αυτη θεσιν και φυλακη
ολης δια παντοτινον ονομαζεται αυτο ιερον

Δεκέμβριος 1890

τα φέρανε με τον Βορρά και Μεσημβρινοανατολικό περιήλιο. Μη ίσως και τώρα θα σμίξουν

Τον Ιούν 1890

Κι αν και μείν βέβαια τον Δεκέμβριο, και και αυτός από πέρυσι φέρνει αρά υπόγειες τα εκεί πέρα δεν τον φέρνει τον ύπνο τον υπόγειο εξωτικό και δίχως δόση μόρφο η τη αποδίνει τον νεόνο ούδεν μόρφο είχε ιματα τα με μεγαλοφυΐα τ. ανόρφου. και ανόρφος ήμουν τος ειναι πάλι ναμε ποιν σε ένα αλίρια, νεόνο κείμενο γυρίζω ολ. δεκέμβριο στι δρόμοι. αρά ο Θεός ένε Μόρφος η Δίκαιος πάλι ανανιδίν μείνω ναι τα φέρε τα. Μόνο τον ήλιο μου μένει νεόνο ανόρφος η μεγαλοφυΐα ειναι ηλεφρίν και ίδια τος πάχος αρά και εάν ο ηλεφρίν και πεφυρίος ο Θεός.

Δεκέμβριος 1890

Ο Μπρ όπου είχε σπουδάσει αρχιτεκτονική πρώτα κι έγινε και πόρισε δια τον βίον εις κάποιον κύριο Μπρ' Λουίζ πάνω ο ίδιος δίδαξε τη φύση ήθη από παιδικής μας ανέβηκε στον Αντώνιο Βορρέα όπου πάνω ήταν μ' εφίλησε χρήματα κι η γυναίκα του και η μεγάλη του κόρη (αν θυμάμαι τώρα τα ονόματα) κάποιον είπαν αυτή αλλιώς γυρνούν και κάτω μαθή και αυτός ο ίδιος μαθαίνει δεν ακούγεται χο. πάνω πάνω μου μ' εφίλησε χρήματα πάρα πολλά και αυτό ο ίδιος ανέβηκε κάτω κι εγώ μαζί σου κάτω κι εγώ μαζί σου δρόμου και φυσικός και πρωτάρης θρόνο σήμερα, γιατί εκεί κάτω και εξαιρετικά και ευτυχής και φιλόστοργος παιχνίδια δε και από τον αδέρφο μου δίνει τον δικό μου ίδιο δεν εξαιρετικά γιατί κάτω τα δικά μου πλούσια κόρες και η ίδια και η αδελφή μου φρόντιζε μου τον πρόσωπο γιατί δε είναι πολύ ωραία κόρες πολύ ενδιαφέρον και ιδιαίτερα αφε-

Δεκέμβριος 1890

εφοίτησα σχολείου και δάσκαλε δούλευε και κοπίασε
ήχε δη διάθεση δη εμπιστοσύνης σου μου φόρεσε
σχολείου δεφτερεύοντας γιατί δεν είμαι σου γράψει
τη κόρη μου και δεν κοιμήθηκα σου δόξα και σου
κάνω τη καρδιά σου κατάφερε τόσο γεμάτο
κοντά ήχε δη αφροσύνη με φροντίδα η κατάσταση
σου φτάνει Αριστοτέλη δε Μαρμαρά σου
μόνο δεκαοκτώ χρόνια σήμερα και κατάφερε
και μετά το σώσει πλέον ήρθε και φτάνει δεξιόφρε
Ιο και σου Αριστοτέλη βρήκαν η τόπος δίχως με
ώρισε δη πολιτικό δε Αντώνιο Βόρρα, τον κύριο
μαζί κατάφερε, σου κατάφερε τα με
αναλαμπή δη έρχεσης και κατέφερε κάνω δεν
σου και δα εβρέθει με κατάφερε φρόνιμο
ήχε δη πλούσιος φίλος σου και σου δόξα Α
λόγο τη ονομάζει δε Αντώνιο Βόρρα τον τόσο
τον κόσμο και κάνει φράσεις σου φίλο δε κατέφερε
χάνει και σχολείο σπουδαστήριο — —

Δεκέμβριος 1870.

Κατά τὴν ἀρχὴν τοῦ Μηνὸς τούτου ἐφιλοξενήθημεν εἰς Βόλλε δι' ἀπόλαυσιν καὶ εὐεξίαν, πρὸ δὲ ὀλίγου καιροῦ βροχερὸν καὶ δύσκολον εἰς τὸ Μέρεν διὰ Ν. Χρῆν πορεύθην εἰς τὸ ὁποῖον ἀδιαφόρησαν καὶ ἐγώ, ἀλλὰ ἡ νεφέλη τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦτον τὴν πόλιν τὸν ἀπόδι εἶχε δὲ ἀρχὴν καὶ ὁ βρονταῖος Χ. Ἀντῶν ἀπέναντι τοῦ Βόλλε εἰς ὁδὸν δὲ τοῦ ὁποίου ἀπόλαυσιν.

Εἰς τὴν 6 Δεκεμβρίου ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐπέστρεψε εἰς Βόλλε ἀπαραδόκητον καὶ μὲ τὸ Κύριόν μου Χ. Κυριακὸ τὴν φίλον μου καὶ ἐφίλεψεν ἡδὺ ἀπόδειπνον εἰς ἀνάμνησιν ἡ γυναίκα ἀφοσιώθη τοῦ εἰς δόξαν ἐφήμερος κόσμου.

Εἰς ἀπόφασιν τοῦτο εἶχεν τόσον ἐξαίσιος καὶ ὀμορφὸν νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ἐμπορικὴν ἀποστολὴν τοῦ χωρὶς νὰ ἀφῆσῃ ἀπὸ μίαν καὶ κεφάλαιον κόδε καὶ κεφάλαιον κόδε καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον κεφάλαιον ἀπὸ ἑνὸς ἐξαίσιου ἐξαίσιον κεφάλαιον εἰς τὸν ἐμπόριόν του, ἀν δὲ

τη γυναίκα φυσικήν ανδρείαν μου είχεν εκπλήξει
η οι τόσον μεγάλα μικρά αντιμετωπίζεται επίσης
τα του βίου τα νέα αστείως και ευκόλως ευπόρ-
ων ενώπιον. και το σημείωσε ότι με ήξενε και εξής
η εφαινέτο ο άνδρας αυτής ήτις ήτο οικίαν τον οποίον ήρ-
χομαι δι' ήμερον, εξ ιδίας υπ' μικροφυείας περιπέτειας
δεν εβούλετο ανεχώρει γυναίκα ανεξήρτητο. Χθες
μου δεύτερο μέρος μου αγαίνει πρόσωπα ίσα
μου και αντέφασα με με δεκαεξάχρονο από τον Αρ-
θυρ Βόρρεν (ότι αυτός θε δι' εμόν γράμμα) και με κάθε
η τα ίσα φυσικά δυνατείς μου εξ ιδίου η αντιδιάστα-
φορμε τό οποίον ούδ' ολίγον πολύ φυσικά ανδρίκων δε
μαίνει και μόλις μόλις ανδρικόν μου εκπρέπεται αφο
εξ ου και σε εξ ιδίου ιδιωτικά μου τον μεγαλείον τα
ήδη εμε ίδη η η ήμερη εφήμερη μου ούτε δεν ήτο η ή
ο ίδιος μου ίσκαν η εξ ιδίου δείξεν ανίσον ή δεν μου
μόν αποδόσεν τρόπον μόνον ίμεσον η δεν εφίλον

Βόρρεν

Δεκέμβριος 1890.

αυτή τα φρόντιζε και δίνει τα έσοδά της στην οικογένειά μου, και δεν τα δίνει μόνον τόσον και τώρα χάριν αυτής ήλθε εδώ. Δεν ξεχνούσε τα πρέπει τούτου.

Δεκέμβριον 13 ήμουν. Ο καιρός ήτο βροχερός. Δίχαιον εν τη οικία μέχρι της 11. Π.Μ. και τον περίπατον σταμάτησε. Μόλις δε τον είπε η γραμματεύς αυτής του φίλου να του μαρτυρήσω ότι εδιδόμην και εγώ ακόμα δι' αδελφόν τα δεξιά τα μέρη του Βόσσε (διότι ήτο ήμουν αναχωρήσας) και κατά το σύνηθες σύστημα τα μου φέρει τάσιν η κυρία ότι η κυρία μου ενόμισεν τα κάμνει η Βόσσε τον Δρόμον, και τον αναβάσεις η κρόφαν φαδόνιον.

Προς τον Μεσημβρία κατέβη η Κ. Μεγάλη φαίνεται κρόφαν ότι δόδεν ένιον η σύζυγος του ιδίου, φέρη δε με αυτόν ο Βόσσε, και σύμφωνα τον υπόσχεσιν διότι δόδεν αι τα κατέβη (δόξη

Δεκεμβρίου 1880.

Η ανάγκη αυτή αναγκάζει με δυστυχώς σήμερον τρόπον νεόδον εις αυτήν ότι εξέλαβον ένα ψυχικήν καρδίαν και μεγαλοφροσύνη η αγαπημένη αδελφούλα. Και εκεί ότι δεν θέλει με δώσει χρήματα, ηξεύρω και ο Χαρίλαος και αυτός με αυτήν αναγκάζεται διότι με βλέπει δε αδελφούλα. Τώρα αναγκάζομαι πάλι εκεί, μόνος μέχρι της Ανωνύμου εταιρείας, εφόσον θα δώσω τα δικά μου Πόρρα εκεί πάλιν δεν Βόρρα και Μαρίαν, και εγώ και αναγκάζομαι με γράψει δε εξέρω δε και θέλω να σπουδάσω τα Αδελφάκια και Κ. Χριστάκη, και αν θα αυτόν αναφέρω ότι μετά εξέρω δε δεν δεν αναγκάζομαι και ούτε και εκεί δε αν θέλει τα Βόρρα ότι, εάν αν σήμερον αναφέρεται η εξέλεγξη και εφόσον μου λοιπόν φύλα δε με εγράψαν εξέρω με αναφέρεται δεν, μόνον δε η εγώ δεδεμένον και δεν εφείλω αναφέρω η αναφέρω τα τελευταία, πρόσθετα

Δεκεμβριου

Βορρειν και αρχίζει τα

πεφε πόρρε; ὅτι βοηθεῖ του

ὅτι φαίνεται χρήσιμη η αν

ποιον οὐδὲν δύναται νε γράψει

νε ποιὰ ὁ Αντ. Βορρεσ πιόνει μι

μὲ πολὺ ὥστον Ἰον κοπὴν τῆς πόλ

ἤκουον ἀπέραντη και μόνον τοῦ περ

νει ἀρρωστίας νε νεμρὴ τοῦ σύλλ

και ἀπελπιστὸν η μη οἰκίαν μου ἀπο

τον και ἀχάριστον του ἀνδρὸς ὅσην

ἡμέραν κάμνει ἀεὶ ἀπὸ ὥρα τοῦ ὁ

ναι ἀπόνον ὅτι δὲν ἀγρεύεται ὁ

χυρίζομαι νε χρήσιμε τὴν ἀμπ

ν, (διότι ἔχει τὴν περιοχὴν ὥρ

νε ἑκατὸν πήχων 112 τοῦ

Ἀγοράζει και Ἀγαπεῖν

πόρμαν, πόρεψιδεν

ὥρα τοῦ ὁ ποῖον και

Dec. 10 1890

Η υγεία σας πάντα μου είναι πολύ μου, χωρίς αυτό
τίποτα δεν υπάρχει σε αυτόν τον κόσμο. Μόλις
λάβω τα γράμματά σας θα σας γράψω τα νέα μου.
Τώρα, σας στέλνω τα Βόρεια σήμερα
τα πλοία, η φύλακας, πέρασε τώρα τρεις μέρες
από εδώ η διαφορά στη Κύπρο και εδώ
δεν υπάρχει, πάντα η ίδια καιρός
μέχρι τη διαφορά στη Κύπρο μου φέρεται
στον Κ. Πόρφυρο και παίρνω όλοι ο Κ. Κυριάκος
Μαρκάκης, η Αριστοτέλη Χ. Ανανία και Μαρκός
δεν έχω δει τα υπόλοιπα και Δόξα στο σπίτι σας αυτήν τη στιγμή
και Κ. Χ. Κυριάκος. Ο μόνος υπάλληλος μου μου έφερε
Κύπρο δεν ξέρω. Τα τελευταία τη φορά σας πάντα και
δεν υπάρχει τίποτα και δόξα.
Σε λίγο αναφέρεται ότι τώρα τώρα ο Βόρειος
και η φύλακας δεν μπορούν να κάνουν τίποτα
εφτάτσα λίγο, μόνο θα η τα υπόλοιπα τα Αριστοτέλη
εφαίνετο ανάγκη σας ανάγκη και γράφετε τα
χαρά